II

(Nem jogalkotási aktusok)

HATÁROZATOK

A BIZOTTSÁG (EU) 2020/348 HATÁROZATA

(2019. október 24.)

az SA.35980 – 2019/C számú állami támogatásról Egyesült Királyság – A villamosenergia-piac reformja: kapacitásmechanizmus

(az értesítés a C(2019) 7610. számú dokumentummal történt)

(Csak az angol nyelvű változat hiteles)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 108. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután felszólította az érdekelteket, hogy nyújtsák be észrevételeiket az említett cikkeknek [1] megfelelően, és ezen észrevételek figyelembevételével,

mivel:

1. AZ ELJÁRÁS

(1) A bejelentést megelőző kapcsolatfelvételt követően az Egyesült Királyság hatóságai az EUMSZ 108. cikkének (3) bekezdésével összhangban 2014. június 23-án értesítették a Bizottságot a nagy-britanniai [2] villamosenergia-piac kapacitásszolgáltatóinak támogatására irányuló, javasolt intézkedésről. Az intézkedés a határozatban a továbbiakban „az intézkedésként" szerepel.

(2) 2014. július 23-án a Bizottság úgy határozott, hogy nem emel kifogást az intézkedést bevezető támogatási programmal szemben, mivel a program az EUMSZ 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja alá tartozik, és ezért összeegyeztethető a belső piaccal [3] („a 2014. évi határozat").

(3) Az intézkedéssel érintett kapacitáspiacon („kapacitáspiac") végzett első árverésre 2014. december 16–18-án került sor. Az árverés a négy évvel későbbi, azaz 2018. évi kapacitás biztosítására vonatkozott.

(4) 2018. november 15-én a Törvényszék a T-793/14. sz., Tempus Energy és Tempus Energy Technology kontra Bizottság ügyben hozott ítéletében („a Törvényszék ítélete") megsemmisítette a 2014. évi határozatot. A Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a bejelentést megelőző szakasz hossza és körülményei alapján, illetve mivel a Bizottság az előzetes vizsgálati szakaszban nem vizsgálta megfelelően a kapacitáspiac bizonyos szempontjait – konkrétabban a bejelentett kapacitásmechanizmusban a felhasználóoldali válasz szerepét és kezelését –, a Bizottságnak kétségbe kellett volna vonnia az intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségét. Ezeknek a kétségeknek pedig az EUMSZ 108. cikkének (2) bekezdésében előírt eljárás megkezdéséhez kellett volna vezetniük, lehetővé téve ezáltal az érdekelt felek számára, hogy benyújtsák az észrevételeiket a Bizottságnak, és a vonatkozó információt a rendelkezésére bocsássák, hogy jobban tudja értékelni a kapacitáspiac belső piaccal való összeegyeztethetőségét.

[1] HL C 109., 2019.3.22., 3. o.

[2] Észak-Írország nem tartozik a javasolt intézkedés hatálya alá, mivel ott külön villamosenergia-piaci intézkedések vannak érvényben.

[3] A Bizottság (2014. július 23.) határozata arról, hogy nem emel kifogást az Egyesült Királyság kapacitáspiacára irányuló támogatási programmal szemben (SA.35980 (2014/N-2) állami támogatás) (HL C 348., 2014.10.3., 5. o.).

(5) 2018. december 20-án további tájékoztatás érkezett az Egyesült Királyságtól.

(6) 2019. január 25-én a Bizottság fellebbezést nyújtott be a Törvényszék ítélete ellen (C-57/19. sz. ügy). Mivel a fellebbezésnek nincs halasztó hatálya, a Törvényszék ítéletének való megfelelés érdekében a Bizottság újból értékelte a kapacitáspiacot.

(7) Az újbóli értékelést követően 2019. február 21-i levelében a Bizottság tájékoztatta az Egyesült Királyságot a határozatáról, miszerint az intézkedéssel kapcsolatban megindítja a Szerződés 108. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárást.

(8) Az eljárás megindításáról szóló bizottsági határozatot (a továbbiakban: „az eljárást megindító határozat") közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ([4]). A Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy nyújtsák be észrevételeiket.

(9) Az Egyesült Királyság 2019. április 12-i levelében tudatta a Bizottsággal az eljárást megindító határozattal kapcsolatos észrevételeit. A Bizottsághoz 35 érdekelt féltől érkeztek észrevételek. A Bizottság továbbította azokat az Egyesült Királyságnak, amelynek lehetősége nyílt reagálni. A Bizottság az Egyesült Királyság észrevételeit a 2019. június 7-én, 2019. július 19-én és 2019. szeptember 12-én kelt levelekben kapta meg.

(10) Az Egyesült Királyság 2017. március 29-én az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 50. cikkének megfelelően bejelentette az Unióból való kilépésre vonatkozó szándékát. Az EUSZ 50. cikkének (3) bekezdése értelmében a kilépésről rendelkező megállapodás hatálybalépésének időpontjától, illetve ennek hiányában a bejelentéstől számított két év elteltével a Szerződések a kilépő államra többé már nem alkalmazhatók, kivéve, ha az Európai Tanács az érintett tagállammal egyetértésben ennek a határidőnek a meghosszabbításáról egyhangúlag határoz. A határidőt kétszer meghosszabbították, legutóbb az (EU) 2019/584 európai tanácsi határozattal ([5]) 2019. október 31-ig.

(11) 2019. január 11-én a Tanács az (EU) 2019/274 határozattal ([6]) engedélyezte a tárgyalók szintjén 2018. november 14-én elfogadott, kilépésről rendelkező megállapodás aláírását. 2019. október 17-én a Tanács jóváhagyta a tárgyalók szintjén elfogadott, kilépésről szóló felülvizsgált megállapodást. Október 21-én a Tanács a Bizottság javaslata ([7]) alapján úgy módosította az (EU) 2019/274 határozatot, hogy engedélyezze a felülvizsgált megállapodás aláírását. Az Unió ismételten megerősítette, hogy készen áll gyorsan aláírni és megkötni a kilépésről rendelkező megállapodást, amennyiben azt az Egyesült Királyság parlamentje jóváhagyja. A kilépésről rendelkező megállapodás negyedik része a megállapodás hatálybalépésének napján kezdődő átmeneti időszakról rendelkezik, amelynek ideje alatt az uniós jog a megállapodásban foglaltak szerint továbbra is alkalmazandó az Egyesült Királyságra és az Egyesült Királyságban.

(12) E határozat minden esetben addig alkalmazandó, ameddig az uniós jog alkalmazandó az Egyesült Királyságra és az Egyesült Királyságban.

2. AZ INTÉZKEDÉS RÉSZLETES ISMERTETÉSE

2.1. Az intézkedés összefoglalása

(13) Az Egyesült Királyság 2014-ben úgy becsülte, hogy 2017 és 2018 körül kritikus helyzetbe kerül a nagy-britanniai villamosenergia-piac termelési kapacitásainak megfelelősége. Az Egyesült Királyság ezért olyan kapacitáspiacként tervezte meg az intézkedést, ahol a rendszer-üzemeltető központilag irányított árveréseket szervez, hogy beszerezze a termelési kapacitások megfelelősége szempontjából szükséges kapacitási szintet.

(14) Az intézkedés alapján szervezett árverések kezdetben csak a meglévő és új termelők, a felhasználóoldali választ biztosító (DSR-) szolgáltatók és a tárolási szolgáltatók számára voltak elérhetők. A rendszerösszekötők a 2015. évi második árveréstől kezdve vehettek részt.

([4]) Lásd a lábjegyzetet [1].

([5]) Az Európai Tanács az Egyesült Királysággal egyetértésben hozott (EU) 2019/584 határozata (2019. április 11.) az EUSZ 50. cikkének (3) bekezdése szerinti határidő meghosszabbításáról (HL L 101., 2019.4.11., 1. o.).

([6]) A Tanács (EU) 2019/274 határozata (2019. január 11.) a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből történő kilépéséről szóló megállapodásnak az Európai Unió és az Európai Atomenergia-közösség nevében történő aláírásáról (HL L 47. I., 2019.2.19., 1. o.).

([7]) A Bizottság javaslata a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az Európai Unióból és az Európai Atomenergia-közösségből történő kilépéséről szóló megállapodásnak az Európai Unió és az Európai Atomenergia-közösség nevében történő aláírásáról szóló (EU) 2019/274 határozat módosításáról szóló tanácsi határozatról, COM(2019)880 final, 2019. október 18.

(15) Az árveréseken sikeres ajánlattevők kapacitásról szóló megállapodást kötnek, amely szerint a kapacitásról szóló megállapodás ideje alatt folyamatos díjazásban részesülnek cserébe azért, hogy vállalják a villamos energia biztosítását a rendszer kivételes terhelése idején, ha arra a rendszer-üzemeltető felkéri őket. Amennyiben a kapacitásszolgáltató nem biztosítja a kapacitásról szóló megállapodás szerint előírt energiamennyiséget, pénzbírság alkalmazandó. Az intézkedés finanszírozására a villamosenergia-szolgáltatókra kiszabott illetéken keresztül kerül sor.

(16) Az első árverést 2014-ben szervezték meg a 2018. évi kapacitás biztosítására. Ezt további három négyéves („T-4") árverés (2015-ben, 2016-ban és 2017-ben), egy éves („T-1") árverés (2017-ben) és két átmeneti árverés („átmeneti árverés") követte (2016-ban és 2017-ben).

(17) Az Egyesült Királyság a Törvényszék (4) preambulumbekezdésben említett és jelenleg fellebbezés tárgyát képező ítéletét követően, 2018. november 15-én felfüggesztette az intézkedést. Az Egyesült Királyság megerősítette, hogy nem kerül sor további támogatás árverésen keresztüli odaítélésére a kapacitáspiacon, és hogy az eddigi árveréseken keresztül nyújtott támogatásokra vonatkozó kifizetéseket megszakították az intézkedés jóváhagyására irányuló bizottsági határozat meghozataláig.

(18) Mindazonáltal a Törvényszék ítéletét követően az Egyesült Királyság az alábbi intézkedéseket hozta:

a) 2019 júniusában a 2019/20-as szolgáltatási évre vonatkozó kapacitás biztosítására irányuló, T-1-es kiegészítő árverést szerveztek, amelynek eredményeként a kapacitásról szóló feltételes megállapodásokat ítéltek oda, amelyek az állami támogatás jóváhagyásának megszerzésétől és a kapacitáspiacot létrehozó jogszabályok szerint szükséges eljárási lépések megtételétől függtek;

b) a korábbi árverések keretében odaítélt, kapacitásról szóló megállapodásoknak továbbra is meg kellett felelni, hogy az állami támogatásról szóló pozitív döntéstől függően halasztott kapacitáskifizetéseket lehessen teljesíteni azon kapacitásszolgáltatók felé, akik a várakozási időszak során eleget tettek a kötelezettségeiknek;

c) a villamosenergia-szolgáltatóknak továbbra is a fogyasztókra kellett terhelniük az illetéket a várakozási időszak alatt, hogy biztosítsák, hogy olyan helyzetben legyenek, amelyben teljes mértékben és haladéktalanul ki tudják fizetni a várakozási időszakkal kapcsolatban felmerülő, hátralévő szállítói díjakat, ha az állami támogatás jóváhagyására sor kerül; továbbá

d) az előminősítési eljárásokat 2019. július 22-én kezdték meg a T-1-es árverés (2020/2021-es szolgáltatási év), a T-3-as árverés (2022/2023-as szolgáltatási év) és a T-4-es árverés (2023/2024-es szolgáltatási év) esetén, amelyek közül mindre 2020 első negyedévében került volna sor.

2.2. **Jogalap és kormányzati intézkedések**

(19) Az intézkedésre vonatkozó jogszabály az Egyesült Királyság 2013. évi energiatörvénye. A másodlagos jogszabályok a 2014. évi villamosenergia-kapacitási rendeletek, a 2014. évi villamosenergia-kapacitási (szállítói kifizetések stb.) rendeletek és a kapacitáspiacra vonatkozó szabályok formájában az intézkedés végrehajtását szabályozzák.

(20) Az Egyesült Királyság rendszeresen felülvizsgálja a kapacitáspiaci mechanizmust az egyes árverési folyamatok során kapott visszajelzések fényében. Ezenkívül több nyilvános konzultációt is folytatott, hogy fokozatosan javítsa a rendszer egyes konkrét elemeinek szabályozási részleteit. Az energiaszabályozó (Ofgem) szintén évente összegyűjti az érdekelt felek véleményét a rendszer operatív és adminisztratív jellemzőire vonatkozó potenciális változásokkal kapcsolatban, és módosítja a szabályokat. Ezenkívül ötévente hivatalosabb és átfogóbb felülvizsgálatot is végeznek, amelyben a kormány és az Ofgem is részt vesz, hogy értékeljék, hogy a kapacitáspiac milyen mértékben valósítja meg hatékonyan a céljait, és marad a leghatékonyabb beavatkozási forma a célok eléréséhez. A célkitűzések között szerepel a mögöttes piaci hibák figyelembevétele. A felülvizsgálat lényegében az alábbi két szakaszból áll:

a) az Ofgem ötéves felülvizsgálatokat végez a kapacitáspiac tervezésének azon területein, amelyekre a kapacitáspiaci szabályok vonatkoznak, és megvizsgálja a rendszer hatékonyságát, valamint azt, hogy a meglévő intézkedések megfelelőek-e; továbbá

b) a kormányzat magasabb szintű perspektívából értékeli a kapacitáspiacot és annak célkitűzéseit, megvizsgálja a kérdést, hogy szükség van-e a jövőben a kapacitáspiacra, vagy azt ki kell-e vezetni, valamint felméri, hogy a kapacitáspiac célkitűzéseit milyen mértékben lehet elérni kevesebb szabályozással. Ennek az alapjául a kormányzatnak a kapacitáspiac működtetéséről szóló éves belső döntése, valamint az Ofgem első szakaszos felülvizsgálatának megállapításai szolgálnak. A kormányzat a felülvizsgálati eljárás részeként nyilvános konzultációkat folytat.

(21) Az Egyesült Királyság kormánya az első ötéves felülvizsgálati eljárást 2018 augusztusában indította el a véleményezési felhívás közzétételével, ezáltal kérve magas szintű véleményeket és bizonyítékokat olyan kérdésekkel kapcsolatban, mint hogy továbbra is szükség van-e a kapacitáspiacra, vagy hogy melyek azok a prioritást élvező területek, ahol változásokra van szükség. 2018 szeptemberében az Ofgem nyílt levelet tett közzé, amelyben azzal kapcsolatban kért véleményeket és bizonyítékokat, hogy a szabályok továbbra is megfelelnek-e a célkitűzéseiknek. Az Egyesült Királyság kormányának ötéves felülvizsgálatára vonatkozó végleges jelentését 2019. július 22-én ([8]), az Ofgem végleges jelentését pedig 2019. július 31-én ([9]) tették közzé. Ezenkívül az Egyesült Királyság parlamenti alsóházának Tudományért és Technológiáért felelős Bizottsága 2019. augusztus 22-én jelentést tett közzé, amely többek között a nagy-britanniai kapacitáspiacot is megemlíti ([10]).

(22) Az intézkedést az Egyesült Királyság kormánya, az Ofgem, a végrehajtó szerv (National Grid – „NG"), az elszámoló szerv (a 2013. évi energiatörvény szerint létrehozott új intézmény, amely kormányzati irányítás és felügyelet alatt áll), valamint az elszámolási szolgáltató (Elexon) hajtja végre. A szerepkörök és felelősségek rövid általános leírása az alábbiakban látható.

(23) Az Egyesült Királyság kormánya felelős a kapacitáspiac stratégiai felügyeletéért, valamint a rendszert szabályozó rendeletek módosításáért és a kapacitáspiac-tervezés fő aspektusainak folyamatos elszámoltathatóságáért. A rendeletek magukban foglalják például a kapacitáspiac árverésein való részvétel általános jogosultsági feltételeit, a rendszer-üzemeltetőknek a kapacitáspiac biztosításával kapcsolatos funkcióit, valamint a kifizetések rendezését.

(24) Az Egyesült Királyság kormánya alakította ki a kapacitáspiac szabályait, azonban az Ofgem felelős azok végrehajtásáért (mind a kormány, mind pedig az Ofgem módosíthatja a szabályokat). A kapacitáspiaci szabályok magukban foglalják az előminősítésre és a kapacitásárverésekre és a kapacitásról szóló megállapodások tartalmára vonatkozó műszaki szabályokat és eljárásokat, valamint a kapacitásról szóló megállapodások jogosultjainak kötelezettségeit. A szabályok módosításának megfontolásakor az Ofgem köteles betartani a rendeletekben és szabályokban foglalt célkitűzéseket, amelyek biztosítják az átláthatóságot és a kapacitáspiacba vetett bizalmat. Az Ofgem felelős továbbá a jelentkezők által az előminősítés eredményével kapcsolatban felvetett viták rendezéséért.

(25) A rendszer-üzemeltető a National Grid. Vállalja a végrehajtói szerepet a kapacitáspiacon, beleértve az alábbiakat: tanácsadás a minisztereknek az ellátási előrejelzések biztonságával kapcsolatban és ajánlattétel az árverezendő kapacitásmennyiségre vonatkozólag a megbízhatósági standardnak való megfelelés érdekében; az árverés résztvevőinek előminősítése, a kapacitásárverések lebonyolítása és a szerződések (úgynevezett „kapacitásról szóló megállapodások") megkötése a sikeres ajánlattevőkkel; új támogatási eljárások kialakítása és lebonyolítása, például a kapacitáspiaci figyelmeztetések biztosítása.

(26) Az Egyesült Királyság kormánya másodlagos jogszabályokban határozza meg a rendszer-üzemeltetők végrehajtói funkcióit, és ezeket a „megfelelő követelményeket" az Ofgem hajtja végre. Ez a kormány számára bizonyosságot nyújt arról, hogy mi lesz végrehajtva, az Ofgem számára pedig egyértelmű alapot ad arra, hogy irányítsa az NG végrehajtói szerepében nyújtott teljesítményét. A műszaki szakértőkből álló testület független módon vizsgálja az NG árverésre javasolt kapacitásmennyiségre vonatkozó tanácsát.

(27) Az Egyesült Királyság kormánya felállította ([11]) a kapacitáspiaci elszámoló szervet („villamosenergia-elszámoló társaság"), hogy teljeskörű elszámoltathatóságot, irányítást és ellenőrzést biztosítson az elszámolási folyamat és a

([8]) https://www.gov.uk/government/publications/capacity-market-5-year-review-2014-to-2019
([9]) https://www.ofgem.gov.uk/publications-and-updates/report-our-five-year-review-capacity-market-rules-and-forward-work-plan
([10]) https://publications.parliament.uk/pa/cm201719/cmselect/cmsctech/1454/145402.htm
([11]) A 2013. évi energiatörvény felhatalmazza a minisztert arra, hogy a kapacitáspiacot létrehozó rendeleteket és szabályokat vezessen be. A 2013. évi energiatörvény 28. cikke (4) bekezdésének g) pontja felhatalmazza a minisztert, hogy rendeleteket hozzon az elszámoló szervről a kapacitáskifizetések vagy a kapacitásösztönzők elszámolásának adminisztrációja érdekében. A kapacitáspiac létrehozására bevezetett rendeletek arra kötelezik a minisztert, hogy elszámoló szervet nevezzen ki (a villamosenergia-kapacitásról szóló, 2014. évi rendeletek 80. rendelete). A villamosenergia-elszámoló társaságot („ESC") a miniszter e kötelezettségének megfelelően nevezte ki.

kapacitásról szóló megállapodások szerinti kifizetések tekintetében ([12]). Az elszámoló szerv a kormány mint kizárólagos részvényes tulajdonában álló zártkörűen működő részvénytársaság ([13]). A szerv felel a saját belső irányításának kialakításáért, hogy képes legyen megfelelni a kötelezettségeinek, azonban a kormányzat általános ellenőrzési jogkörrel rendelkezik felette ([14]).

(28) Az Egyesült Királyság kormánya az Európai Unió Hivatalos Lapján keresztül 2013 februárjában bejelentette a határozatát, miszerint az Elexon Ltd.-vel szerződést köt egyes feladatok ellátásáról. Az Elexon elszámoló szolgáltatóként működik, feladata a kapacitáskifizetések kiszámítása és meghatározása. Az Elexon elszámoló szolgáltatóként betöltött szerepe hasonlít a jelenlegi szerepéhez, amelyet az egyensúlyozási és elszámolási törvény szerint tölt be, azonban annál korlátozottabb. Az elszámoló szerv és az Elexon közötti szerződés ismerteti a nyújtandó szolgáltatás részleteit, a szolgáltatás költségét és a teljesítményértékelésre irányuló intézkedéseket.

2.3. **Kedvezményezettek**

2.3.1. *Jogosultság*

(29) A kapacitásszolgáltatók a kapacitáspiaci egységek („CMU”-k) alapján vesznek részt a kapacitáspiacon. Az előminősítési jelentkezések benyújtására, a kapacitásmegállapodások odaítélésére, a rendszer kivételes terhelése idején alkalmazandó kötelezettségek meghatározására és a bírságok/túlteljesítési kifizetések kiszámítására a CMU-k szintjén kerül sor. A (meglévő és új) termelők, rendszerösszekötők, tárolási szolgáltatók és DSR-szolgáltatók vehetnek részt.

(30) A termelőegységek (amelyek meghatározására a villamosenergia-szolgáltatás, az önálló irányításra való képesség, a félóránként rögzítő árammérővel mért össztermelés és a 2 MW-ot meghaladó, hálózatba kapcsolódási kapacitás alapján kerül sor) önállóan, egyedüli CMU-ként vagy az alábbi körülmények esetén más jogosult termelőegységekkel összeállva is részt vehetnek:

a) az egységek ugyanazon kereskedelmi egység (azaz erőmű) részét képezik; vagy

b) valamennyi egység ugyanazon a határponton kapcsolódik a rendszerre; ugyanaz a telephely, azonban a kereskedelmi egység koncepciója nem alkalmazandó; vagy

c) az összes egység összesített kapacitása a minimális (2 MW) küszöbérték és 50 MW között van (hatékonyan beágyazott termelési eloszlás a különböző telephelyek között).

(31) A DSR CMU-k a kereslet csökkentésére irányuló kötelezettségvállalás alapján vannak meghatározva. A DSR-szolgáltató meghatározása szerint i. közvetlen villamosenergia-fogyasztó; ii. a villamosenergia-fogyasztót tulajdonló gazdálkodó egység; vagy iii. a villamosenergia-fogyasztó felett szerződéses DSR-irányítással rendelkező gazdálkodó egység. A kötelezettségvállalás révén a villamosenergia-fogyasztónak csökkentenie kell a villamosenergia-importját (amelyet a félóránként rögzítő árammérő mér), és/vagy exportálnia kell a villamosenergia-fogyasztó tulajdonában lévő helyszíni termelőegységek által termelt energiát. A DSR-szolgáltatók külön, egyedüli CMU-ként vagy másokkal összeállva is részt vehetnek. Ezenkívül minden komponensnek csatlakoznia kell a félóránként rögzítő árammérőhöz, és a szolgáltató teljes DSR-kapacitásának 2 MW és 50 MW között kell lennie. Az alábbi 1. táblázat ismerteti a DSR-teljesítmény 2019. július előtti árveréseken elért eredményeit.

([12]) Lásd a villamosenergia-kapacitásról szóló, 2014. évi rendeletek 40. cikkének (1) bekezdését: „A kapacitásszolgáltató („C”) jogosult arra, hogy […] az e rendelettel összhangban meghatározott kapacitáskifizetést kapjon az elszámoló szervtől a szolgáltatási év minden hónapjára („M. hónap”) a CMU-k által vállalt kapacitás után, amelyek esetében C volt a kapacitásszolgáltató M hónap során.”

([13]) A villamosenergia-elszámoló társaság („ESC”) 2014 márciusában lett bejegyezve zártkörűen működő részvénytársaságként, és teljes mértékben az egyedüli részvényesként eljáró miniszter tulajdonában áll. Az ESC cégkivonata és az alapító okiratok, beleértve az alapszabályt, nyilvánosan elérhetők itt: https://beta.companieshouse.gov.uk/company/08961281/filing-history?page=2

([14]) Az ESC egyedüli részvényeseként a miniszter olyan lépéseken keresztül tart fenn teljes ellenőrzést, amelyeket a vállalat részvényesei végezhetnek, például különleges határozatok elfogadása révén. Ezenkívül szükség esetén a miniszter módosítani tudja, hogy az elszámoló szerv hogyan teljesítse a feladatait a kapacitáspiac tekintetében, azzal, hogy alkalmazza a 2013. évi energiatörvényben foglalt rendeletalkotói jogkörét az elszámoló testületre vonatkozó rendeletek módosítása érdekében. A rendeletalkotó jogkör alkalmazása a parlament jóváhagyásától függ. A legsúlyosabb körülmények esetén a miniszter egyoldalúan megszüntetheti az ESC igazgatótanácsa elnökének kinevezését, és a villamosenergia-kapacitásról szóló, 2014. évi rendeletek 80. rendelete előírja, hogy a miniszter megszüntetheti az elszámoló szerv kinevezését.

1. táblázat

A 2019. július előtti kapacitásárveréseken elért DSR-teljesítmény

	Árverésre belépett (MW)	Megállapodást nyert (MW)
2014. évi T-4	603	174
2015. évi T-4	673	456
2016. évi T-4	1 798	1 411
2017. évi T-4	2 246	1 206
2018. évi T-4 ([1]) (felfügg.)	2 618	N.A.
2017. évi T-1	1 283	443
2018. évi T-1 (felfügg.)	2 124	N.A.
2019. évi T-1 (feltételes)	1 333	203
2015. évi átmeneti árverés	619	475
2016. évi átmeneti árverés	373	312

([1]) A 2018. évi T-1-es és 2018. évi T-4-es árverést felfüggesztették a Törvényszék T-793/14. sz. ügyben hozott ítélete alapján. Az „Árverésre belépett”-ként feltüntetett kapacitás az a kapacitásmennyiség, amelyet eredetileg előminősítettek a jövőbeli árverésekre (ebből valamennyi kieshetett az árverés előtt), lásd a „felfügg.”-re való hivatkozást a szövegben.

(32) A kapacitáspiac kizárja azokat a kapacitásszolgáltatókat, amelyek már más intézkedések révén kapnak támogatást. Az alábbi szolgáltatók nem alkalmasak arra, hogy részt vegyenek a kapacitáspiacon:

a) alacsony szén-dioxid-kibocsátású erőművek, amelyek különbözeti ügyleteken vagy alacsony átvételi áron keresztül kapnak támogatást;

b) megújuló termelők, amelyek a megújulóenergia-kötelezettségen keresztül kapnak támogatást, kivéve, ha úgy döntenek, hogy lemondanak a megújulóenergia-kötelezettségen alapuló kifizetésekről (részt vehetnek, ha a megújulóenergia-kötelezettségről szóló szerződésük lejár);

c) a megújulóhő-ösztönzőt kapó erőművek – mivel a megújulóhő-ösztönző célja a megújulóenergia-kötelezettség és a megújuló energiaforrásokra vonatkozó különbözeti ügyletek kiegészítése;

d) a szén-dioxid-leválasztás és -tárolás kereskedelmi jellegűvé tétele érdekében kiírt, egyesült királyságbeli pályázati eljárás keretében támogatást kapó erőművek – mivel a szén-dioxid-leválasztásra és -tárolásra vonatkozó különbözeti ügylet célja az volt, hogy további támogatást nyújtson számukra ahhoz, hogy piacképesek legyenek;

e) azok a technológiák, amelyek támogatást kapnak az új belépők részére fenntartott, 300 millió eurós uniós tartalékból, amelynek célja a feltörekvő, alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák támogatása, mint a szén-dioxid-leválasztás és -tárolás és az árapály-energia, mivel azok jogosultak arra, hogy támogatást kapjanak a különbözeti ügyletek révén;

f) azok az erőművek, amelyek közvetlenül a villamosenergia-reformra vonatkozó, 2010. évi kezdeti szakpolitikai javaslatok előtt 15 éves szerződést kötöttek az NG-vel, hogy a rövid távú működési tartalék részét képezzék („hosszú távú STOR”), és úgy döntöttek, hogy fenntartják a szerződést.

(33) Azok a társaságok, amelyek részt vettek a vállalkozási befektetési rendszerben (EIS) és a kockázatitőke-trösztökben, nincsenek kizárva a kapacitáspiacon való részvételből, azonban vizsgálatnak kell alávetniük magukat annak biztosítása érdekében, hogy ne kapjanak „kétszeres támogatást” (hogy elkerülhető legyen az állami támogatás kumulációja).

(34) Míg a külföldi kapacitásokban való közvetlen részvétel nem engedélyezett, a rendszerösszekötők a 2015-ben tartott második árverés óta jogosultak voltak arra, hogy CMU-ként részt vegyenek a kapacitáspiacon a nagy-britanniai termelőkével és DSR-szolgáltatókéval egyező alapon, lényegében ugyanolyan jutalmazó- és szankciórendszerrel és az ellátásbiztonsághoz való hozzájárulásukat tükrözően csökkentett teljesítménnyel ([15]). A 2. táblázat mutatja a rendszerösszekötő CMU-k („IC CMU") eddigi árveréseken való részvételét.

2. táblázat

A rendszerösszekötő CMU-k kapacitáspiaci árveréseken való részvétele napjainkig

Árverés típusa	T-4				T-1	
Árverés éve	2015	2016	2017	2018 (felfügg.)	2018 (felfügg.)	2019 (felt.)
Szolgáltatási év	19/20	20/21	21/22	22/23	19/20	19/20
Az előminősített IC CMU-k száma	3	5	6	8	3	3
A nyertes IC CMU-k száma	2	4	6	N.A.	N.A.	3
Amelyek közül új építésű	0	0	3	N.A.	N.A.	1
Amelyek közül már meglévő	2	4	3	N.A.	N.A.	2
A nyertes IC CMU-k kapacitása (GW)	1,86	2,34	4,56	N.A.	N.A.	1,025

(35) A 2014. évi határozat engedélyt adott arra, hogy az alábbi korlátozások miatt az első árverésben (2014. december) a rendszerösszekötőn keresztül csatlakozó kapacitások ne vegyenek részt:

a) Előirányzott kapacitás: A rendszerösszekötőknek az árverésen való csökkentett részvétele meghatározásához új módszerre volt szükség. Szorosabban együtt kellett működni más tagállamokkal a termelési kapacitás megfelelőségének értékelése tekintetében, hogy el lehessen kerülni a visszaéléseket, amelyek az országok különböző megbízhatósági standardjaiból eredtek.

b) Előminősítés: Akkoriban nem volt lehetséges a végrehajtó szerv számára, hogy külföldi kapacitásszolgáltató esetén független módon elvégezze az előminősítést. Együttműködésre lett volna szükség a külföldi TSO-kkal a mérések és az ellenőrzések, valamint a teszteléstervező és az adatmegosztó platformok terén.

c) Árverés: Az árverés visszaélésre adott volna lehetőséget, ha a külföldi kapacitás részt vehetett volna rajta. Olyan új módszerre lett volna szükség, amely a rendszerösszekötő csökkentett kapacitására korlátozza a külföldi kapacitás mennyiségét. Ezenkívül az árelfogadókra vonatkozó küszöbérték valószínűleg eltérő volt a különböző piacokon, ami azt jelenti, hogy előfordulhatott volna, hogy a Nagy-Britanniában meghatározott aukciós elszámolóár nem megfelelő más piacok kapacitásához, és övezet szerinti árverésre lett volna szükség.

([15]) A csökkentő tényező olyan tényező, amely a CMU kapacitásárverésre javasolt kapacitására alkalmazandó a csökkentett kapacitás megállapításához. Valamennyi kapacitást, amelyet felajánlanak a kapacitáspiacon, „csökkenteni" kell, hogy igazodjon a kockázathoz, miszerint annak egy része vagy egésze nem lesz válaszra elérhető a rendszer kivételes terhelése során. Ezenkívül a rendszerösszekötők esetén a csökkentő tényezőket a miniszter egyénileg állapítja meg a műszaki megbízhatóság értékelése és a rendszer kivételes terhelése esetén valószínű országos áramlások elemzése alapján.

d) Szolgáltatás: A szolgáltatási kötelezettség négyórás kapacitáspiaci figyelmeztetés esetén termelésre kötelezi a termelőket. Más piacokon ez az ajánlati ársorrend elvével ellentétes lehívást, azaz piactorzulást eredményezhetett volna ([16]). Ez a lehetőség nem adott volna az Egyesült Királyság számára további ellátásbiztonsági előnyt egy olyan világban, ahol a piac-összekapcsolás már teljes mértékben végbement, és a villamosenergia-áramlatok reagálnak a hiányállapoti árképzésre.

(36) Csak 2014-ben, mivel a rendszerösszekötőn keresztül csatlakozó kapacitások az árverésen közvetlenül nem vehettek részt, a nagy-britanniai rendszer kivételes terhelése esetén a rendszerösszekötőktől várt hozzájárulást az árverésre bocsátott kapacitás nagysága tükrözte. Például ha a nagy-britanniai rendszer kivételes terhelése esetén 1 GW importra lehetett számítani, akkor a kapacitáspiacon árverésre bocsátott kapacitás mennyiségét 1 GW-tal csökkentették. A kapacitáspiacon kívüli rendszerösszekötők hozzájárulását az NG kezdetben nullának (nulla körül ingadozónak) tekintette, amikor javaslatot tett a 2018/19-es szolgáltatási évre vonatkozó T-4-es árverés célkapacitására, ezt azonban később felülvizsgálta, és a T-1-es árverés esetében már 2,1 GW összesített hozzájárulásra módosította.

2.3.2. *Előminősítési eljárás*

(37) A kapacitáspiaci részvétel nem kötelező. Mindazonáltal minden engedéllyel rendelkező, a kapacitáspiaci részvételre jogosult kapacitásnak kötelező részt vennie az előminősítési eljáráson, akkor is, ha nem szándékozik ajánlatot tenni. Az előminősítési eljárás célja meggyőződni arról, hogy az árverés résztvevői képesek az általuk kínált kapacitás nyújtására, és a rendszer-üzemeltető képes az árverésre bocsátott kapacitás nagyságának módosítására az árverésből kimaradó kapacitás mennyisége alapján.

(38) A kapacitásárverésből kimaradó, a kapacitáspiaci részvételre jogosult kapacitásra nem vonatkoznak a szolgáltatás elmaradásából eredő kapacitáspiaci szankciók, és ez a kapacitás nem jogosult a többletszolgáltatásért járó kifizetésekre. Az ilyen kapacitás a későbbi árverésekbe bekapcsolódhat, és részt vehet a másodlagos piacon. A kapacitáspiaci részvételre nem jogosult erőművek esetéhez hasonlóan az árverésre bocsátott mennyiséget a kimaradó erőművi kapacitás nagyságának figyelembevétele érdekében csökkentik.

(39) Annak érdekében, hogy megbízható mennyiségű kapacitás álljon készen a szolgáltatási évre, a rendszer-üzemeltető az árverések előtt előminősítési ellenőrzéseket végez, hogy meggyőződjön az összes potenciális kapacitás részvételi jogosultságáról és ajánlattételi állapotáról. Az előminősítési követelmények a különböző kapacitástípusok (például a termelő- és a DSR-kapacitás) esetében eltérőek.

(40) Az előminősítésre való jelentkezésük részeként a jelentkezőknek általános és különös előminősítési követelményeknek kell megfelelniük, amelyek attól függően változnak, hogy meglévő vagy leendő termelőegységről vagy DSR-egységről van-e szó. Az általános követelmények alapvető adminisztratív követelményeket jelentenek (elérhetőségek, engedély státusza, vállalati felépítés, hely és különböző igazgatói nyilatkozatok), míg a meglévő termelőegységeknek számot kell adniuk korábbi működési adataikról is. A leendő egységeknek igazolniuk kell a tervezési engedély és a csatlakozási megállapodás meglétét, be kell mutatniuk a részletes építési tervet, és részletesen be kell számolniuk a tervezett kapacitásmegállapodás futamidejére várt tervezett tőkekiadásaikról. Ezenkívül kötelesek biztosítékot (fedezetet vagy „ajánlati garanciát") nyújtani annak igazolásaként, hogy komolyan részt kívánnak venni az árverésen, és a szolgáltatási év kezdetétől rendelkezésre bocsátanak egy működési egységet.

(41) Az új termelő és a nem megerősített DSR-ek (a megerősített DSR-ekkel ellentétben ([17])) kötelesek 5 000 GBP (kb. 5 650 EUR) értékű ajánlati garanciát nyújtani megawattonként a négyéves és az éves árverések, és 500 GBP-t (kb. 565 EUR-t) megawattonként az átmeneti árverések esetében. A DSR tekintetében az intézkedés előírja, hogy az ajánlati garanciát a DSR-üzemeltető által ténylegesen nem biztosított kapacitásmennyiséggel arányosan be kell hajtani, feltéve, hogy az általa vállalt kapacitás mennyiségének legalább 90 %-át biztosítják. Míg a DSR-üzemeltetők több telephelyet összevonhatnak annak érdekében, hogy elérjék a 2 MW minimális küszöbértéket, megjegyzendő, hogy nekik a teljes 2 MW után kell ajánlati garanciát fizetniük, még akkor is, ha a mennyiség kisebb része nem megerősített DSR-kapacitás. Az Egyesült Királyság szerint a CMU csak akkor erősíthető meg egyedüli egységként, ha ugyanazon az elszámolási időszakon belül ugyanazon a napon van megerősítve. Az egység megerősítésére vonatkozó követelmény minimalizálja a rendszer kijátszásának kockázatát. Ellenkező esetben a jelentkező különböző időpontokban is megerősíthetne és összeállíthatna egy egységet, amely nem biztos, hogy képes egyszerre teljesíteni a rendszer kivételes terhelése esetén, ami ellátásbiztonsági kockázathoz vezethet.

([16]) A kapacitáspiac keretében a kapacitás rendelkezésre bocsátására vonatkozó kötelezettség (azaz a szankció veszélye) arra ösztönözheti a külföldi erőművet, hogy a nemzeti piaca helyett az Egyesült Királyság piacán adja el a villamos energiát, akár a határköltségnél alacsonyabb áron is. Ez ellentétes az ajánlati ársorrend elvével, amely szerint a piaci szereplők kizárólag a határköltségeik alapján adják el a villamos energiájukat.

([17]) A megerősített DSR abban tér el a nem megerősített DSR-től, hogy kapacitását megerősítette az adott DSR CMU-ra vonatkozó, a szolgáltatási szerv (National Grid) által kiállított DSR-vizsgálati tanúsítvány.

(42) A 2016. márciusi konzultációt követően az Egyesült Királyság kormánya az új építésű termelőkre vonatkozó, árverés előtt ajánlati garanciát 10 000 GBP/MW-ra emelte, hogy segítse a megnövekedett, felmondási díjjal járó felelősségnek való teljesen biztonságos kitettséget, valamint hogy az árverés előtti nagyobb szintű kötelezettségvállalással támogassa spekulatív jelentkezések megakadályozását. A nem megerősített DSR-ekre vonatkozó, árverést megelőző ajánlati garancia szintje mindazonáltal 5 000 GBP/MW maradt az érdekelt felek konzultáció során adott visszajelzése alapján, amely szerint a beszerzési közösségek DSR-szolgáltatói számára összehasonlítva drágább a hitelezőktől származó hitelfedezet biztosítása.

(43) A rendszer-üzemeltető technológiaspecifikus csökkentő tényezőket tesz közzé az előminősítés megkezdése előtt. A technológiai osztályok többségénél ezek a tényezők az osztályok típusának előző hét évben nyújtott teljesítményén alapulnak, és az erőműveknek a rendszer kivételes terhelése során várt átlagos hozzájárulását tükrözik technológiaspecifikus alapon. Egyes osztályok esetében, ahol a korábbi teljesítmény igazolása hiányzik, vagy kevésbé releváns a jövőbeni teljesítmény szempontjából (például a rendszerösszekötők vagy az innovatív technológiák, mint például az akkumulátoros tárolás esetében), más módszert alkalmaznak. A releváns tényezők az adott technológia valamennyi erőműjére alkalmazandók, függetlenül azok korától vagy állapotától. A kapacitásárverésen sikeres kapacitásszolgáltatók a hálózatba kapcsolódási kapacitással (az a mennyiség, amelynek rendszerbe való kivitelét a fizikai hálózati kapcsolatuk lehetővé teszi) megszorzott csökkentő tényezőjükkel arányos kifizetést kapnak. A szankciórendszer egyik célja, hogy a kifizetések szintjét a becsült teljesítményszintről az egyes erőművek tényleges teljesítményének szintjéhez igazítsa.

2.4. **Az árverési eljárás**

2.4.1. *Az árverésre bocsátandó kapacitás mennyiségének megállapítása*

(44) A kapacitásárverés megszervezésére irányuló döntést évente hozzák meg a villamosenergia-kapacitás rendszerüzemeltető által végzett független értékelése alapján. A következő 15 évet nézve az NG értékeli a jövőbeni kapacitási határérték alakulását, a rendszerösszekötőn keresztül csatlakozó kapacitás és a DSR hozzájárulását, és javaslatot tesz a tartós megbízhatósági standard biztosításához szükséges kapacitásmennyiségre. Ilyen módon a kormányzat évente felmérheti, hogy szükség van-e kapacitásárverésre.

(45) Az egyes kapacitásárveréseken lekötendő kapacitás mennyiségére vonatkozó döntés a tartós megbízhatósági standardon alapul. A megbízhatósági standard a villamosenergia-ellátás biztonságának objektív szintje, valamint a keresleti függvény egyes kapacitásárverések előtti meghatározásának alapja.

(46) Az Egyesült Királyság megjegyzi, hogy egyetlen villamosenergia-rendszer sem lehet 100 %-ig megbízható, és mindig van kompromisszum a további biztonsági kapacitás biztosításának költsége és az elért megbízhatóság szintje között. A megbízhatósági standard meghatározása lehetővé teszi ezt a kompromisszumot, mivel azonosítja azt a pontot, ahol a további biztonsági előnyöket ellensúlyozzák a kapacitás biztosításának költségei. Ennek célja, hogy a beruházók és a piaci résztvevők számára egyértelművé tegye a kormányzat hosszú távú ellátásbiztonsági célkitűzéseit, és segítsen a fogyasztók költségeinek csökkentésében. Ezenkívül biztosítani kívánja, hogy a kormányzat ne kössön le a gazdaságilag hatékony szintnél több kapacitást, ami megakadályozza a túlzott mennyiségű nagy-britanniai kapacitás beszerzését.

(47) Az Egyesült Királyság kormányzata a nagy-britanniai villamosenergia-piac tekintetében 3 óra/év várható beviteli veszteségnek megfelelő tartós megbízhatósági standardot határozott meg. Ez 99,97 %-os rendszerbiztonsági szintet jelent. A várható beviteli veszteség azon órák/időszakok száma évente, amelyekben hosszú távon statisztikailag várható, hogy a kínálat nem fog eleget tenni a keresletnek, és amely a kapacitás gazdaságilag hatékony szintjét tükrözi. A megbízhatósági standardot hosszú távra határozzák meg, azonban a kormányzatnak lehetősége van arra, hogy felülvizsgálja azt, ha szükségesnek bizonyul.

(48) A rendszer-üzemeltető minden évben meghatározza, mennyi kapacitásra van szükség a megbízhatósági standardnak való megfeleléshez, és május 30-ig tanácsot ad a kormányzatnak a villamosenergia-kapacitásról szóló jelentésben. A kapacitásárveréseken a megbízhatósági standardnak való megfelelés érdekében lekötendő kapacitásmennyiségre vonatkozó ajánlás alapja a villamosenergia-kereslet szintjére, valamint a kapacitáskifizetésre nem jogosult erőművek (például alacsony szén-dioxid-kibocsátású termelés) által biztosított kapacitás mennyiségére vonatkozó különböző forgatókönyvek NG általi értékelése, és ezáltal meghatározza az NG ajánlását a tekintetben, hogy az adott szolgáltatási évben szükség van-e a kapacitás kapacitáspiacon keresztüli biztosítására, és ha igen, milyen mértékben. Az NG jelentését műszaki szakértőkből álló független testület vizsgálja, amely tanácsot ad a kormányzatnak az elemzés és az ajánlások megbízhatóságával kapcsolatban.

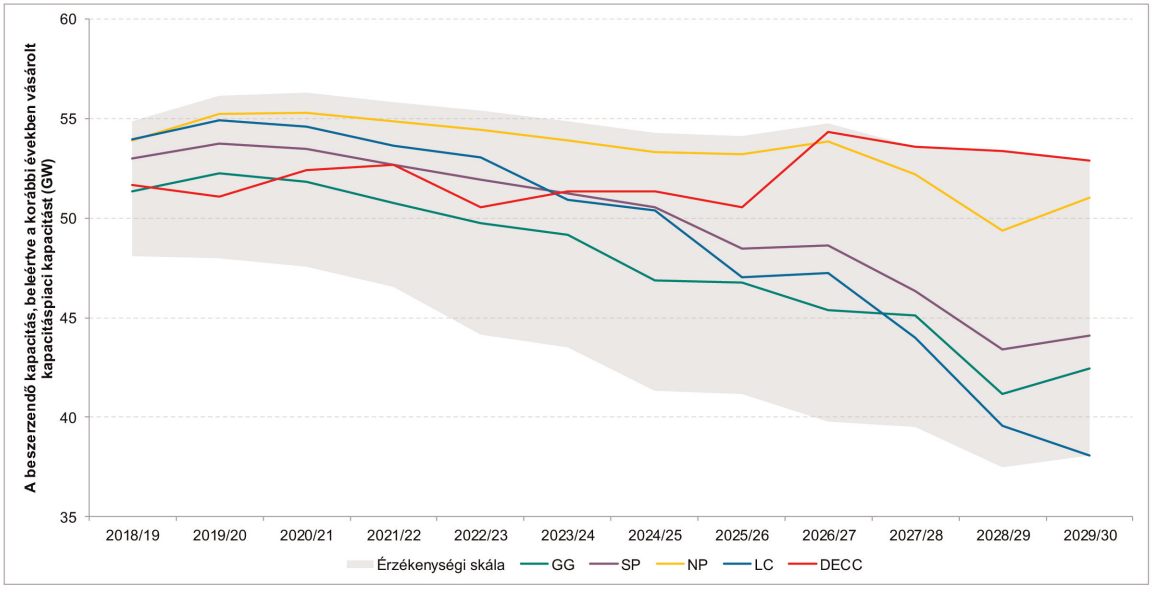
(49) A rendszer-üzemeltető számos keresleti forgatókönyvet, valamint az időjárással, az erőmű elérhetőségével, a rendszerösszekötői áramlatokkal és a beágyazott termelés szintjével összefüggő bizonytalanságokból fakadó érzékenységeket alkalmaz. A rendszer-üzemeltető ezt követően levonja a kapacitást, amely nem tud részt venni az árverésen (például a más támogatást kapó, alacsony szén-dioxid-kibocsátású erőmű), valamint a kapacitást, amely folyamatban lévő kapacitásmegállapodással rendelkezik (például amikor a kapacitásszolgáltató többéves megállapodással rendelkezik, amely kiterjed az adott szolgáltatási évre).

(50) A rendszer-üzemeltető ezt követően „megbízható optimalizációs” módszert alkalmaz, amely minimalizálja a legrosszabb lehetséges eredményt a kapacitás költsége és a ki nem szolgált kereslet tekintetében a különböző forgatókönyvek és érzékenységek esetén. A modellezés eredményeként egyetlen beszerzendő mennyiségre több opció, valamint egy ajánlás születik.

(51) A 2014. évi bejelentésben az Egyesült Királyság az 1. ábrán jelölt előrejelzést bocsátotta rendelkezésre a 2018 és 2030 között adott esetben szükséges, beszerzendő kapacitástartományról. A 2. ábra mutatja a 2018. decemberben frissített előrejelzést.

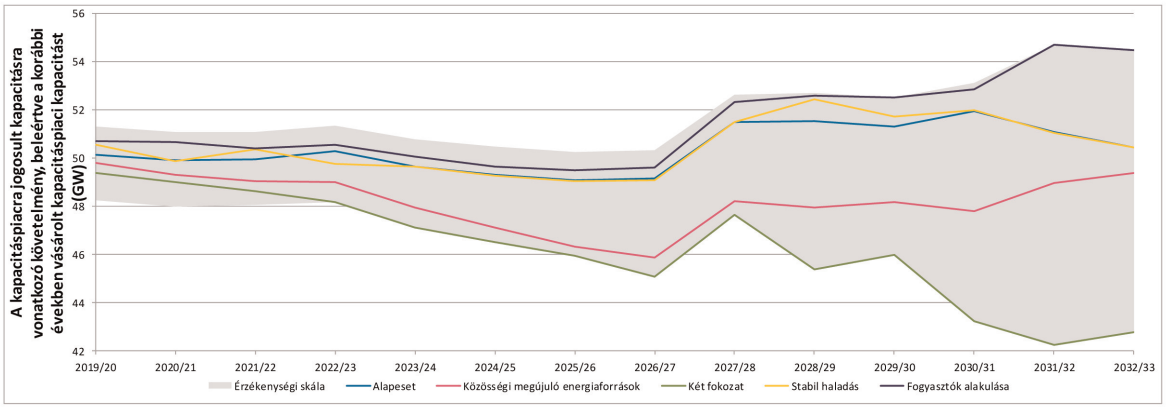
1. ábra

2014. évi becslések a különböző forgatókönyvek esetén beszerzendő kapacitásról (GW)

2. ábra

2018. évi becslések a különböző forgatókönyvek esetén beszerzendő kapacitásról (GW)

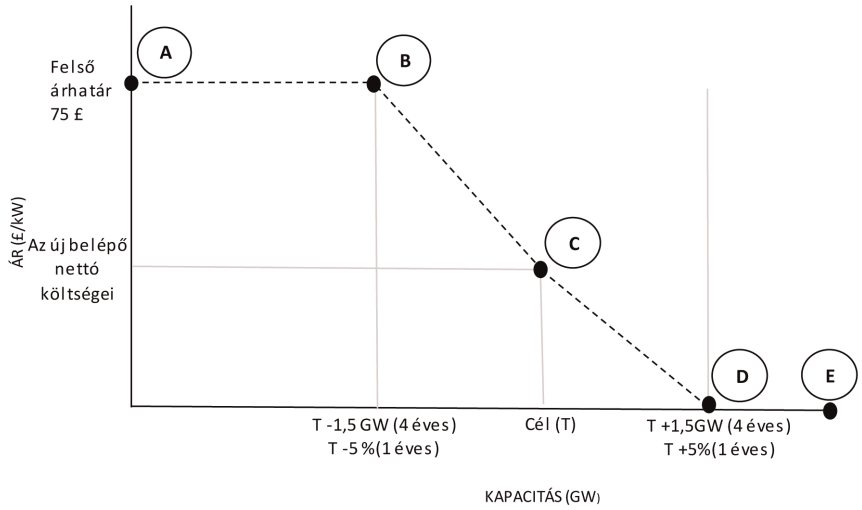
(52) A kormányzat az egyes árveréseken beszerzendő kapacitás mennyiségére vonatkozó végleges döntést a keresleti függvény alapján hozza meg, amelynek megállapítására a fenti preambulumbekezdésekben ismertetett módszer szerint kerül sor.

(53) A keresleti függvény a költségektől függően minden évben némi rugalmasságot biztosít a kormányzat számára a lekötendő kapacitásmennyiség tekintetében. A negatív meredekségű keresleti függvény lehetővé teszi a megbízhatóság és a költségek közötti kompromisszumot, így kevesebb kapacitás beszerzésére kerül sor az adott évben, ha az ár nagyon magas. Ezenkívül segít a rendszer kijátszásával járó kockázat csökkentésében, mivel felső árhatárt és magas ár esetén a kevesebb kapacitás beszerzésével rugalmasságot biztosít az árverésen, ezek pedig csökkentik a résztvevők esélyét arra, hogy a piaci erejük gyakorlásával felnyomják az árakat.

(54) A kormányzat a keresleti függvényt minden kapacitásárverés előtt közzéteszi. A keresleti függvény a kapacitás ára és a rendszer-üzemeltető által az árverésen kért kapacitás mennyisége közötti kapcsolatot adja meg. Mindegyik keresleti függvény a rendszer-üzemeltető által megadott megbízhatósági standardnak való megfeleléshez szükséges kapacitási célszint és az új kapacitás észszerű költségének becsült összege (az új belépő nettó költségei) köré épül. A célkapacitás és az új belépő nettó költségeinek metszete kijelöli a keresleti függvény egy pontját. Az alábbi 3. ábra példa a kapacitáskeresleti függvényre.

3. ábra

Illusztratív kapacitáskeresleti függvény.

Forrás: az Egyesült Királyság hatóságai

(55) Az új belépő nettó költségeinek meghatározására az árverésre bocsátott kapacitás várható elszámolóára alapján kerül sor, és szükség esetén minden árverésnél felülvizsgálják azokat, például az új építésű kapacitás új mérnöki költségbecslései és a korábbi árveréseken szerzett információk alapján. Az új belépők költségeinek meghatározása az új építésű kapacitás tőkeköltségeinek becslésén alapul, amelyet az Egyesült Királyság hatóságai által megrendelt jelentés ([18]) biztosít 7,5 %-os megtérülési szinttel és 25 éves visszafizetési időtartammal számolva.

(56) A célkapacitási szint és az új belépők nettó költségei mellett a keresleti függvény egyéb kulcstényezői az alábbiak: az árverési felső árhatár (a maximum ár, amelyen a kormányzat hajlandó kapacitást vásárolni), az árelfogadókra vonatkozó küszöbérték (az a maximális ár, amelyen a meglévő erőművek kapacitást tudnak kínálni az árverésen ([19])), valamint az árverés megtartásához szükséges minimális ellátási szint (minimális versenykövetelmény). A kormányzat minden kapacitásárverés esetén közvetlenül az adott előminősítési időszak kezdete előtt megerősíti a végleges árverési paramétereket.

(57) Az árverési felső árhatár határozza meg a keresleti függvény tetejét – azaz azt az árat, amelyen már nem bocsátanak árverésre több kapacitást. A felső árhatár célja, hogy megvédje a brit fogyasztókat az előre nem látható, árverésekkel kapcsolatos problémákkal szemben, például a verseny hiánya vagy a résztvevők piaci hatalommal való visszaélése. Mindazonáltal az Egyesült Királyság hatóságai szerint az árverési felső árhatár túl alacsony összegben történő meghatározása eltántoríthatja az ajánlattevőket és csökkentheti a versenyt, ezért fontos, hogy a felső

([18]) Electricity generation cost model. 2013 update of non-renewable technologies. (A villamosenergia-termelés költségmodellje. A nem megújuló technológiák 2013. évi verziója.) 2013. április. Készítette Parsons Brinckerhoff az Energia- és Éghajlatügyi Minisztérium számára. PIMS-szám: 3512649A

([19]) Lásd a (70) és (71) preambulumbekezdést.

árhatár olyan szinten legyen megállapítva, amely ösztönzi a kapacitásárverésen folytatott versenyt, és lehetővé teszi a piac számára, hogy a résztvevőknek a villamosenergia- és kapacitáspiacon belüli kockázatokra és potenciális megtérülésre vonatkozó megítélése alapján hatékony árat határozzon meg az új kapacitás számára. A felső árhatár megfelelő szinten tartása az új belépők nettó költségeinek központi becslésével kapcsolatos bizonytalanság fokának értékelésétől függ.

(58) 2014-ben az Egyesült Királyság kormánya a felső árhatárt 75 GBP/kW-ban határozta meg. Az Egyesült Királyság szerint ez a felső árhatár a modellezett elszámolóár felett áll az árverésen számos hiteles forgatókönyv esetén, azonban még nem olyan magas, hogy lehetővé tegye az erőművek számára, hogy jelentős piaci erővel éljenek, ha korlátozott az új építésűek részvétele. Ezenkívül célja biztosítani, hogy az új építésűek ne tudják visszaszerezni valamennyi állandó költségüket az árverési ajánlattal – ahhoz, hogy a projekt életképes legyen, legalább bizonyos mértékben figyelembe kell venniük az energiapiaci bevételeket és a kapacitáspiaci kifizetéseket a kezdeti szerződéses futamidőn túl.

(59) A kormányzatnak ezenkívül az árverés előtt lehetősége van arra, hogy meggyőződjön arról, hogy az árverésen elegendő-e a verseny. A feleknek, amelyeket előminősítettek az árverésen való részvételre, az árverés előtt két héttel el kell dönteniük, hogy felkínálnak-e kapacitást az árverésen. A kormányzat felülvizsgálhatja az árverésen részt vevő kapacitási egységek listáját – figyelembe véve például a felkínált ellátás mennyiségét, a technológiák elegyét és a felkínált egységek tulajdonjogát –, és lemondhatja az árverést, ha nem győződött meg arról, hogy a folyamat kellően versenyképes lenne ahhoz, hogy a fogyasztók számára értéket teremtsen.

2.4.2. *Az árverés gyakorisága és formája*

(60) A kapacitásárverést évente tartják a négy évvel későbbi szolgáltatás tekintetében: például a 2014. évi árverés a 2018/2019-es szolgáltatásra vonatkozott, a szolgáltatási év 2018. október 1-jétől 2019. szeptember 30-ig tartott. Az intézkedés 2014. évi bevezetése óta négy négyéves árverésre került sor: 2014-ben, 2015-ben, 2016-ban és 2017-ben. A 2018-ra tervezett négyéves árverést, amely a 2022-es szolgáltatásra vonatkozott, az Egyesült Királyság leállította, miután a Törvényszék ítéletében semmissé nyilvánította a Bizottság 2014. évi határozatát. A 2022. évi ellátás biztosítása érdekében az Egyesült Királyság hatóságai 2018 decemberében a bejelentett intézkedés részeként felvetették, hogy kivételesen hároméves árverést szerveznének 2019-ben (lásd a (18) preambulumbekezdés d) pontját fent).

(61) Ezenkívül éves árverésre is sor kerül az adott évben, közvetlenül a fő árverés szolgáltatási éve előtt. Az ezen árverés keresleti függvényének felállítására irányuló eljárás megegyezik a fő (négyéves) árverésével – a végleges döntést a kormányzat a rendszer-üzemeltető által biztosított elemzés alapján hozza meg. Az éves árverés biztosítja, hogy megfelelő mennyiségű kapacitást lehessen beszerezni, ha pontosabb keresleti előrejelzések elérhetők, és fontos abból a szempontból, hogy lehetővé teszi, hogy a DSR-kapacitás (amely számára nehéz a négy évvel a szolgáltatást megelőző árverésen való részvétel) aktívan részt vegyen a mechanizmusban. Az intézkedés 2014. évi végrehajtása óta egy éves árverésre került sor 2018 elején a 2018/2019-es szolgáltatási évre vonatkozólag ([20]). Ahogyan a fenti (18) preambulumbekezdés a) pontjában szerepel, 2019 júniusában kiegészítő és feltételes T-1-es árverést szerveztek a 2019/2020-as szolgáltatási évre

(62) Bizonyos mennyiségű kapacitást visszatartanak a négyéves árverésen és „fenntartanak” az éves árverésre. 2014-ben és 2015-ben a fenntartott kapacitás az árverésen részvételre jogosult, költséghatékony DSR mennyiségének értékelésén alapult, és akkor került nyilvánosságra, amikor a négyéves árverésre vonatkozó keresleti függvényt közzétették (2,5 GW). A félretett T-1-es kapacitás meghatározására használt módszertan 2016 márciusában vizsgálta felül az Egyesült Királyság kormánya. A felülvizsgálatot követően elfogadták és 2016-tól bevezették az új, „félretett mennyiségre vonatkozó” módszert, amely a National Grid villamosenergia-kapacitásról szóló jelentésben meghatározott, T-4-es kapacitásra vonatkozó éves ajánlása körüli 95 %-os konfidencia-intervallum alkalmazásán alapul. Az LWR-folyamat (Least Worst Regrets) villamosenergia-kapacitásról szóló jelentésen belüli modellezésekor a National Grid a kapacitásra vonatkozó ajánlásnál 95 %-os konfidencia-intervallumot határoz meg. A 3. táblázat ismerteti a T-1-es árverésekre félretett mennyiséget.

([20]) Az Egyesült Királyság ezenkívül 2017 januárjában bevezette a kiegészítő kapacitásárverést, hogy kapacitást kössön le a 2017. október 1. és 2018. szeptember 30. közötti szolgáltatás idejére. A kiegészítő árverést a SA.44475 (2016/N). sz. állami támogatásról szóló C(2016) 7757 final határozat hagyta jóvá.

3. táblázat

Félretett T-1 és a T-1-en beszerzendő kapacitás (GW)

(GW)

Szolgáltatási év	A T-4-es árverésen beszerzendő cél	A T-1-re félretett kapacitás	A T-1-en beszerzendő cél	A T-1-es árverésen beszerzett mennyiség
2018/19	48,6	2,5	4,9	5,79
2019/20 (feltételes árverés)	44,7	2,5	2,7	3,68
2020/21	51,7	0,6	N.A.	N.A.
2021/22	49,2	0,4	N.A.	N.A.

(63) Ha a négyéves és az éves árverések között van kereslet, az éves árverésen árverésre bocsátott kapacitás mennyisége csökken. Mindazonáltal mivel az éves árverések jobb piacra lépést biztosítanak a DSR számára, 2014-ben az Egyesült Királyság kormánya vállalta, hogy a négy évvel korábban lefoglalt kapacitás legalább 50 %-át éves árveréseken szerzi be. A 2018/2019-es szolgáltatási évre vonatkozó T-1-es árverésen a négy évvel korábban lefoglalt kapacitás több, mint kétszeresét szerezték be (4,9 GW-ot az eredetileg tervezett 2,5 GW-hoz képest), míg a 2019/2020-as szolgáltatási évre vonatkozó T-1-es feltételes árverésen a beszerzendő cél szintén magasabb volt az eredetileg félretett kapacitásnál (2,7 GW a 2,5 GW-hoz képest).

(64) Az Egyesült Királyság kormánya minden évben tervezi a T-4-es és T-1-es kapacitásárverés megszervezését, azonban csak az adott árverésre vonatkozó előminősítés lezárulta után tudja a kormány meghozni a végleges döntést arról, hogy szükség van-e kapacitásárverésre.

(65) Az Egyesült Királyság kormánya jogosult arra, hogy az árverés első körének kezdetéig bármikor lemondja vagy elhalassza az árverést. Ha a kormányzat úgy dönt, hogy nem mondja le az árverést, az árverés automatikusan megkezdődik. Ha az árverés már megkezdődött, a kormánynak csak ahhoz van joga, hogy elutasítsa az árverés eredményét, ha észszerű oka van azt feltételezni, hogy az NG végrehajtó szervként nem a rendeletekkel és szabályokkal összhangban bonyolította le az árverést. Ha a kormányzat úgy dönt, hogy nem mondja le az árverést, az árverés automatikusan érvényes. Az árverés megkezdése után a kormányzatnak nincs joga befolyásolni az eredményt.

(66) Valamennyi kapacitáspiaci árverés lefele licitáló, megkülönböztető árú aukció, amelyen valamennyi engedélyezett résztvevőnek (ajánlattevőnek) az utolsóként elfogadott ajánlat szerint fizetnek. Az árverés előre meghatározott szabályok alapján zajlik. Az árverező az árverés elején magas árat hirdet ki; a jogosult résztvevők erre ajánlatokat tesznek, megadva azt a kapacitásmennyiséget, amelyet készek ezen az áron nyújtani. Ez a folyamat egymást követő körökben ismétlődik az előre meghatározott ütemterv szerint addig, amíg az árverésen meg nem találják a legalacsonyabb árat, amelyen a kereslet egyenlő a kínálattal. Valamennyi sikeres résztvevő ugyanazt az elszámolóárat kapja (megkülönböztető árú modell). Ezenkívül számos intézkedés van, amelyek célja a rendszer kijátszásával járó kockázatok csökkentése és a hatékony eredmény biztosítása.

(67) Amikor eldöntik, hogy az adott kapacitásáron mennyi kapacitást bocsátanak rendelkezésre, a résztvevőknek figyelembe kell venniük azt a lehetőséget, hogy bevételt szereznek az energiapiacon. A várható energiapiaci bevétel szolgáltatónként változik a várt terhelési tényezőiktől, a nagykereskedelmi áraktól, valamint a tüzelőanyag- és szén-dioxid-költségektől függően.

(68) 2014-ben a fogyasztást csökkentő DSR-t, a termelésből származó DSR-t és a beágyazott (vagy elosztóhálózathoz csatlakozó) energiatermelést (50 MW-ig) az Egyesült Királyság a fő kapacitáspiaci árveréseken folyó versenyre való felkészüléshez további támogatást igénylő, kialakulóban lévő ágazatoknak tekintette. Ennek eredményeként két átmeneti árverést (TA-t) tartottak 2016-ban és 2017-ben a támogatásuk érdekében. Míg az első átmeneti árverés valóban nyitott volt a fent ismertetett három kapacitástípus számára, a beágyazott (vagy elosztóhálózathoz csatlakozó) energiatermelés és a termelésből származó DSR első átmeneti árverésen és a 2014. és 2015. évi T-4-es árveréseken tanúsított sikerének szintje alapján az Egyesült Királyság arra következtetett, hogy ezek a résztvevők elég érettek ahhoz, hogy sikeresen részt vegyenek a fő kapacitáspiaci árveréseken más kapacitástípusokkal szemben további elkülönített támogatás nélkül. Az Egyesült Királyság ezért ezeket az erőforrásokat kizárta a második (és végleges) átmeneti árverésről, amelyen így csak a fogyasztást csökkentő DSR tudott részt venni. Ezenkívül a második átmeneti árverés esetében az Egyesült Királyság jelezte, hogy úgy határozott, megvizsgálja, hogy az alacsonyabb részvételi küszöbérték (azaz 2 MW helyett 500 kW) valamennyi résztvevő számára előnyösen módosítaná-e a tartós kapacitáspiaci rendszert. A 4. táblázat az átmeneti árverés eredményeit mutatja.

4. táblázat

A (csökkentett) kapacitás (MW) biztosítására irányuló megállapodások az átmeneti árveréseken keresztül

	1. átmeneti árverés	2. átmeneti árverés
Elosztóhálózathoz csatlakozó energiatermelés	328	n.a.
Teljes DSR, amelyből:	475	312
— Termelésből származó DSR	322	n.a.
— Fogyasztást csökkentő DSR: — *Beleértve a 2 MW-nál kisebb kapacitást*	153 — *n.a.*	312 — *8,5 (8 CMU)*
Összesen	**803**	**312**

(69) Az 5. táblázat ismerteti a 2014 óta megtartott egyes árverésekre vonatkozólag, hogy az NG milyen mennyiséget ajánlott beszerzésre, mennyi a miniszter által jóváhagyott célmennyiség, valamint a T-4-es és T-1-es árveréseken végül beszerzett mennyiség.

5. táblázat

Kapacitásra vonatkozó előírások (GW)

(GW)

	A villamosenergia-kapacitásról szóló jelentésben a National Grid által ajánlott beszerzendő mennyiség	A National Grid előminősítést követően módosított ajánlása az árverésen beszerzendő mennyiségről	Beszerzendő mennyiség A miniszter által jóváhagyott célmennyiség	Az árverésen beszerzett mennyiség
2014. évi T-4-es árverés	53,3	48,6	48,6	49,3 [1]
2015. évi T-4-es árverés	47,9	44,7	45,4	46,4
2016. évi T-4-es árverés	49,7	51,1	51,7	52,4
2017. évi T-4-es árverés	50,5	49,2	49,2	50,4
2017. évi T-1-es árverés	6,3	4,9	4,9	5,79
2019. évi T-1-es árverés (feltételes árverés)	4,6	4,3 (2018. november) 2,3 (2019. május)	2,7	3,6

[1] A 2018. februári lezárások után a kapacitás 47,53 GW.

2.4.3. *Árelfogadók*

(70) Az árverésen alkalmazott piaci erő csökkentése érdekében a sikeresen előminősített potenciális kapacitásszolgáltatókat „árelfogadónak” (azaz a viszonylag alacsony küszöbérték felet ajánlatot tenni nem tudó félnek) vagy „ármeghatározónak” (ilyen ajánlatot tenni tudó félnek) minősítik. A meglévő kapacitásszolgáltatók alapértelmezés szerint árelfogadó felek. Az új belépők és a DSR-erőforrások ármeghatározónak minősülnek, és szabadon tehetnek ajánlatot az árverési általános felső árhatárig. Az Egyesült Királyság szerint ez a megkülönböztetés még inkább arra ösztönzi a résztvevőket, hogy a kapacitásuk valós értékén tegyenek ajánlatot, és csökkenti azt a kockázatot, miszerint az alacsonyabb költségekkel rendelkező meglévő erőművek azokban az években, amikor nincs szükség új belépőkre, magas árat határozhatnak meg. Az Egyesült Királyság úgy véli, hogy az árelfogadói küszöbértéket olyan szinten kell meghatározni, amely a meglévő erőművek többségére alkalmazandó, azonban elég alacsony ahhoz, hogy csökkentse a rendszer kijátszásával járó kockázatot. Az árelfogadói küszöbérték 25 GBP/kW volt (az új

belépők nettó költségének 50 %-a). Ez elég magas ahhoz, hogy a meglévő erőművek többségére alkalmazandó legyen. 2014-ben az Egyesült Királyság modellezése szerint ez a meglévő erőművek körülbelül 80 %-ára volt alkalmazandó. A 6. táblázat megmutatja, hogy a valóságban a meglévő erőművek 60 %-ára volt alkalmazandó az árelfogadói küszöbérték. A 25 GBP/kW szintén jelentősen az új belépők várt költségei alatt volt. Ennek eredményeként a 25 GBP/kW árelfogadói küszöbérték szintén csökkenti a rendszer kijátszásával járó kockázatot.

6. táblázat

Meglévő erőművek, amelyekre 2014 óta alkalmazandó az árelfogadói küszöbérték

Árverés	Meglévő erőművek, amelyekre alkalmazandó az árelfogadói küszöbérték		
	Teljesítmény (MW)	%	Elszámolóár (GBP/kW)
2014. évi T-4-es árverés	25 007	67 %	19,40
2015. évi T-4-es árverés	39 286	80 %	18,00
2016. évi T-4-es árverés	29 548	56 %	22,50
2017. évi T-4-es árverés	31 099	57 %	8,40
2017. évi T-1-es árverés	2 306	29 % ([1])	6,00
2019. évi T-1-es árverés (felt.)	1 758 ([2])	49 %	0,77

([1]) A T-1-es árverésen ármeghatározóként részt vevő kapacitás magas aránya vélhetőleg azzal a ténnyel magyarázható, hogy e meglévő kapacitás jelentős része a legrégebbi, leginkább marginális erőműből származik, amely a T-4-es árveréseken nem tudja vállalni a szolgáltatási év előtt ennyivel, hogy nyitva marad.

([2]) A kapacitásmegállapodással rendelkező, meglévő energiatermelési kapacitás. Az előminősítés után 6 803 MW (72 %) minősült árelfogadónak.

(71) A különösen magas költségekkel rendelkező, meglévő erőművek ármeghatározóként is részt vehetnek az árverésen (és tehetnek az árelfogadói küszöbértéknél magasabb ajánlatot), azonban meg kell indokolniuk, hogy miért van szükségük magasabb összegű kifizetésre (például igazgatótanácsi tanúsítvánnyal vagy a szolgáltató igazgatótanácsának bemutatott üzleti tervvel). Ezt az indoklást az Ofgem rendelkezésére kell bocsátani, és a piaci erővel való visszaéléssel kapcsolatos bármely vizsgálatnál felhasználható.

(72) Bármely meglévő szolgáltatót, amely az „ármeghatározói" küszöbértéknél magasabb áron tesz ajánlatot, és nem nyer el kapacitásmegállapodást az árverésen, azonban továbbra is működik a szolgáltatási évben, nagy valószínűséggel meg fog vizsgálni az Ofgem, amely felhasználhatja az árat meghatározó árverési ajánlatban rendelkezésre bocsátott információkat.

(73) Az új belépők az árukat az ajánlatuk indoklása nélkül adhatják meg, azonban, ha úgy tűnne, hogy piaci erejüket kívánják gyakorolni, az Ofgem rendes végrehajtói szerepében ezt is kivizsgálhatná. Az ajánlat szintje minden esetben legfeljebb a felső árhatár, amely az árverés előtt megadott keresleti függvényben van meghatározva.

2.4.4. *A kapacitásmegállapodás futamideje*

(74) Ha a kapacitásszolgáltatók nyertes ajánlatot tettek, az aukciós elszámolóáron kapacitásmegállapodást kötnek velük. Az elérhető kapacitásmegállapodások hossza változó, hogy egyenlő feltételeket lehessen biztosítani a kapacitásszolgáltatók számára.

(75) A tényleges kapacitásszolgáltatók többsége egyéves szerződéshez jut; az eredeti 125 GBP/kW küszöbérték feletti tőkekiadást vállaló termelésikapacitás-szolgáltatók (erőműveket felújítók) legfeljebb hároméves kapacitásmegállapodásra jogosultak; az eredeti 250 GBP/kW feletti tőkekiadást vállaló termelésikapacitás-szolgáltatók (új erőművek) legfeljebb tizenöt éves kapacitásmegállapodásra jogosultak. Ezeket a küszöbértékeket évente felülvizsgálják, és idővel kis mértékben növelik, 2018 decemberében a mértékük 135 GBP/kW és 270 GBP/kw volt. Az egy évnél hosszabb megállapodások csak a négyéves árveréseken érhetők el a résztvevők számára.

(76) A szabályozói biztonság biztosítása és a beruházók mechanizmusokba fektetett bizalmának növelése érdekében a kapacitásmegállapodások kulcsfogalmai „öröklődnek” ([21]) (amennyiben későbbi szabályozás másképp nem rendelkezik, bár ilyen változásokra eddig nem került sor). Ezek a kulcsfogalmak az alábbiak:

a) a megállapodás hossza;

b) kapacitásár és fizetési jogosultság;

c) kapacitásra irányuló kötelezettség és csökkentő tényező;

d) teljesítési mérföldkövek és alkalmazandó felmondási díj;

e) a szankciókra vonatkozó maximális felelősség.

(77) Az Egyesült Királyság szerint az új belépők számára biztosított hosszabb távú szerződések oka az, hogy azok segítsék a piacra való versenyképes belépést. Az új belépők számára a hosszú távú szerződések nyújtása lehetővé teszi, hogy olcsóbban tudják finanszírozni beruházásaikat. Az Egyesült királyság szerint ezzel elhárulnak a korlátok azoknak a független vállalkozásoknak a belépése elől, amelyek az új kapacitásokba eszközölt beruházásukat nem tudják a portfóliójukhoz tartozó más erőműből származó bevételükből finanszírozni. A kapacitáspiaci verseny ösztönzése révén a hosszabb távú szerződések ezért csökkenthetik a fogyasztók energia- és kapacitáspiaci költségeit. Az Egyesült Királyság hatóságai szerint ezenkívül a hosszabb távú szerződések csökkenthetik annak kockázatát is, hogy a magasabb beruházási vagy felújítási költséggel rendelkező résztvevők ezeket a költségeket egyéves szerződésre terheljék.

2.5. **Másodlagos piac (kereskedelem)**

(78) Az árverés és a szolgáltatás között és a szolgáltatási év(ek)ben a résztvevők a kereskedelmen keresztül módosíthatják pozíciójukat, például ha nagyobb vagy kisebb kötelezettséget vállalnak, vagy alternatív kapacitást találnak az ideiglenes hiányok leküzdésére. A másodlagos kereskedelem fontos eszköz a résztvevők számára, hogy kezeljék a kapacitáspiacon belüli szankcióknak való kitettségük kockázatát. A kapacitáspiacon engedélyezett másodlagos kereskedelemnek különböző formái vannak: pénzügyi kereskedelem, mennyiség átcsoportosítása és kötelezettségekkel való kereskedelem.

2.6. **Szolgáltatás**

(79) A kapacitáspiac a „beérkező energiára” vonatkozó modellt követi: a kapacitásszolgáltatók kötelesek leszállítani az energiát, amikor az ellátásbiztonság szempontjából szükséges, azaz a rendszer kivételes terhelése esetén. Amennyiben ennek nem tesznek eleget, szankcióra számíthatnak. A modell ezenkívül a kapacitás további fizikai tesztelését is magában foglalja. Amennyiben bizonyos számú alkalommal nem sikerül igazolni a szükséges szintű kapacitást, akkor a kapacitáskifizetéseket felfüggesztik a sikeres igazolásig.

2.6.1. *A kapacitásmegállapodási kötelezettség*

(80) A kapacitásmegállapodási kötelezettség szerint a rendszer különleges terhelése olyan félórás elszámolási időszakokként definiálható, amelyekben feszültségszabályozás vagy szabályozott terheléscsökkentés tapasztalható a rendszer bármely pontján 15 percig vagy annál hosszabb ideig. A szolgáltatóknak meg kell határozniuk a saját válaszukat ilyen esetekben, és el kell kerülniük a meglévő törvények vagy engedélyek feltételeinek megszegését. Eddig csupán két kapacitáspiaci értesítést adott ki a rendszer-üzemeltető, 2016. október 31-én és 2016. november 7-én. Télen (2018/19) volt az első olyan év, amelyben az intézkedés teljes mértékben működött.

(81) Annak biztosítása érdekében, hogy a résztvevők megfelelően kezeljék a szankcióknak való kitettség kockázatát, például annak kockázatát, hogy több erőmű egyszerre romlik el, a rendszer-üzemeltető a „kapacitáspiaci figyelmeztetésen” keresztül értesítést tesz közzé a rendszer kivételes terheléséről a kapacitáspiaci szabályokban meghatározott módszer alapján (8.4.6.) ([22]). Amennyiben ez a figyelmeztetés nincs kiadva, a hiány nem idéz elő kapacitáspiaci szankciót vagy „többletszolgáltatásért járó” kifizetést.

(82) A kapacitásmegállapodások arra kötelezik a résztvevőket, hogy bizonyos mennyiségű villamos energiát biztosítsanak. A szolgáltatónak a rendszer kivételes terhelése idején fennálló kötelezettségét azokból a kötelezettségekből számítják ki, amelyeket a négyéves és az éves árveréseken nyújtottak be, valamint minden, másodlagos kereskedelemből eredő kötelezettségből, amelyeket arra az elszámolási időszakra vállaltak, amelyben a rendszer kivételes terhelése bekövetkezik.

([21]) Az öröklött kifejezésekre vonatkozó rendelkezés szerint a régi szabály alkalmazandó az egyes aktuális helyzetekre, míg minden későbbi esetben új szabály lesz alkalmazandó.

([22]) https://www.ofgem.gov.uk/electricity/wholesale-market/market-efficiency-review-and-reform/electricity-market-reform/capacity-market-cm-rules

(83) A rendszer kivételes terhelésével érintett időszakok esetén, amelyeket legalább négyórás kapacitáspiaci figyelmeztetés előz meg, a szolgáltatók kötelezettségei a „terheléstől függnek”. Ez azt jelenti, hogy csak akkor kötelesek a kötelezettségük teljes szintjéig villamos energiát termelni vagy csökkenteni a keresletet, ha a piacon kötött kapacitásmegállapodásokkal érintett valamennyi kapacitásra szükség van a keresletnek való megfeleléshez. A rendszer különös terhelése idején, ha a teljes kapacitás csupán 70 %-ára van szükség a keresletnek való megfeleléshez, mindegyik szolgáltató csak a teljes kapacitási kötelezettsége 70 %-áig köteles villamos energiát termelni vagy csökkenteni a keresletet.

(84) Az Egyesült Királyság hatóságai szerint a terheléstől függő kötelezettségek megfelelően biztosítják, hogy a termelők rendelkezzenek olyan ösztönzőkkel, amelyek a hatékony piaci működést segítik elő, és arányosak a kiesett terhelés révén a fogyasztóknak okozott kárral. Ha minden résztvevőnél fennállna annak kockázata, hogy a rendszer kivételes terhelése esetén szankcionálhatók a teljes kapacitási kötelezettségük tekintetében, akkor a kapacitáspiac olyan jelzéseket küldene az erőművek számára, hogy akkor is működjenek, amikor az gazdaságilag nem lenne hatékony – ezáltal növelve a kibocsátást és a fogyasztói számlák összegét.

2.6.2. *Szankciók*

(85) A szankciórendszer célja, hogy a kapacitásszolgáltatókat arra ösztönözze, hogy akkor szállítsanak energiát, amikor szükséges. Azokat az egységeket, amelyek az elvárt teljesítményszint alatt teljesítenek, szankcionálják, míg azok. amelyek meghaladják az elvárt szintet, többletszolgáltatásért járó kifizetést kapnak, így év végén minden egyes egység kapacitáskifizetése széles körűen tükrözi a teljesítményüket. A szankciórendszer három fő elemből áll:

a) a szolgáltató havi kapacitásbevételének 200 %-át kitevő havi felelősségi plafon, ami a havi kifizetések rendszerkeresletnek megfelelő súlyozása miatt bármely hónapban az éves bevételük akár 20 %-át elérő szankciónak teheti ki a szolgáltatókat;

b) az éves bevétel 100 %-át elérő általános éves plafon;

c) a szolgáltató éves kapacitáskifizetésének 1/24-ében meghatározott szankcióráta.

2.6.3. *Tesztelési rendszer*

(86) A tesztelési rendszert a teljesítményigazolások szigorú rendszere egészíti ki annak érdekében, hogy biztosítani lehessen, hogy a kapacitásszolgáltatók képesek legyenek energiát szolgáltatni, amikor szükséges, és csak akkor kapjanak kapacitáskifizetést, ha megbízhatóak. Ez különösen fontos azokban a szolgáltatási években, amikor a rendszer nem kerül kivételes terhelés alá, és amelyekben a szolgáltatói teljesítmény tesztelése biztosítja, hogy a szolgáltatók fizikailag képesek a kapacitási kötelezettségüknek megfelelő szolgáltatásra.

2.7. **Költségvetés, az intézkedés finanszírozása és kifizetési folyamatok**

(87) A 7. táblázat összefoglalja a 2014 óta szervezett, különböző kapacitáspiaci árverések eredményét, beleértve az átmeneti árveréseket (TA).

7. táblázat

A kapacitáspiaci árverések eredményeinek összefoglalása

Árverés	Árverésen szerzett kapacitás GW	Elszámolóár GBP/kW	Az árverésen vállalt kapacitásra vonatkozó teljes költségvetés [1] Millió GBP
2014. évi T-4-es árverés	49,3	19,40	1 734
2015. évi T-4-es árverés	46,4	18,00	1 082
2016. évi T-4-es árverés	52,4	22,50	2 012
2017. évi T-4-es árverés	50,4	8,40	500
2017. évi T-1-es árverés	5,8	6,00	35
2019. évi T-1-es árverés (feltételes)	3,6	0,77	3
2016. évi átmeneti árverés	0,8	27,50	22
2017. évi átmeneti árverés	0,3	45,00	14

[1] A kapacitáspiaci nyilvántartásokat rendszeresen frissítik, hogy azok tükrözzék a kapacitást, amely már nem rendelkezik megállapodással. Az itt bemutatott teljes összeg az árverésen vállalt összeget jelenti. Nincs módosítva a kapacitással, amely az árverés óta kiesett, és amely már nem jogosult a kapacitáskifizetésre. Az értékek nem tükrözik az inflációt.

(88) A villamosenergia-kapacitásról szóló (szállítói kifizetés stb.), 2014. évi rendeletek 6. cikkének (1) bekezdése szerint valamennyi, engedéllyel rendelkező szállítónak kapacitáspiaci szállítói díjat kell fizetnie az alábbi eljárás szerint, hogy finanszírozza a kapacitáspiac költségeit (azaz azokat a költségeket, amelyek a szolgáltatóknak nyújtott kapacitáskifizetések finanszírozásával kapcsolatosak):

a) a kifizetések profiljának megalkotására a rendszerkereslettel összhangban kerül sor – így a kapacitásszolgáltatók a nagyobb kereslet hónapjai alatt (például télen) nagyobb arányban kapják meg a kifizetéseiket, míg az alacsonyabb kereslet időszakaiban kisebb arányban;

b) a szolgáltatási év kezdete előtt három hónappal a szállítók előrejelzik a keresletüket, amely november elejétől február végéig minden hétköznap 16.00 és 19.00 között fennáll, és tájékoztatják az elszámoló szervet a becsléseikről;

c) a szállítói díjak az előrejelzett piaci részesedésük alapján vannak megállapítva, és az engedéllyel rendelkező szállítóknak havi díjakat kell fizetniük, hogy a fizetési profiljuk illeszkedjen a kapacitásszolgáltatókhoz. A szállítói díjak kiszámítására a téli hétköznapokon 16.00 és 19.00 óra közötti kereslet alapján kerül sor annak érdekében, hogy ösztönözni lehessen a szállítókat arra, hogy csökkentsék a fogyasztóik villamosenergia-keresletét a jellemzően a legmagasabb kereslettel jellemzett időszakokban. Ennek csökkentenie kellene a szükséges kapacitás mennyiségét és ezáltal a kapacitáspiac költségét;

d) a szállítói díjakat frissítik a meglévő egyensúlyozási és elszámolási törvény adategyeztetési folyamata révén, hogy azok a piaci részesedés tényleges adatait mutassák, amint azok elérhetővé válnak. Az adategyeztetési folyamat a felülvizsgált keresleti adatok beérkezését követően 14 hónapig tart.

(89) A kapacitáspiaccal összefüggő, valamennyi résztvevőre vonatkozó összes kifizetési folyamatot az elszámoló szerv számolja ki és adminisztrálja az elszámoló szolgáltató (Elexon) segítségével. Az elszámoló szerv és az Elexon szerepét és feladatait a 2.2. szakasz tartalmazza.

(90) A kapacitáskifizetéseket az egyes szolgáltatók kapacitásmegállapodásaiban az egyes szolgáltatási évekre vonatkozó árverés eredménye alapján meghatározott összegek alapján határozzák meg: a kapacitáskifizetés egyenlő a sikeres kapacitásszolgáltatók által a kapacitásárverésen felkínált kapacitás elszámolóárral megszorzott összegével.

(91) Az elszámoló szervhez beérkező összegeket a kormányzati banki szolgáltatások nem kamatozó bankszámláján tárolják. Az elszámoló szerv felelős az új építésű termelők vagy a DSR-szolgáltatók által az előminősítési eljárás részeként az egyes kapacitásárverések előtt benyújtott biztosítékok begyűjtéséért, megőrzéséért és (szükség esetén) visszajuttatásáért.

(92) Az elszámoló szervhez érkező és tőle induló fő pénzügyi folyamatok az alábbiak:

a) A szállítók a 2015/2016-os pénzügyi év óta kötelesek az elszámoló szervnek megfizetni az úgynevezett „elszámoló szervnek szóló díjat” havonta. Az „elszámoló szervnek szóló díj” fedezi a kapacitáspiac elszámoló funkciójának fenntartásával járó adminisztratív költségeket, amelyek az elszámoló szervnél (és megbízottjánál) merülnek fel. A kifizetések begyűjtése az egyesült királyságbeli április-márciusi pénzügyi év alapján történik, azaz az egyéb kapacitáspiaci kifizetési folyamatoktól eltérő időben, amelyekre az október-szeptemberi kapacitási év alapján kerül sor.

b) A szállítók kötelesek hitelfedezetet rendelkezésre bocsátani a szolgáltatási év minden hónapjának kezdete előtt. Ennek a fedezetnek a havi szállítói díjuk 110 %-ának kell lennie, és célja biztosítani, hogy a kapacitásszolgáltatóra vonatkozó kifizetési folyamatok továbbra is folytatódjanak szállító mulasztás esetén.

c) A szállítók kötelesek „havi szállítói díjat” fizetni az elszámoló szervnek legkésőbb 24 munkanappal a szolgáltatási év egyes hónapjainak végét követően. A havi szállítói díj (a szállítói engedélyükben szereplő feltételen keresztül) a szállítókra rótt kötelezettség, amely a kapacitáspiac finanszírozását szolgálja.

d) Amennyiben a kapacitásszolgáltatók az adott szolgáltatási évben a rendszer kivételes terhelése idején nem felelnek meg a kapacitási kötelezettségeiknek, kötelesek „bírságot” fizetni az elszámoló szervnek. Ezt legkésőbb 24 munkanappal az adott hónap végét követően kell befizetni.

e) Az elszámoló szerv „kapacitáskifizetést” nyújt a szolgáltatóknak. Ez az összeg a kapacitási kötelezettségük alapján kerül kiszámításra (a kapacitásárverésen meghatározott összeg) az adott szolgáltatási év egyes hónapjainak végét követő 29 napon belül. A szolgáltatóknak szóló valamennyi kifizetést az engedélyezett szállítókra rótt díjakból származó bevétel fedezi. Amennyiben a kapacitásszolgáltató nem fizette meg a bírságát, a szolgáltatónak szóló kifizetés visszatartására kerül sor a szükséges bírság kifizetéséig. A szállítóknak ténylegesen kifizetett összegeknél figyelembe veszik a kötelezettségekkel való kereskedelmet, amelyre az árverés és a szolgáltatási időszak között került sor.

f) Amennyiben a kapacitásszolgáltatók a kapacitási kötelezettségeikhez képest többletkapacitást szolgáltatnak az adott szolgáltatási évben előforduló kivételes terhelés esetén, az elszámoló szerv „többletszolgáltatási kifizetést” biztosít. Az egyes kapacitásszolgáltatók felé teljesítendő többletszolgáltatási kifizetések kiszámítására a kapacitási év végén kerül sor, és azokat az év során bírságként begyűjtött összegekből fizetik ki. Ez nem növeli az adott évre vonatkozó kapacitáskifizetés általános szintjét – mivel a többletszolgáltatásért teljesített kifizetések kiegyenlítik a teljesítés elmaradása után gyűjtött bírságokat.

g) Adott esetben az elszámoló szerv visszajuttatja a szállítóknak a bírságból fennmaradó szállítói összeget. Ez a többletszolgáltatásért járó, az év során felhalmozódott kifizetések után fennmaradó bevétel, amelyet a szükséges mértékben befizettek.

2.8. **A termelési kapacitás megfelelősége Nagy-Britanniában**

2.8.1. *A nagy-britanniai villamosenergia-piac*

(93) 2005. április 1-jén az Egyesült Királyság Nagy-Britanniában bevezette a BETTA-t, azaz a brit villamosenergia-nagykereskedelemre és -átvitelre vonatkozó intézkedések egységes készletét. A BETTA a termelők, a szállítók, a fogyasztók és a kereskedők közötti kétoldali kereskedelmen alapul, és a résztvevők önállóan osztják el a terheket ahelyett, hogy ez központilag történne.

(94) A BETTA alapján a villamosenergia-szerződéseket határidős piacokon kötik az adott félórás szolgáltatási időszakot több évvel vagy akár 24 órával megelőzően. A rövid távú villamosenergia-tőzsdék és energiabrókerek lehetőséget biztosítanak a résztvevőknek arra, hogy a szerződési pozíciójukat a szolgáltatás előtt beállítsák 1–24 óra között. Valamennyi ügylet kétoldali, és megkötésére a villamosenergia-tőzsdén bejegyzett áron, kétoldali megállapodással vagy brókeren keresztül kerül sor.

(95) A BETTA alapján a villamos energia nagykereskedelmi ára a termelőket jutalmazza a villamos energiájukért és kapacitásukért, és a befektetőknek az alapján kell dönteniük a befektetésről, hogy azt várják, hogy a befektetés költségei megtérülnek a villamos energia nagykereskedelmi villamosenergia-piacon történő értékesítésén keresztül.

(96) A szolgáltatáshoz közelebb létezik egy kiegyensúlyozó mechanizmus, amelyen keresztül a rendszer-üzemeltető a valós időhöz közel fogadja el a villamos energiára vonatkozó ajánlatokat. Ez lehetővé teszi a rendszer-üzemeltető számára, hogy kiegyensúlyozza a kínálatot és a keresletet. „Kapuzáráskor”, azaz az egyes félórás szolgáltatási időszakok előtt egy órával a termelők kötelesek tájékoztatni a rendszer-üzemeltetőt az energiáról, amelyet a szerződésük szerint szolgáltatniuk kell, és az egyes erőművektől várható eredményről. A szállítók (kiskereskedők) kötelesek bejelenteni a mennyiséget, amelynek megvásárlására szerződést kötöttek, és amelyet várakozásuk szerint a fogyasztóik fel fognak használni. Végezetül a kiegyenlítőenergia-elszámolási folyamat foglalkozik azon piaci résztvevők részére és által teljesítendő kifizetésekkel, amelyek szerződéses pozíciója nem felel meg a ténylegesen mért villamosenergia-előállításnak vagy -fogyasztásnak. Ez a folyamat a rendszer kiegyenlítésének egyéb költségeit is elszámolja. A résztvevők viszonylag magas kiegyenlítési árra számíthatnak, ha a szerződéses pozíciójuk nem felel meg a tényleges fogyasztásnak vagy termelésnek. E kiegyenlítőenergia-elszámolási folyamat vagy a kiegyenlítési ár arra ösztönzi a résztvevőket, hogy valós időben egyenlítsék ki a rendszert.

(97) 2017 decemberének végén az Egyesült Királyság összesen 81,3 GW villamosenergia-termelő kapacitással rendelkezett. Az Egyesült Királyság ezenkívül négy rendszerösszekötővel rendelkezik, amely lehetővé teszi az Európával folytatott kereskedelmet: Anglia–Franciaország (2 GW kapacitás), Anglia–Hollandia (1 GW), Észak-Írország–Írország (0,6 GW) és Wales–Írország (0,5 GW) ([23]). Az Anglia és Belgium közötti NEMO rendszerösszekötő (1 GW) 2019. január 31-én kezdte meg működését.

([23]) Ezek a számok az Egyesült Királyság 2018. évi energiastatisztikájának kivonatából származnak: https://www.gov.uk/government/statistics/digest-of-uk-energy-statistics-dukes-2018-main-report

2.8.2. *A termelési kapacitás megfelelőségével kapcsolatos problémák*

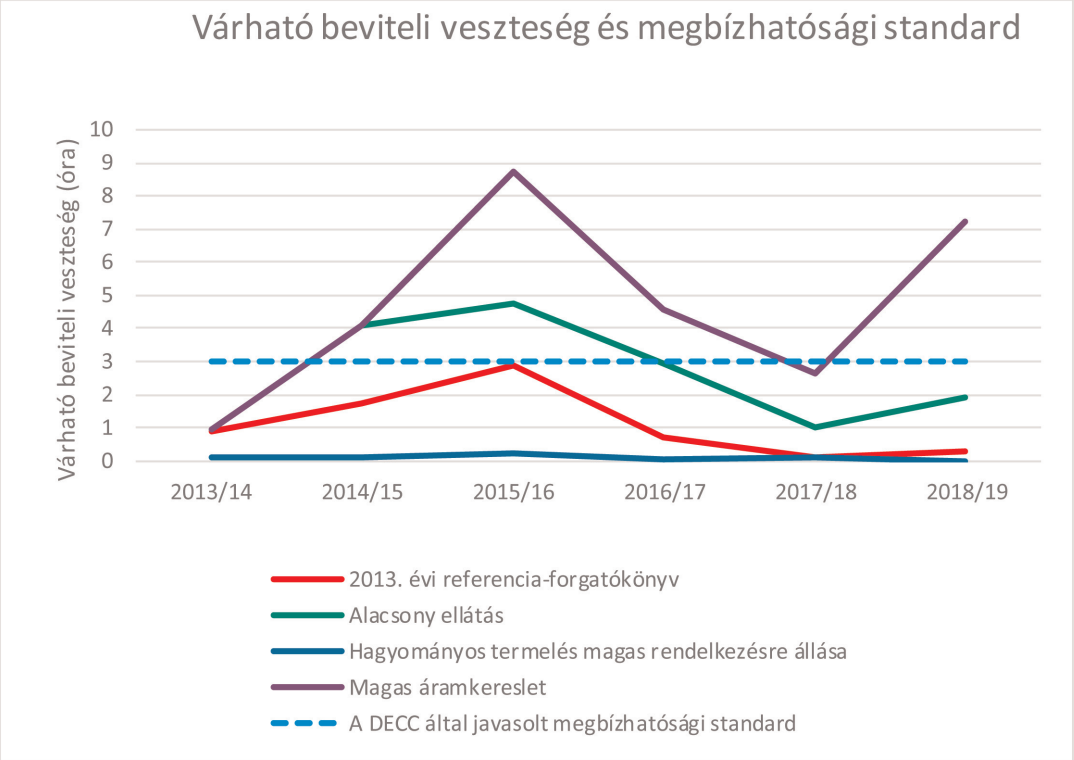
(98) A megbízhatósági standard a várható beviteli veszteség alapján fejezhető ki. Ez magában foglalja egy olyan standard létrehozását, amely meghatározza az egy évre jutó olyan órák átlagos számát, amelyekben a kínálat várhatóan nem fog megfelelni a keresletnek egy jellemző évben. A várható beviteli veszteség az egy évre jutó azon órák száma, amelyekben hosszú távon statisztikailag várható, hogy a kínálat nem fog megfelelni a keresletnek. Ez valószínűségen alapuló megközelítés – azaz a tényleges mennyiség az adott év körülményein fog múlni, például azon, mennyire hideg a tél; előfordul-e, hogy egy adott alkalommal az erőművek szokatlanul nagy számban nem működnek; milyen a szélgenerátorokból származó teljesítmény csúcsterhelés alatt; valamint minden egyéb tényező, amely kihathat a villamosenergia-kínálat és -kereslet egyensúlyára. Mindazonáltal e mérési módszer értelmezésekor fontos megjegyezni, hogy a beviteli veszteség bizonyos szintje nem egyenlő az ugyanakkora mennyiségű általános üzemzavarral; a legtöbb esetben a beviteli veszteséget a fogyasztókra gyakorolt jelentősebb hatás nélkül lehet kezelni. Az Egyesült Királyság által meghatározott kritikus szint a három órát meghaladó, várható beviteli veszteség.

(99) A bejelentésben a kormányzat megjegyezte, hogy a választott modellezési megközelítéstől függetlenül a villamosenergia-ellátás jövőbeni biztonságát rendkívül nehéz teljes bizonyossággal előrevetíteni, mivel az jelentős mértékben függ kulcsfeltételezésektől, beleértve a villamos energia iránti keresletet, az üzemen kívül helyezésre vonatkozó határozatokat, az újonnan épült erőműveket, a rendszerösszekötőktől várt hozzájárulást, valamint a különböző technológiák elérhetőségére vonatkozó tényezőket.

(100) Az intézkedés 2014. évi bejelentése idején az Egyesült Királyság kijelentette, hogy az Ofgem 2013. évi, villamosenergia-kapacitásról szóló értékelésében az szerepelt, hogy a várható beviteli veszteség 2015/16-ban 9 órára nőne (bár megjegyezte, hogy ennek kis hatása volt a hagyományos termelés magas rendelkezésre állásának ügyében), majd ezt később visszanyernék, mielőtt 2018/19-re újra megnőne. Abban az időben az Egyesült Királyság úgy vélte, hogy a forgatókönyvek sora igazolta a bizonytalanságot a 2018/19-es évi, 3 órát meghaladó tartomány felső határával, ami az Egyesült Királyság szerint határozottan beavatkozást tesz szükségessé. Az Ofgem referencia-forgatókönyve összességében 0,75 GW exporttal számolt a téli időszakban.

4. ábra

Várható beviteli veszteség és megbízhatósági standard az Egyesült Királyság 2014. évi bejelentésében foglaltak szerint.

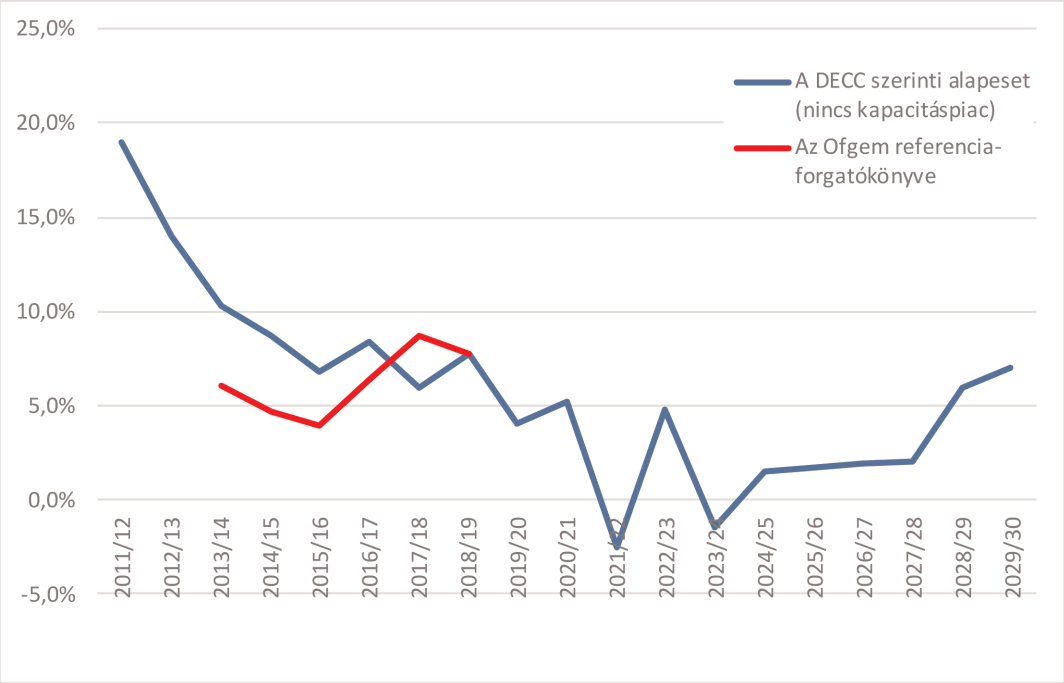
Forrás: Ofgem, Elemzés az Energia- és Éghajlatügyi Minisztérium számára

(101) Ezenkívül az Egyesült Királyság kijelentette, hogy az Egyesült Királyság Energia- és Éghajlatügyi Minisztériuma (DECC) is készített szimulációkat az energiatermelésbe való beruházásról 2030-ig. A DECC alaphelyzetre vonatkozó, kapacitáspiac nélküli forgatókönyve 2016/17-ig hasonló tendenciát mutatott, mint az Ofgem elemzése. 2016/17 után a DECC alaphelyzetre vonatkozó forgatókönyve a 2020-as évek elejéig lefelé ívelő tendenciát

mutatott a kapacitási határérték terén. A DECC modellezésében további 2,9 GW rendszerösszekötő-kapacitást feltételezett 2030-ig, és azzal számolt, hogy a rendszerösszekötők összességében (azaz a rendszerösszekötőn keresztül csatlakozó teljes kapacitást figyelembe véve) nem importálnak és nem exportálnak a csúcsterhelés idején.

5. ábra

A csökkentett kapacitási határértékekre vonatkozó hosszú távú becslések az Egyesült Királyság 2014. évi bejelentésében foglaltak szerint.

Forrás: Ofgem 2013, 2013. évi elemzés az Energia- és Éghajlatügyi Minisztérium számára

(102) Az Egyesült Királyság becslése szerint az Egyesült Királyság kormánya által végzett elemzés, valamint a National Grid által rendelkezésre bocsátott külön elemzés igazolja, hogy folyamatosan szükség van a kapacitáspiacra annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a háromórás várható beviteli veszteségre vonatkozó megbízhatósági standardnak való megfelelést. Ha a kapacitáspiac ki van zárva a modellből, a megbízhatósági standard valószínűleg a modellezésben szereplő egyik évben sem teljesül.

(103) Az NG a jövőbeli energetikai forgatókönyvek ([24]) részeként ötéves, villamosenergia-reformra vonatkozó alaphelyzetet állít fel a kapacitáspiaci árveréseken biztosítandó kapacitás értékelésére. 2018 decemberében az NG felülvizsgálta a feltételezéseket, hogy értékelje az alaphelyzetre gyakorolt potenciális hatást, amennyiben nincs kapacitáspiac az Egyesült Királyságban. Az NG értékelése szerint a várató beviteli veszteség a kapacitáspiac nélkül 2019/20 és 2023/24 között 3 és 7 óra között lenne.

(104) Az Egyesült Királyság Gazdasági, Energiaügyi és Iparstratégiai Minisztériuma (BEIS) a National Gridtől függetlenül készített elemzést a National Grid legfrissebb, villamosenergia-kapacitásról szóló jelentésének (ECR2018) használatával, a BEIS kereskedelmi meglátásaival és a BEIS erőműgazdasági értékelésével összhangban. Ez az elemzés arra a következtetésre jut, hogy a várható beviteli veszteségi skála 2030-ig minden évben megszegi a háromórás várható beviteli veszteségre vonatkozó megbízhatósági standardot (2019/20 és 2029/30 között 3 és 345 óra közötti várható beviteli veszteség).

2.8.3. *A termelési kapacitás megfelelőségével kapcsolatos problémák okai*

(105) Az Egyesült Királyság szerint két fő piaci hiányosság indokolja a termelési kapacitás megfelelőségével kapcsolatos, az előző szakaszban ismertetett problémát.

(106) Az első piaci hiányosság az, hogy a megbízhatóság közjószág. A fogyasztók nem választhatják meg a megbízhatóság kívánt szintjét, mivel a rendszer-üzemeltető nem tudja őket szelektíven lecsatlakoztatni, és a fogyasztók nem reagálnak a nagykereskedelmi árral kapcsolatos valós idejű változásokra. Ezért várható, hogy a kapacitásszolgáltatók

([24]) http://fes.nationalgrid.com/

a beavatkozás hiányában nem a társadalmilag optimális megbízhatósági szintet biztosítják. Ez a társadalom számára magas költségekhez vezethet a nem megbízható villamosenergia-ellátás eredményeként. Ezek külső költségek lennének, ha nem lennének a termelőkre terhelve.

(107) A második piaci hiányosság a „hiányzó pénz" problémája. Ezt a koncepciót a szakirodalom azonosította és írta le, és a hagyományos energiapiacokra hat ki ([25]). Elméletben az a tény, hogy a fogyasztók nem választhatják meg a kívánt megbízhatósági szintet, megoldható a hagyományos energiapiacon, ha lehetővé tesszük az árak olyan szintre emelkedését, hogy az tükrözze a kiesett ellátás értékét, azaz azt az árat, amelyet a fogyasztók már nem hajlandók megfizetni a villamos energiáért, és amely lehetővé teszi a termelők számára, hogy szűkösségi díjakat kapjanak. Mindazonáltal a gyakorlatban a hagyományos energiapiac nem tud megfelelő piaci jelzéseket küldeni az energiaellátás optimális biztonságának biztosítása és annak lehetővé tétele érdekében, hogy a befektetők projektfinanszírozást szerezzenek az új kapacitás építéséhez. Ez azt jelenti, hogy az energiapiaci bevételek önmagukban nem hoznak elegendő, kapacitásba való befektetést a „hiányzó pénz" miatt. Ennek okai kettősek:

a) az árak alkalmatlansága arra, hogy tükrözzék a hiányt: Az aktuális nagykereskedelmi villamosenergia-árak nem emelkednek meg eléggé ahhoz, hogy tükrözzék a többletkapacitás értékét a hiány idején. Ez azért van, mert az azon termelőkre kiszabott díjak, amelyek nincsenek egyensúlyban a kiegyensúlyozó mechanizmusban (kiegyenlítés), nem tükrözik a kiegyensúlyozásra irányuló, rendszer-üzemeltető által bevezetett intézkedések (például a feszültségcsökkentés) teljes költségét;

b) a bizonyosság hiánya, hogy az árak növekedni fognak-e, még ha tudnak is: Amikor a nagykereskedelmi energiapiaci árak magas szintre emelkednek, a befektetők aggódnak amiatt, hogy a kormány/piaci szabályozó szerv fellép a piaci erővel való vélt visszaéléssel szemben, például a felső árhatár bevezetésével. Ezenkívül aggódnak amiatt is, hogy az árak egyszerűen nem fognak emelkedni – például, ha a szélenergia-kapacitás a vártnál jobban teljesít, ami csökkenti a drágább lehívható kapacitás működésére irányuló lehetőségeket.

(108) Az Egyesült Királyság szerint a „hiányzó pénz" nem pusztán elméleti probléma. Korábban a nagy-britanniai kiegyenlítő árak nem haladták meg a 938 GBP/MWh-t. Az Egyesült Királyság szerint a nagy-britanniai piac nemrégiben bekövetkezett hiányhelyzetei nek adatai szintén azt jelzik, hogy az árak nem emelkedtek a várt szintre. Az Egyesült Királyság kormánya és az Ofgem a kiesett ellátás értékének becslésére független tanulmány elkészítését rendelte el, amely megállapította, hogy a fogyasztók számára a rendszer kivételes terhelése alatti lecsatlakozások megelőzésének átlagos értéke körülbelül 17 000 GBP/MWh ([26]).

(109) Az Egyesült Királyság szerint a piaci hiányosságokat rövid és középtávon súlyosbítják a meglévő kapacitások rendkívül gyors bezárására irányuló tervek: az NG központi forgatókönyve szerint ha a kapacitáspiaci bevételek nem lennének elérhetőek többé, a 2018/2019-ben rendelkezésre álló szén- és gázerőművekből akár 8 GW is bezárna 2019/2020-ban.

2.8.4. *További intézkedések a termelési kapacitás megfelelőségének biztosítása érdekében*

(110) A bejelentett intézkedés mellett az Egyesült Királyság számos intézkedést hajtott és hajt végre a nagy-britanniai villamosenergia-piacon, amelyek segíthetnek az előző szakaszban felsorolt piaci hiányosságok kezelésében. Az Egyesült Királyság bejelentésében szereplő három fő kezdeményezést az alábbiakban ismertetjük.

(111) Az Egyesült Királyság által említett első intézkedés célja a villamos energia iránti kereslet általános csökkentése és a fogyasztói oldali reakciókészség növelése. Az Egyesült Királyság beszámolt arról, hogy a villamos energia iránti kereslet általános csökkentése érdekében például a Green Dealen és az energetikai vállalatok kötelezettségein keresztül tett lépéseket. Az Egyesült Királyság ezenkívül keresi a lehetőségeket, amelyekkel ösztönözheti mind a tartós keresletcsökkentést (amelyet a kormányzat a villamosenergia-kereslet csökkentésének vagy EDR-nek nevez), mind pedig a rövid távú keresletcsökkentést, például a csúcslevágást és a csúcseltolást (amelyet a kormány felhasználóoldali válasznak vagy DSR-nek hív). Az Egyesült Királyság többek között elkötelezett aziránt, hogy biztosítsa, hogy az országban minden háztartás és kisvállalkozás intelligens fogyasztásmérőt kapjon 2020 végéig ([27]). Az intelligens fogyasztásmérők lehetővé teszik a felhasználás időpontja szerinti tarifák bevezetését, ami alacsonyabb energiaárakkal jár a csúcsidőn kívüli időszakokban. Az Egyesült Királyságban a felhasználás időpontja

([25]) Cramton and Stoft (2006): „The Convergence of Market Designs for Adequate Generating Capacity"; Joskow (2006): „Competitive Energy Markets and Investment in New Generating Capacity"; Cramton, Ockenfels and Stoft (2013): „Capacity Market Fundamentals"

([26]) London Economics „The Value of Lost Load (VoLL) for Electricity in Great Britain" (2013).

([27]) A nagy villamosenergia-szolgáltatók által üzemeltetett lakossági intelligens villamosenergia-fogyasztásmérők száma 2014 második negyedéve és 2018 harmadik negyedéve között 26-szorosára nőtt. A nagy villamosenergia-szolgáltatók által üzemeltetett fejlett és intelligens típusú villamosenergia-fogyasztásmérők száma a kis fogyasztású nem lakossági fogyasztási helyeken 2014 második negyedéve és 2018 harmadik negyedéve között 12 %-kal nőtt. Mindazonáltal 2018 harmadik negyedévében az intelligens fogyasztásmérők és az intelligens típusú (intelligens módban működő) fogyasztásmérők a nagy villamosenergia-szolgáltatók által üzemeltetett lakossági villamosenergia-fogyasztásmérők kevesebb mint 30 %-át tették ki. Forrás: https://www.gov.uk/government/statistics/statistical-release-and-data-smart-meters-great-britain-quarter-3-2018

szerinti első statikus tarifát a Green Energy vezette be 2017 elején, és ezáltal az intelligens fogyasztásmérővel rendelkező fogyasztóknak jóval alacsonyabb villamosenergia-árat kínált hétköznap éjszakánként. Mindazonáltal ez nem tükrözi a tényleges nagykereskedelmi költségeket, ami lehetővé tenné a fogyasztóknak, hogy valós időben reagáljanak ([28]). Ezenkívül a megelőző munkára és egy véleményezési felhívásra támaszkodva az Egyesült Királyság kormánya és az Ofgem 2017 júliusában közösen közzétette az intelligens rendszerekre és a rugalmasságra vonatkozó tervét ([29]). Ez a terv ismerteti az Egyesült Királyság azon megközelítésének mögöttes elveit, amely szerint lehetővé kívánja tenni az intelligens és a rugalmas rendszerekre való átállást, valamint a kormány, az Ofgem és/vagy az iparág 29 intézkedését.

(112) A második intézkedés a kiegyenlítő árak rendszerének reformja. A kiegyenlítő árak annak biztosítására ösztönzik a résztvevőket, hogy az általuk értékesített vagy felhasznált villamosenergia-mennyiség megfeleljen az értékesítésre vagy fogyasztásra vállalt szerződéses mennyiségnek. Az Egyesült Királyság úgy véli, hogy a piac működési módjának reformja segíti az energiaellátás biztonságának garantálását.

(113) Az Ofgem 2012-ben megkezdte a villamosenergia-kiegyenlítésről szóló törvény jelentős felülvizsgálatát ([30]), hogy megoldást találjon számos régi, a kiegyenlítő árakat visszafogó tényezőkkel kapcsolatos aggodalomra. Az Ofgem a végleges szakpolitikai döntését 2014 májusában hozta meg és tette közzé ([31]). A kiegyenlítésterületén végrehajtott reformok a következők:

a) A kiegyenlítő árakat „marginálissá” tették azzal, hogy a rendszer-üzemeltető által a rendszer kiegyensúlyozása érdekében bevezetett legdrágább intézkedés alapján számolják ki őket. Ezt lépésekben vezették be, az első lépés az volt, hogy 2015 novemberétől az árak kiszámításához átlagosan a rendszer-üzemeltető intézkedéseinek felső 50 MWh-jához tartozó átlagot használták fel (az 500 MWh-hoz tartozó helyett). 2018 novembere óta az árakat a felső 1 MWh alapján számolják ki.

b) A lecsatlakozások és a feszültségcsökkentések költségét beépítették a fogyasztók által fizetendő, a kiesett ellátás értékén alapuló kiegyenlítő ár számításába. Ezt a költséget fokozatosan vezették be, 2015 novemberében 3 000 GBP/MWh-ról indult, és 2018 novemberében 6 000 GBP/MWh lett.

c) A tartalékköltségek árazása javult azzal, hogy tükrözi azt az értéket, amelyet a tartalék a rendszer kivételes terhelése idején a fogyasztóknak nyújt. Ennek érdekében bevezették a tartalékhiány-árazási funkciót, amely a rendszerben található hiány alapján beárazza a felhasznált tartalékot ([32]).

d) Annak érdekében, hogy – különösen a kisebb fogyasztók számára –egyszerűsítsék az intézkedéseket és csökkentsék a kiegyenlítési költségeket, lépéseket tettek afelé, hogy minden elszámolási időszakban egyetlen egységes kiegyenlítő ár érvényesüljön.

(114) Az Ofgem közzétette az EBSCR első fázisának felülvizsgálatát ([33]). Az első fázis végrehajtása óta az átlagos kiegyenlítő ár csökkent. A kiegyenlítő árak többsége jelenleg 20-30 GBP/MWh között van a korábbi 30-40 GBP/MWh-hoz képest. A kiegyenlítő ár azonban volatilisabbá vált. A reformot megelőző két évben a maximális ár 429,10 GBP/MWh volt, míg a reform után 1 528,72 GBP/MWh lett.

(115) Az Egyesült Királyság kormánya úgy véli, hogy a kapacitáspiac és a kiegyenlítési reform jól megkülönböztethető, azonban egymást kiegészítő szerepekkel rendelkezik a villamosenergia-ellátás biztonságának biztosítása terén. Az alábbi okok miatt célszerűbb követni a kapacitáspiacot, valamint támogatni a kiegyenlítési intézkedések reformját, mint egyszerűen a kiegyenlítési reformra támaszkodni:

a) míg hosszú távon a kiegyenlítési reform megerősíti az energiapiaci befektetések ösztönzőit, várhatóan kisebb hatása lesz a befektetések általános szintjére rövid és középtávon ([34]). Ennek oka, hogy a termelők közel az összes energiájukat eladják a forward piacokon. Mindazonáltal idővel a kiegyenlítési reform eredményeként a forward piacok árai meg fognak emelkedni, mivel a termelők ki fogják használni az arbitrázslehetőségeket a forward piacok és a kiegyensúlyozási mechanizmus árai között;

b) a kiegyenlítési reform nem tudja megoldani a hőkapacitásba való befektetés megnövekedett kockázatát, mivel a villamosenergia-ágazat szén-dioxid-mentessé válik: a hőkapacitás egyre inkább tartalékként fog működni, és vissza kell nyernie az állandó költségeit azzal, hogy magas áron lehet eladni azon a néhány alkalmon, amikor hiány van, és az árak megemelkednek;

([28]) 2018 decemberében csak egyetlen, a felhasználás időpontja szerinti dinamikus tarifa volt érvényben, amelyet 2018 februárjában vezetett be az Octopus Energy, és amely tényleges nagykereskedelmi energiaköltségeket tükröző félórás árfrissítéseket bocsát a fogyasztók rendelkezésére.

([29]) https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/633442/upgrading-our-energy-system-july-2017.pdf

([30]) https://www.ofgem.gov.uk/publications-and-updates/electricity-balancing-scr-launch-statement

([31]) https://www.ofgem.gov.uk/publications-and-updates/electricity-balancing-significant-code-review-final-policy-decision

([32]) Az ellátáskiesés valószínűsége és a kiesett ellátás értéke alapján.

([33]) https://www.ofgem.gov.uk/publications-and-updates/review-first-phase-electricity-balancing-significant-code-review

([34]) Megjegyzendő azonban, hogy a kiegyenlítési reform jelentősen jobb rövid távú szállítási árjelzéseket és ezáltal a rugalmas kapacitásba való befektetésre vonatkozó fejlettebb jelzéseket fog biztosítani.

c) a gyakorlatban a befektetések függhetnek a likvid piactól a valós idejű áron kereskedő megbízhatósági opciók esetén – ahol a szállítók a termelőknek rögzített árat fizetnek azért az opcióért cserébe, hogy kötési áron vásároljanak energiát. Nem valószínű, hogy ez az Ofgem kiegyenlítési intézkedésekre vonatkozó reformja alapján elterjed, mivel a piac még az aktuális kiegyenlítési reformok után is összetett adminisztratív eljárásokon keresztül meghatározott kiegyenlítéssel rendelkező kvázipiac marad, azonban fejlődhet, ha olyan kiegyenlítő villamosenergia-piacot vezetnek be, amely szilárd referenciapiacként tud működni az opciókereskedelem terén ([35]);

d) nem világos, hogy a befektetők bízni fognak-e abban, hogy bármilyen új intézkedést fenn lehet tartani. Ez azért van, mert amikor az árak magas szintre tudnak emelkedni, jóval nehezebb lesz a szabályozó számára felmérni, hogy a rendkívül magas árak a hatékony piaci működésnek vagy a nyerészkedésnek köszönhető. Ez azt jelenti, hogy előfordulhat, hogy a termelők idegenkednek attól, hogy magas áron kínáljanak energiát (mert a piaci visszaéléssel szembeni vizsgálattól félnek), vagy hogy állami beavatkozást várnak a jövőben a gyakoribb árcsúcsok csökkentése érdekében;

e) amennyiben a kiegyenlítési reformokat bevezetik, és azok jól működnek a piaci hiányosságokkal szemben, az erőteljesebb kiegyenlítő árakban benne rejlik a potenciál, hogy csökkentsék a kapacitás kapacitáspiacon keresztüli beszerzésének költségét, hogy a kapacitásért fizetett ár nullára csökkenjen az árverésen;

f) bár a kiegyenlítési reform a végrehajtása esetén vezethet magasabb árakhoz a hiány idején, a hiányesemények jellegükből fakadóan magas szintű bizonytalansága miatt kockázatos stratégia a nagy, új építésű projektekbe befektetők számára, ha kizárólag a hiánydíjakra alapoznak. A kapacitáspiac stabil, rendszeres kifizetést biztosít akár 15 évig az új építésű projektek esetén, ami csökkenti a befektetőket érő kockázatokat, és ösztönzi az új és meglévő kapacitásba való befektetést.

(116) Az Egyesült Királyság által idézett harmadik intézkedés a belső energiapiacot egészíti ki, és segíti az energiahálózatok nagyobb szintű összekapcsolását. Az Egyesült Királyság átültette a nemzeti jogba a harmadik energiaügyi csomagot, és azt állította, hogy az hozzájárult az üzemi és kereskedelmi szabályzatok kialakításához. Különösen a piaccal kapcsolatos uniós üzemi és kereskedelmi szabályzatokhoz, amelyek összehangolják azokat az időkereteket, amelyek során a kapacitás allokációjára és kereskedelmére sor kerül, Európa-szerte bevezetik a piaci szabályok szabványos készletét, és előmozdítják a versenyképes páneurópai energiapiac végrehajtását. Az Egyesült Királyság szerint ezek a változások javíthatják a rendszerösszekötői befektetéseket az eszközök még hatékonyabb felhasználásán keresztül. Az Egyesült Királyság megjegyzi továbbá, hogy Nagy-Britanniában az energiahálózatok összekapcsolásának szintje a 2014. évi 4 %-ról a teljes telepített kapacitás 6 %-ára nőtt 2019-re, nevezetesen azzal, hogy a NEMO-rendszerösszekötő 2019. január 31-én működésbe lépett, és 2021-re ez a szám 9 %-ra emelkedhet ([36]).

(117) Az Egyesült Királyság előadta, hogy a transzeurópai energetikai infrastruktúráról szóló rendelettel összhangban kétévente aktívan részt vett az uniós eljárásban, amelynek célja a prioritást élvező, határokon átívelő projektek azonosítása. Ezek a prioritást élvező projektek megkapták a „közös érdekű projekt” státuszt, ami lehetővé tette számukra, hogy potenciálisan gyorsabb tervezési és engedélyezési eljárásokban, potenciális szabályozói ösztönzőkben és az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközből származó pénzügyi támogatáshoz való lehetséges hozzáférésben részesüljenek.

(118) Az Ofgem integrált átviteltervezési és szabályozási (ITPR) projektje 2015-ben zárult le ([37]). A projekt bevezette a hálózati opciók értékelésére (NOA) irányuló eljárást és az éves NOA-jelentések közzétételét. A rendszer-üzemeltető elemzése megfelelőbb tájékoztatást nyújt a rendszerösszekötő-fejlesztőknek, többek között azokról a helyszínekről, ahol az rendszerösszekötő-kapacitást a legkönnyebben el lehet helyezni. Az új szerep ezenkívül magában foglalja az egyes rendszerösszekötői javaslatok figyelembevételét, valamint az azok hatásaival kapcsolatos értékelés Ofgem részére történő rendelkezésre bocsátását.

2.9. **Időtartam**

(119) A 2013. évi energiatörvény nem tartalmazza a kapacitáspiac megszűnésének dátumát. Az állami támogatás jóváhagyása azonban 10 évre szól ([38]), amely időszak az intézkedés 2014. évi első végrehajtásától kezdődik ([39]).

([35]) A jelenlegi, ajánlattételi alapú kiegyensúlyozási mechanizmussal kapcsolatos intézkedések alapján a felek csak akkor kaphatnak hiánydíjat, ha sikeresen kínálnak energiát ezen az áron a kapuzárás előtt (amely esetben azt kockáztatják, hogy az energiát nem veszik át, ha a rendszer kivételes terhelése nem valósul meg), vagy ha nincsenek egyensúlyban (amely esetben azt kockáztatják, hogy az ár a rövid távú határköltségeik alatt lesz, ha a rendszer kivételes terhelése nem következik be). A kiegyensúlyozási mechanizmusnak kiegyenlítésalapú piacnak kell lennie, amelyben minden termelő megkapja a referenciaárat a kialakítandó kiegyenlítő piaci áron kereskedett opciók likvid piaca esetén.

([36]) Ezek a számok azt feltételezik, hogy az Egyesült Királyság villamosenergia-termelési kapacitása állandóan 81,3 GW marad.

([37]) https://www.ofgem.gov.uk/publications-and-updates/integrated-transmission-planning-and-regulation-itpr-project-final-conclusions

([38]) Lásd a villamos energia belső piacáról szóló, 2019. június 5-i (EU) 2019/943 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 158., 2019.6.14., 54. o.) 21. cikkének (8) bekezdését.

([39]) A végrehajtás ideje 2014. december 16., amikor sor került az első kapacitáspiaci árverésre.

2.10. **Az eljárás megindítása mellett szóló okok**

(120) A kapacitáspiacot az Egyesült Királyság hatóságai még a hatálybalépés előtt bejelentették, de a 2014. évi engedélyező határozatot a Törvényszék megsemmisítette. A 2014. évi határozatot megsemmisítő törvényszéki ítélet figyelembevételével a szóban forgó támogatás végrehajtását a Törvényszék ítéletéig jogellenesnek kell tekinteni ([40]).

(121) A jogellenes állami támogatások értékelésére alkalmazandó szabályok meghatározásáról szóló bizottsági közleménnyel ([41]) összhangban a Bizottság értékelte az intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségét 2014 decemberétől 2018 novemberéig és a jövőre nézve a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás ([42]) 3.9. szakaszában meghatározott feltételek alapján, amelyek külön feltételeket állítanak fel a termelési kapacitás megfelelőségére vonatkozó támogatások tekintetében, és amelyek 2014. július 1. óta alkalmazandók.

(122) Egy új határozat elfogadására irányuló eljárás pontosan azon a ponton indítható el újra, amikor a jogellenesség bekövetkezett ([43]).

(123) A törvényszéki ítélet következtetései értelmében, amelyek szerint a Bizottságnak kételkednie kellett volna az intézkedés bizonyos aspektusainak a belső piaccal való összeegyeztethetőségében, a Bizottság úgy határozott, hogy hivatalos vizsgálati eljárást indít.

(124) Az elérhető információk és az eljárást megindító határozatban ismertetett tényezők alapján a Bizottság további tájékoztatást kért és különösen az alábbiakkal kapcsolatban észrevételek benyújtására szólított fel:

a) az intézkedés megfelelő jellege:

1. az intézkedés kellően nyitva állt-e az összes releváns kapacitásszolgáltató, különösen a DSR-szolgáltatók számára az alkalmazandó szerződéses futamidők különbségei, a T-1-es árverések esetében fenntartott kapacitásmennyiségre vonatkozó korlátozott garancia, valamint a részvételhez szükséges minimális szint miatt;

2. a rendszerösszekötőn keresztül csatlakozó kapacitás részvételének továbbra is a rendszerösszekötő által vezérelt modell alkalmazásával korlátozottnak kell-e lennie;

b) az intézkedés arányossága:

1. az intézkedés arányos volt-e a DSR-üzemeltetőkkel és a termelőkkel való bánásmódban a szerződés futamideje alapján felmerülő potenciálisan hátrányosan megkülönböztető különbségek miatt;

2. a költségmegtérülési módszer sikertelen volt-e a tekintetben, hogy kellően ösztönözze a fogyasztókat a fogyasztásuk keresletcsúcsok alatti csökkentésében, és ezzel nem minimalizálta a támogatás teljes összegét;

c) a versenyre és a kereskedelemre gyakorolt negatív hatások megelőzése:

1. az intézkedés elkerülte-e az ilyen hatásokat, mivel a hosszú távú szerződéseket a termelőegységek számára tartotta fenn, nyitottsága korlátozott volt, és emellett Nagy-Britanniában akkor nem volt engedélyezett a külföldi kapacitások közvetlen részvétele a kapacitásmechanizmusban.

3. AZ ÉRDEKELT FELEK ÉSZREVÉTELEI

(125) Ez a szakasz azokat az észrevételeket foglalja össze, amelyek a Bizottsághoz érkeztek a konzultációs időszak alatt 35 érdekelt féltől, különösen az energiaágazatban aktív érdekelt felektől (például a hagyományos termelésben aktív vállalatoktól, rendszerösszekötőktől, megújulóenergia-termelőktől és DSR-üzemeltetőktől, valamint szakmai szervezetektől és nem kormányzati szervezetektől), az Ofgemtől és a National Gridtől.

3.1. **A közérdekű cél és az intézkedés szükségessége**

(126) Bár a Bizottság az eljárást megindító határozatában nem foglalkozik kifejezetten a közérdekű céllal és az intézkedés szükségességével, egyes érdekelt felek kifejezetten ezekkel a kérdésekkel kapcsolatban nyújtottak be észrevételeket. Legtöbbjük támogatta az intézkedést, és elismerte az intézkedés szükségességét. Néhányan egyszerűen egyetértettek a Bizottság eljárást megindító határozatának előzetes következtetésével, míg mások:

a) a villamosenergia-piaci átvitelirendszer-üzemeltetők európai hálózatának, az Egyesült Királyság kormányának, a National Gridnek és a harmadik feleknek az elemzéseit idézték, amelyek igazolták, hogy a kapacitáspiac nélkül nem lehetett volna betartani az Egyesült Királyság megbízhatósági standardját;

([40]) Lásd: CELF, C-199/06, ECLI:EU:C:2008:79, 61. és 64. pont.
([41]) A Bizottság közleménye a jogellenes állami támogatások értékelésére alkalmazandó szabályok meghatározásáról, HL C 119., 2002.5.22., 22. o.
([42]) HL C 200., 2014.6.28., 1. o.
([43]) A 34/86. sz., Tanács kontra Parlament ügyben hozott ítélet (EBHT 1986., 2155. o.) 47. pontja; a C-415/96. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (EBHT 1998., I–6993. o.) 31. pontja; és C-458/98. P. sz., Industrie des poudres sphériques kontra Tanács ügyben hozott ítélet (EBHT 2000., I-8147. o.) 82. pontja.

b) azt állították, hogy a kapacitáspiacra még az energiapiac legújabb fejleményeinek tükrében is (például az intelligens fogyasztásmérők bevezetése) szükség van; vagy

c) kifejtették, hogy a kapacitáspiac fontos jelzést biztosított, amely támogatta az új kapacitásba való befektetést és a meglévő kapacitás fenntartását.

(127) A DSR szerepével és a benne rejlő potenciállal kapcsolatban egyes érdekelt felek a kapacitáspiac megfelelő tervezésének és a DSR-re vonatkozó akadályok hiányának bizonyítékaként arra mutattak rá, hogy az árveréseken részt vevő DSR mennyisége egyre nőtt. Számos érdekelt fél hangsúlyozta azt is, hogy az átmeneti árverések milyen pozitív szerepet játszottak a DSR növekedésének ösztönzésében, annál is inkább, mivel azokon magasabb árakon számoltak el, és nem voltak nyitottak más kapacitásszolgáltatók számára.

(128) Más érdekelt felek megkérdőjelezték, hogy szükség van-e a kapacitáspiacra, azt állítva, hogy:

a) az Egyesült Királyság piacán túlkínálat volt. Az észrevételekben megjegyezték a National Grid által a kereslet és kínálat előrejelzésére alkalmazott konzervatív megközelítést, a 2018/19 telére vonatkozó magas kapacitási határértékeket, a várható beviteli veszteség alacsony szintjét, az azon a télen biztosított energiaellátás biztonságával kapcsolatban az Egyesült Királyság megnyugtatását, az alacsony elszámolóárakat és az rendszerösszekötőn keresztül csatlakozó kapacitás jelentős növekedését;

b) a hagyományos energiapiac jobban biztosítaná a termelési kapacitás megfelelőségét, különösen azt követően, hogy az Egyesült Királyság végrehajtja az olyan reformokat, mint az intelligens fogyasztásmérők bevezetése, a kiegyenlítési reformok és a félórás elszámolási időszakok. Az egyik érdekelt fél az ausztrál hagyományos energiapiacot hozta fel példaként, ahol a nagykereskedelmi árak volatilitása egyértelmű jelzést ad a DSR-be való befektetésre;

c) a kapacitáspiac állandósítaná a „hiányzó pénz” problémáját azzal, hogy visszafogja a hiányárazást, amely a DSR-be és a tárolásba való befektetés ösztönzéséhez szükséges. E visszafogó hatás bizonyítékaként számos észrevétel megemlítette, hogy a Törvényszék ítéletét követően megváltoztak a villamosenergia-árak;

d) a Bizottságnak alaposan meg kellene vizsgálnia a DSR-ben rejlő potenciált 10 éves időszak alatt, valamint az e potenciál kapacitáspiacra gyakorolt hatását. Tanulmányokra hivatkozva jelzik, hogy i. ha az intelligens fogyasztásmérők és egyéb hasznos eszközök széles körben elterjedtek lennének, a lakossági keresletből 15 GW-ot potenciálisan át lehetne helyezni 2025-ben egy téli csúcsnapon; ii. az ipari fogyasztók egy 2012. évi modell becslése szerint 4-5 GW DSR-kapacitást biztosítanának; míg iii. a nem lakossági és nem ipari épületekből származó DSR-ben rejlő potenciál a becslések szerint 2012-ben 1,2 és 4,4 GW között lenne egy téli csúcsnapon; iv. akár 1 GW DSR is elérhető lenne Londonban 2050-ben. Ezenkívül úgy gondolják, hogy a DSR kapacitáspiaci árveréseken való részvétele alacsony, mivel a DSR az árverésre bocsátott teljes kapacitás 1,37 %-át érte el. Végezetül egyes érdekelt felek kritikát fogalmaztak meg az átmeneti árverésekkel szemben, mivel azok nem elegendőek a DSR előmozdítására, hiszen kizárják a hosszú távú árverések alapján szerződéssel rendelkező DSR-szolgáltatásokat, és a második átmeneti árverés a fogyasztást csökkentő felhasználóoldali válaszra korlátozódott, és ezért nem volt elegendő az ilyen típusú felhasználóoldali válasz hosszú távú előmozdításához. Ezenkívül sajnálatukat fejezték ki amiatt, hogy az Egyesült Királyság nem hosszabbította meg az átmeneti árverést két további évvel.

3.2. **Az intézkedés megfelelő jellege**

3.2.1. *A jogi aktus típusának megválasztása*

(129) Az egyik érdekelt fél szerint a kapacitáspiac vélhetőleg számos módon nem összeegyeztethető az (EU) 2019/943 rendelettel, mivel i. az Egyesült Királyság már végrehajtotta a kapacitáspiac elkerüléséhez szükséges energiapiaci reformjainak többségét, és ii. amennyiben továbbra is fennállnak a fennmaradó kapacitással kapcsolatos aggodalmak, a stratégiai tartalék célszerűbb lenne.

3.2.2. *Ellentételezés kizárólag a kapacitás rendelkezésre bocsátásáért*

(130) Egyes érdekelt felek szerint a rendszer kivételes terhelése előtti, jelenlegi értesítési intézkedések (például négyórás figyelmeztetés a rendszer kivételes terhelése időzítésének és mélységének utólagos meghatározásával) hátrányosak a nem központosított eszközökkel szemben, beleértve a DSR-t. Szerintük az Egyesült Királyságnak fel kéne mérnie a lehívási mechanizmus vagy a rendszer kivételes terhelését megelőző több figyelmeztetés bevezetését.

(131) Egyes érdekelt felek jelezték, hogy a jelenlegi szankciórendszer nem eléggé erős ahhoz, hogy biztosítsa, hogy a kapacitásszolgáltatók hatékonyan reagáljanak a rendszer kivételes terhelése esetén.

(132) Egyes érdekelt felek egyrészt azzal érveltek, hogy az, hogy a rendszer kivételes terhelésének fogalma a „beérkező energia" modelljén alapul, ellentétes a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (225) bekezdésével, és lehetővé teszi a csökkentő tényezők olyan módon történő manipulációját, amely hátrányos megkülönböztetésben részesíti az alacsony szén-dioxid-kibocsátású (szél-és naperőművek) és alternatív technológiákat (például a tárolás).

3.2.3. *Az intézkedés nyitottsága valamennyi vonatkozó kapacitásszolgáltató felé*

3.2.3.1. A DSR-szolgáltatókkal szembeni potenciális diszkrimináció az időhöz kötött szolgáltatásra vonatkozó megállapodások hiánya miatt

(133) Egyes érdekelt felek szerint az a követelmény, hogy a kapacitásmegállapodások jogosultjainak a nap bármely pontján és bármennyi ideig reagálniuk kell a rendszer kivételes terhelésére, megnehezíti a kapacitáspiacban való részvételt a DSR-szolgáltatók számára. Ezért szerintük a kapacitáspiacon keresztül időhöz kötött szolgáltatásra vonatkozó kapacitásmegállapodásokat kellene kínálni.

3.2.3.2. A rendelkezésre álló szerződések futamidejében fennálló különbségek

(134) A nagy-britanniai kapacitáspiac jelenlegi szabályai szerint a legtöbb meglévő kapacitásszolgáltató számára egyéves megállapodás áll rendelkezésre. Csak a bizonyos küszöbérték felett tőkekiadásokat vállaló termelésikapacitás-szolgáltatók jogosultak az akár 15 évig tartó, hosszú távú kapacitásmegállapodásokra.

(135) A DSR-szolgáltatók hosszabb távú szerződésekből való kizárásának indoklásaként számos érdekelt fél rámutatott i. a DSR-szolgáltatók tőkekiadásainak alacsony szintjére ([44]), ii. volatilis portfóliójukkal indokolható, rövid távú szerződések iránti preferenciájukra, iii. az igényre, hogy a felújított és az új építésű kapacitások esetében hosszabb távú szerződéssel rendelkezzenek annak érdekében, hogy el lehessen kerülni a magasabb ajánlatokat a kapacitáspiaci árverésen, a támogatás magasabb szintjét és a meglévő kapacitások váratlan nyereségét. Egyes érdekelt felek jelezték azt is, hogy a mérőóra utáni termelést alkalmazó DSR-szolgáltatók is jogosultak lehetnek a hosszabb távú szerződésre, ha megfelelnek a tőkekiadásokra vonatkozó küszöbértéknek, és termelőként lépnek be az árverésre.

(136) Egyes érdekelt felek azt javasolták, hogy i. minden kapacitás esetében egy évre kell korlátozni a szerződés futamidejét, vagy ii. csak az 5 évnél rövidebb szerződéseket szabad engedélyezni, azonban nem a tőkekiadások alapján, amelyek nem veszik figyelembe a DSR-ek összes pénzügyi költségét (például a működési költségeket), vagy iii. engedélyezni kell a DSR-szolgáltatók számára, hogy hozzáférjenek a 3-5 éves szerződésekhez. Más felek azt javasolták, hogy a rendszert a tőkekiadások küszöbértéke alapján kell fenntartani, azonban lehetőséget kell biztosítani a küszöbértéket elérő valamennyi technológia számára (beleértve a DSR-szolgáltatók által működtetett technológiákat), hogy hozzáférjenek a hosszabb távú szerződésekhez, és rendszeresen felül kell vizsgálni a tőkekiadások küszöbértékeit, vagy akár különböző küszöbértékeket kell létrehozni, hogy biztosítani lehessen a technológiasemlegességet.

3.2.3.3. Limitált garancia a T-1-es árverés mennyiségére

(137) A kapacitás bizonyos mennyiségét nem bocsátják árverésre négy évre előre (T-4), hanem „tartalékolják" az éves árverésre (T-1). Ha a négyéves és az éves árverések között van kereslet, a T-1-es árverésen árverésre bocsátott kapacitás mennyisége csökken. Mindazonáltal mivel az éves árverések jobb utat biztosítanak a DSR piacához, 2014-ben az Egyesült Királyság vállalta, hogy a négy évvel korábban lefoglalt kapacitás legalább 50 %-át éves árveréseken szerzi be.

(138) Egyes észrevételek szerint a jelenlegi intézkedések nem voltak kielégítők, mivel a T-1-es árverés szervezése kiszámíthatatlan. Az Egyesült Királyság kormánya dönthet úgy, hogy lemondja az árverést, vagy módosítja a T-1-en árverésre bocsátandó mennyiséget. Egyes érdekelt felek azt javasolták, hogy a T-1-en beszerzendő mennyiséget az adott szolgáltatási évben szükséges kapacitás vagy a T-4-en árverésre bocsátott kapacitás bizonyos százalékában kell rögzíteni. Mások a T-1-es árveréseken árverésre bocsátott mennyiség iránti igény öt év alatti fokozatos növekedésére mutattak rá. Végezetül egyes felek azt javasolták, hogy i. el kell törölni a T-4-es árveréseket; ii. további heti árveréseket vagy iii. további T-2-es árveréseket kell szervezni.

(139) A legtöbb érdekelt fél jelezte, hogy a jelenlegi intézkedések megfelelőek és elegendőek, és rámutatott a DSR T-4-es árveréseken elért, jelentős sikerességi arányára. Véleményük szerint i. az összes piaci szereplő egyformán ki van téve a T-4-es és T-1-es árverések bizonytalan szervezésének és mennyiségének, így a DSR nem részesül hátrányos

([44]) A DSR tőkekiadásainak észrevételekben foglalt becslései rendkívül alacsonyak („nullához közeli", több ezer font vagy kevesebb, mint 5 GBP/kW", „átlagosan 0,15 GBP/kW értékű költség" az átmeneti árveréseken).

megkülönböztetésben; ii. a T-1-re félretett kapacitások nagyobb mennyisége csökkentheti a T-1-es árverések versenyképességét, és iii. a T-1-es árverésre félretett kapacitások nagyobb mennyisége növelheti a többletbeszerzés kockázatát, ha az adott szolgáltatási évben a kapacitási igény a korábban rögzített szint alá csökken.

3.2.3.4. Minimális részvételi küszöbérték

(140) Ahogyan az a (30) és (31) preambulumbekezdésben szerepel, a 2 MW minimális küszöbérték alkalmazandó a kapacitáspiacon való részvételre minden kapacitástípus esetén.

(141) Egyes érdekelt felek azt javasolták, hogy a részvételi küszöbértéket jóval alacsonyabban kell meghatározni (100 kW, 500 kW, < 1 MW), és más piacokra hivatkoztak, amelyekben részt vehetnek a DSR-ek (Pennsylvania–New Jersey–Maryland (PJM) összekapcsolás, kiegyenlítő piac és kiegészítő szolgáltatások).

(142) Ezenkívül egyes felek kritizálták a DSR-re és a termelőkre alkalmazandó ajánlati garancia magas szintjét (5 000 GBP/MW 2014-ben), mivel az hátrányos megkülönböztetés a DSR-rel szemben. Véleményük szerint ez akadályt jelenthet a piacra való belépés tekintetében, különösen az új DSR-szolgáltatók számára, mivel a kapacitáspiac minden résztvevőjének vállalnia kellett a nyílt végű szolgáltatás biztosítását, és a DSR-szolgáltatóknak nehezebb lehet a hosszú szolgáltatási időszak lefedése, mint a termelőknek. A DSR-szolgáltatók magasabb vélt hitelkockázata miatt több nehézségük lehet az ajánlati garancia összegének finanszírozása terén.

(143) Ezzel szemben számos érdekelt fél mutatott rá a 2 MW-os részvételi küszöbérték relevanciájára. Az adminisztratív költségek alacsonyan tartásának szükségességén kívül egyes érdekelt felek jelezték, hogy i. a 2 MW-os küszöbérték nem jelentett akadályt a DSR részvételében, mivel az Egyesült Királyság a második átmeneti árverésen alacsonyabb részvételi küszöbértéket próbált ki (500 kW), és csupán nyolc, 2 MW alatti CMU vált jogosulttá, ami az azon az árverésen biztosított teljes kapacitás kevesebb, mint 3 %-a, és mivel a legutóbbi árveréseken nem volt megfigyelhető a 2 MW küszöbérték körüli DSR CMU-k klaszterekbe tömörülése. Ezenkívül rámutattak arra, hogy ii. a PJM által alkalmazott 100 kW küszöbérték kisebb regionális beszerzésekre vonatkozik, és ezért nem összehasonlítható.

(144) Számos érdekelt fél kifejtette, hogy az ajánlati garanciára vonatkozó követelményre azért volt szükség, hogy biztosítani lehessen a valós szolgáltatást, és meg lehessen akadályozni a spekulatív projekteket. Egy érdekelt fél jelezte, hogy azokon az átmeneti árveréseken, amelyeken az ajánlati garanciára vonatkozó követelmény a normális szint csupán 10 %-a volt, az új kapacitás nagy arányát nem sikerült rendelkezésre bocsátani (25 %).

(145) Ezenkívül néhány érdekelt fél rámutatott arra, hogy a DSR milyen előnyöket kapott más technológiákhoz képest:

a) a nem megerősített DSR, amely nem tudja rendelkezésre bocsátani a kapacitásának teljes mennyiségét a DSR-vizsgálatok alatt, az ajánlati garanciáját csak arányosan veszti el, feltéve, hogy az eredetileg vállalt kapacitás legalább 90 %-át biztosítja, és a DSR CMU még ebben az esetben is megtarthatja a kapacitásmegállapodását, és elkerülheti a lemondási díjat, ha a 2 MW küszöbérték felett marad;

b) a lemondási díjak a DSR számára alacsonyabbak (legfeljebb 10 000 GBP/MW), mint más kapacitástípusok esetében (akár 35 000 GBP/MW);

c) a közös vizsgálat lehetővé teszi a DSR-szolgáltatók számára, hogy kockázatmentesítsék a DSR vizsgálatát azzal, hogy az alulteljesítés kockázatát elosszák több CMU között (azaz a többletszolgáltatást nyújtó CMU felhasználható arra, hogy az alulteljesítő CMU-kat kompenzálja);

d) 2015 óta a DSR-szolgáltatóknak csak egyszer kell ajánlati garanciával rendelkezniük a nem megerősített DSR CMU esetén, és egymást követően több árverés előminősítésében is részt vehetnek úgy, hogy csak egy ajánlati garanciát biztosítanak;

e) 2016-ban az Egyesült Királyság kormánya az árverés előtti ajánlati garancia mértékét az új építésű termelés esetén 10 000 GBP/MW-ra emelte, míg a nem megerősített DSR-re vonatkozó, árverés előtti ajánlati garancia értéke 5 000 GBP/MW maradt;

f) a DSR automatikusan jogosult arra, hogy az árveréseken „ármeghatározóként” vegyen részt, és a küszöbérték felett tegyen ajánlatot, amit az „árelfogadóknak” el kell fogadniuk;

g) a DSR-ek esetében egységesen 84 %-os csökkentő tényezőt alkalmaznak a kapacitás biztosítására használt technológiától függetlenül, míg más technológiaosztályok külön csökkentő tényezővel rendelkeznek, amely 17 % és 96 % között alakulhat;

h) a DSR-ek részt vehetnek a másodlagos kereskedelemben, mielőtt a kapacitásuk meg lenne erősítve.

3.2.3.5. Az intézkedés nyitottsága a megújuló energiaforrások és új technológiák számára

(146) Egyes érdekelt felek azt állították, hogy bizonyos megújuló energiaforrások – különösen a szél- és a napenergia – jelenleg nem vehetnek részt a kapacitáspiacon, ami ellentétes a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatással. Bár üdvözlik a nap- és szélenergiára vonatkozó új szabályok 2019. júniusi módosítását, kritizálták a tényt, hogy 2014-ben ezek a szabályok még nem voltak érvényben, és hogy ezek a szabályok a szél- és napenergiára korlátozódnak, és nem foglalják magukban az egyéb megújuló energiaforrásokat és új technológiákat. Például egy szélerőműparkot elutasítottak az előminősítés során a 2017. évi T-4-es árverésen. Nem volt mechanizmus a kereskedelmi megújuló energiaforrások előminősítésére az (elmaradt) 2018. évi T-4-es árverésen (amely a 2022/2023-as szolgáltatási évre vonatkozott). Más észrevételek szerint a megújuló energiaforrásokra vonatkozó csökkentő tényezők túl korlátozóak.

(147) Egy másik érdekelt fél az időszakosan rendelkezésre álló megújuló energiaforrások kapacitáspiacra való bevonása ellen érvelt – különösen az egyéb támogatási intézkedések alapján épített és finanszírozott energiaforrások ellen –, mivel azok továbbra is működnének a kapacitáspiaci kifizetésektől függetlenül, és nem biztos, hogy képesek lennének a rendszer kivételes terhelése esetén villamos energiát előállítani és értékesíteni.

3.2.3.6. A rendszerösszekötőn keresztül csatlakozó kapacitás részvétele

(148) Számos érdekelt fél mutatott rá a külföldi kapacitások közvetlen részvételére irányuló hosszú távú célkitűzésre, míg ahhoz ragaszkodtak, hogy az (EU) 2019/943 rendelettel összhangban elegendő időt kell biztosítani az Egyesült Királyság számára ahhoz, hogy ehhez alkalmazkodjon.

(149) Más felek azonban kritizálták az Egyesült Királyságban jelenleg alkalmazott, rendszerösszekötők által vezérelt modellt, és a külföldi kapacitás közvetlen részvételére való gyors átállásra szólítottak fel. Az egyik észrevételben jelezték, hogy a rendszerösszekötők számára a „plafon és padló” mechanizmuson keresztül garantált a szabályozásnak megfelelő hozam. Ezért nem lenne helyénvaló, ha ezek a rendszerösszekötők részt vennének a kapacitáspiacon, míg a támogatásokban részesülő termelési projektek nem vehetnek részt.

(150) Az egyik érdekelt fél megjegyezte, hogy engedélyezni kellett volna a rendszerösszekötőknek, hogy részt vegyenek a 2018/2019-es szolgáltatási évre vonatkozó, 2018 elején tartott T-1-es árverésen. Kritizálta továbbá a rendszerösszekötők egy évnél hosszabb kapacitásmegállapodásokból való kizárását, valamint a rendszerösszekötők esetében használt csökkentő módszert, amelyet diszkriminatívnak nevezett, nevezetesen azért, mert az egyéni alapon van kiszámítva, nem pedig technológiatípusonként, mint a kapacitáspiacon részt vevő egyéb technológiák esetében.

3.3. **Az intézkedés arányossága**

(151) Az egyik érdekelt fél megkérdőjelezte a nagy-britanniai kapacitáspiacnak a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (230) bekezdésének való megfelelését, mivel 2016-ban a kapacitáspiacon sikeres, meglévő termelők 22,50 GBP/kW/év árat, míg 2017-ben 8,40 GBP/kw/év árat kaptak, ami túlkompenzációra és váratlan nyereségre utal.

3.3.1. *Az alkalmazandó szerződések futamidejében fennálló különbségek*

(152) Az alkalmazandó szerződések futamidejével kapcsolatos észrevételek a fenti (134)–(136) preambulumbekezdésben vannak összesítve.

3.3.2. *A hosszú távú STOR kizárása*

(153) Az egyik érdekelt fél előadta, hogy a hosszú távú STOR-szolgáltatók kapacitáspiacon való részvétele (lásd a (32) preambulumbekezdés f) pontját) váratlan nyereséget eredményezne, míg a kizárásuk nem ásná alá az eredeti üzleti okot. Ezenkívül ezek az üzemeltetők részt vehetnének a kapacitáspiacon és a rövid távú STOR-szerződésekre vonatkozó éves árveréseken, és ezt követően (ha sikeresek a kapacitáspiaci árveréseken) szankció nélkül kiléphetnének a hosszú távú STOR-szerződésekből.

(154) Egy másik érdekelt fél szerint a hosszú távú STOR-szolgáltatók számára nem lehetséges a váratlan nyereség elérése, mivel a kapacitáspiac állítólag alacsonyabb kiegyenlítő árakhoz, alacsonyabb nagykereskedelmi árakhoz és a STOR-erőművek alacsonyabb szintű kihasználásához vezet. Ezenkívül a hosszú távú STOR-szolgáltatók de facto ki lennének zárva, mivel a végleges kapacitáspiaci szabályok előírták, hogy csak a 2014 után üzembe helyezett erőművek minősülnek új építésűnek. Továbbá a bankok nem fogadnák el az éves kapacitáspiaci megállapodást a 15 éves STOR-szerződéssel szemben. Ezenkívül azt állítják, hogy a visszakövetelési mechanizmus a teljes kizárásnál arányosabb lenne, és azt javasolják, hogy az erőművük kapja meg utólagosan azokat a kapacitáspiaci megállapodásokat, amelyeket 2014-ben és azt követően meg kellett volna kapnia.

3.3.3. *Költségmegtérülési módszer*

(155) A költségmegtérülési módszer a télen, 16.00 és 19.00 óra között, munkanapokon mért villamosenergia-fogyasztáson alapul. Ahogyan az az eljárást megindító határozat (187) preambulumbekezdésében szerepel, az Egyesült Királyság a kapacitásmechanizmusról szóló, nemzeti nyilvános konzultáció előtt kezdetben azt tervezte, hogy a díjak összegét a villamosenergia-szolgáltatóknak az úgynevezett „triász"időszakok során regisztrált villamosenergia-keresletben szerzett piaci részesedése alapján számolnák ki. Ez az a három félórás időszak, amelyben november és február között a legnagyobb éves villamosenergia-fogyasztást regisztrálták az Egyesült Királyságban.

(156) Az e tekintetben kapott legtöbb észrevétel úgy véli, hogy a költségmegtérülési módszer arányos. Azzal érvelnek, hogy a jelenlegi módszer megtalálja a megfelelő egyensúlyt egyrészről a szolgáltatók díjazására vonatkozó kiszámítható és igazságos alap, másrészről a csúcsterhelés várható időszaka alatti kereslet csökkentésére irányuló jelzés fenntartása között.

(157) Egyes érdekelt felek számos aggodalmat vetettek fel az alternatív „triász" módszerrel kapcsolatban:

a) nem eredményezne lényeges csökkenést a kapacitáspiacon keresztül beszerzendő kapacitás mennyiségében vagy a kapacitás árában;

b) aránytalan mértékben a lakossági fogyasztókra terhelné a kapacitáspiac költségeit;

c) kiszámíthatatlan alapot biztosítana a díjak kiszámítására – mivel a triászok alatti ellátást nehéz előrejelezni;

d) a rendszer kivételes terhelése nem feltétlenül esik egybe a triász részét képező három félórás időszakkal;

e) a (más intézkedések finanszírozására használt) triászok elkerülése érdekében a DSR és/vagy a beágyazott termelés által végzett tevékenység nem megfelelő lehívási döntésekhez vezetett, és lenyomta a nagykereskedelmi árakat a csúcsidőszakokban.

(158) Más érdekelt felek kritikusak voltak a kiválasztott költségmegtérülési módszerrel szemben. Állításuk szerint i. ez nem összeegyeztethető azzal az elvárással, amely szerint a kapacitáspiacot csak a csúcsterhelés alatt aktiválnák; ii. kevés DSR-szolgáltató tudná csökkenteni a keresletet minden téli hétköznapon 16.00 és 19.00 óra között, és iii. az „igazi" kapacitási szakadék túl lenne becsülve, és az általános kapacitáspiaci költségek magasabbak lennének. Ezek a felek azzal érvelnek továbbá, hogy a „triász" időszakokon alapuló módszer megfelelőbb lenne, mivel az piacot teremtene a kapacitáspiaci költségek elkerülésére. Az egyik érdekelt fél számos további érvet hozott fel: a „triász" módszertan nem hatna ki az árak kiszámíthatóságára a legtöbb szolgáltató esetén, mivel majdnem minden lakossági fogyasztó és kisvállalkozás profil szerinti elszámoláson alapul; a triászok elkerülésével sikeresen lehetett ösztönözni a rugalmas fogyasztókat arra, hogy részt vegyenek a felhasználóoldali válaszban; és a 16.00 és 19.00 órán alapuló módszer a szennyező, mérőóra utáni termelés alkalmazását ösztönzi az ilyen időszakok alatti áramkereslet csökkentése érdekében.

(159) Egyes érdekelt felek támogatták az eljárást megindító határozat (187) preambulumbekezdésében ismertetett bizottsági véleményt, amely szerint e kérdés értékelésekor a Bizottság figyelembe veszi a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (25) bekezdését, amely kimondja, hogy az intézkedés összeegyeztethetőségét kizárólag a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás 3.9.5. szakaszában foglalt kritériumok alapján lehet értékelni. Ez a rendelkezés nem foglal magában semmilyen hivatkozást a termelési kapacitás megfelelőségére vonatkozó intézkedések finanszírozására. Ezzel ellentétben mások a Törvényszék ítéletére hivatkoztak, amely kritizálja ezt a véleményt.

3.4. **A versenyre és a kereskedelemre gyakorolt negatív hatások megelőzése**

(160) Néhány érdekelt fél jelezte, hogy i. a kapacitáspiacot kifejezetten úgy kellene megtervezni, hogy minimalizálja az üvegházhatásúgáz-kibocsátást a rendszerbiztonság zéró kibocsátású technológiákon keresztüli támogatásával; vagy hogy ii. a kapacitáspiac több megújuló energiát támogasson, vagy iii. részesítse előnyben azokat az energiaforrásokat, amelyek stratégiailag fontosak a dekarbonizáció szempontjából, miközben fokozatosan kizárja a szennyező tüzelőanyagokat vagy technológiákat, amelyek nem összeegyeztethetők a dekarbonizált villamosenergia-ágazattal.

(161) Egyes észrevételek ezenkívül jelezték, hogy a Bizottság vizsgálatának figyelembe kellene vennie az (EU) 2019/943 rendeletben foglalt, kapacitásmechanizmusra vonatkozó új szabályokat, különösen a magas szén-dioxid-kibocsátású kapacitások korlátozása érdekében.

3.5. **Felfüggesztési kötelezettség**

(162) Néhány érdekelt fél azokat az intézkedéseket hangsúlyozta, amelyeket az Egyesült Királyság a Törvényszék ítélete után vezetett be (lásd a (18) preambulumbekezdést) – a helyettesítő T-1-es árverés és a (lehetséges) T-3-as árverés megtartását (lásd az eljárást megindító határozat (53) és (156) preambulumbekezdését). Ezek az intézkedések továbbra is végrehajtanák a meglévő megállapodásokat a halasztott fizetések lehetőségéért és a szállítói díjak további behajtásáért cserébe. Ez a kapacitáspiaci résztvevők számára gazdasági előnyt biztosítana a várakozási időszak alatt, és ezért jogellenes támogatásnak minősülne.

(163) Ezek a felek arra kérték a Bizottságot, hogy bocsásson ki felfüggesztő rendelkezést az (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet ([45]) 13. cikkének (1) bekezdésével összhangban, amely arra kötelezi az Egyesült Királyságot, hogy függessze fel a jogellenes támogatást, amíg a Bizottság meg nem hozza a támogatás összeegyeztethetőségéről szóló határozatot.

4. **AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁG ÉSZREVÉTELEI**

(164) Ez a szakasz az Egyesült Királyság által az eljárást megindító határozattal kapcsolatban 2019. április 12-én, valamint 2019. június 7-én, 2019. július 19-én és 2019. szeptember 12-én beküldött észrevételeket foglalja össze.

4.1. **A közös érdekű cél és az intézkedés szükségessége**

(165) Az Egyesült Királyság szerint a National Grid Electricity System Operator (NG ESO) véleményével alátámasztott elemzése igazolja, hogy a kapacitáspiac hiánya negatívan hatna az Egyesült Királyság villamosenergia-ellátásának biztonságára, és a 3 óra/év megbízhatósági standardot meghaladó szintre emelné a várható beviteli veszteséget a 2019/20-as évet követő minden évben. 2019. június 7-én az Egyesült Királyság jelezte, hogy az NG ESO-val közösen felülvizsgálta a 2018 decemberében benyújtott és a (102)–(104) preambulumbekezdésekben (és az eljárást megindító határozat (94)–(96) preambulumbekezdéseiben) ismertetett elemzést, és megerősítette, hogy továbbra is a legutóbbi és legjobb véleményt képviseli a kapacitáspiaci iránti igénnyel kapcsolatban.

(166) Az Egyesült Királyság nem ért egyet az állítással, amely szerint a nagy-britanniai villamosenergia-piacon túlkínálat van:

a) Az NG ESO által alkalmazott paraméter-meghatározó eljárás nem túl konzervatív, hanem biztosítani kívánja, hogy megfelelő legyen (a többletbeszerzés és a kapacitás elégtelensége közötti) kockázati egyensúly az eleve bizonytalan eljárásban. Emlékeztet arra, hogy az Ofgem ösztönzőket biztosít az NG ESO számára az áramkereslet pontos előrejelzése érdekében ([46]).

b) A 2018/19-re vonatkozó, vártnál jobb kapacitási határértékek illusztrálják a jövőbeni kapacitási igények pontos előrejelzésével járó jelentős bizonytalanságot és kihívásokat (megjegyezve, hogy a 2018/19-es évre vonatkozó értékelést 2014 elején végezték el). Az NGO ESO téli előretekintő jelentése kifejti, hogy néhány, a kapacitáspiacon sikertelen nagyobb egység a várakozások szerint 2018/2019 telén is működött volna. Ez a házárak és a szén-dioxid-költségek emelkedése által előidézett magasabb nagykereskedelmi áraknak lett volna betudható.

c) Ez a 2018/19 tele előtt a piaci feltételekben bekövetkező váratlan és kedvező fordulat lehetővé tette az Egyesült Királyság kormánya számára azt is, hogy a Törvényszék ítélete ellenére megnyugtató kijelentéseket tegyen az arra a télre vonatkozó ellátás biztonságával kapcsolatban. Míg az elszámolóárak jelenleg alacsonyak, az Egyesült Királyság előadta, hogy ez a kapacitáspiac sikereinek egyike – hogy az árverések során a magas szintű verseny a fogyasztó számára a vártnál alacsonyabb áron biztosította a szükséges kapacitást, beleértve némi új kapacitást.

d) Azzal az állítással kapcsolatban, amely szerint a rendszerösszekötők számának jelentős növekedése a kapacitás túlkínálatához vezetett, az Egyesült Királyság megjegyzi, hogy a rendszerösszekötők azért vesznek részt a kapacitásárveréseken, hogy az Egyesült Királyság kapacitásbeli igényeihez való hozzájárulásuk megfelelően figyelembe legyen véve. A rendszerösszekötőkre vonatkozó csökkentő tényezőket évente vizsgálják felül annak érdekében, hogy azok megfelelőek maradjanak.

(167) Az Egyesült Királyság nem ért egyet azzal, hogy a hagyományos energiapiac jobban biztosítaná a termelési kapacitás megfelelőségét. i. Az Egyesült Királyság emlékeztet azokra a piaci hiányosságokra, amelyek a (105)–(109) preambulumbekezdésekben (és az eljárást megindító határozat (97)–(101) preambulumbekezdésében) szerepelnek. ii. Az intelligens fogyasztásmérők bevezetésével kapcsolatban a fogyasztók kevesebb mint harmada használ jelenleg intelligens fogyasztásmérőket, és a felhasználás időpontja szerinti dinamikus tarifák nagyon korai szakaszukban vannak. Az Egyesült Királyság ezért nem gondolja, hogy a megbízhatóságra mint közjószágra vonatkozó piaci

([45]) A Tanács (EU) 2015/1589 rendelete (2015. július 13.) az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 248., 2015.9.24., 9. o.).

([46]) Az Ofgem megjegyzései az energiapiac 2018. évi helyzetéről szóló jelentésében: „A National Grid átviteli áramkeresletre vonatkozó előrejelzései 2011 óta átlagosan körülbelül 1,5 GW-tal folyamatosan az eredmény felett voltak. Míg a rendszer-üzemeltető szempontjából tekinthető elővigyázatosságnak a konzervatív áramkereslet-előrejelzési módszer alkalmazása, ezt egyensúlyba kell hozni a további kapacitás beszerzésének költségeivel. Az elmúlt évben a National Grid többször módosította az áramkereslet-előrejelzési folyamatát, ami összességében azt eredményezte, hogy csökkent a mögöttes áramkeresletről alkotott véleménye."

hiányosság jelentősen változott volna 2014 óta, és még túl korai felmérni azt, hogy a jövőbeni nagyobb mértékű bevezetés milyen mértékben hat ki erre a piaci hiányosságra. iii. A kiegyenlítési reform magasabb kiegyenlítő csúcsárakhoz vezetett a kapacitáspiac bevezetése óta, azonban a hiányesemények eleve magas szintű bizonytalansága miatt a befektetők számára kockázatos stratégia, ha kizárólag a magas hiánydíjakra hagyatkoznak: nem valószínű, hogy a kiegyenlítési reform önmagában meg tudja oldani a „hiányzó pénz" problémáját. iv. A Nemzetközi Energia Ügynökség által végzett, az ausztrál energiapolitika 2018. évi felülvizsgálatára hivatkozva az Egyesült Királyság megjegyzi, hogy Ausztráliában azért magasak a villamosenergia-árak, mert hiányzik a verseny, és strukturális problémák vannak, nem pedig azért, mert az jól működő, hagyományos energiapiac lenne.

(168) Az Egyesült Királyság nem ért egyet azzal, hogy a kapacitáspiac állandósítaná a hiányzó pénz problémáját. i. A versenyképes aukciós folyamaton keresztül feltárul a hiányzó pénz mértéke. Mivel szembenéz a mögöttes problémákkal, amelyek a hiányzó pénz problémájához vezetnek, és a hiánydíjak villamosenergia-piacon keresztüli biztosításában rejlő potenciál nő, az Egyesült Királyság úgy gondolja, hogy a piaci résztvevők kevésbé fognak függeni a kapacitáspiaci bevételektől, mivel a versenyképes árverések az elszámolóárakat nulla felé fogják elmozdítani. Ezen a ponton valószínű, hogy a kapacitáspiacra már nem lesz szükség. ii. Ellentétben azzal, amit egyes érdekelt felek állítanak, az Egyesült Királyság úgy véli, hogy a villamosenergia-piaci árakra nem hatott ki a Törvényszék ítélete vagy a későbbi kormányzati határozatok vagy bejelentések. A hosszabb távú tendenciákat figyelembe véve úgy tűnhet, hogy az átlagos alapterhelési árak és az árak volatilitása valójában nőttek az első, 2017/2018-as kapacitáspiaci szolgáltatási év óta. Ez azt jelentené, hogy más tényezők nagyobb hatással vannak az árakra, és egyes érdekelt felek túlzott jelentőséget tulajdonítanak a kapacitáspiac árvisszafogó hatásának.

(169) A National Grid villamosenergia-reformmal kapcsolatos, villamosenergia-kapacitásról szóló, 2018. évi jelentését idézve az Egyesült Királyság szerint nagyon kevés DSR-adat érhető el, és a DSR-szerződések legjobb forrása a kapacitáspiaci nyilvántartás, ahogyan az az eljárást megindító határozat 2. táblázatában szerepel (lásd az e határozat 1. táblázatát). Az első átmeneti árverések eredményeinek elemzése (lásd a 4. táblázatot) azt mutatja, hogy a felhasználóoldali válasz győztes megállapodásainak körülbelül 70 %-a mérőóra utáni termelés, jellemzően tartalék dízelgenerátorok. Az Egyesült Királyság szerint a DSR-szolgáltatókra vonatkozó legutóbbi ágazati felmérés a meglévő DSR kapacitáspiaci részvételének magas arányára (70 %) mutat rá. A más villamosenergia-szolgáltatásokban részt vevő DSR-re vonatkozó becslések szintén hasonlóak: például a National Grid kiegyenlítési termékeinek és szolgáltatásainak portfóliójában részt vevő DSR mennyisége 2015-ben körülbelül 708 MW volt. Az Egyesült Királyság szerint a DSR-kapacitás teljes potenciális összegének becslésére számos kísérlet volt az Egyesült Királyságban, azonban ezek a becslések jelentős hiányosságot mutattak, ami gyakran a valós adatok hiányával függött össze, és ez rendkívül eltérő becsléseket eredményezett. Az Egyesült Királyság például jelezte, hogy míg az Association for Decentralized Energy (a Decentralizált Energiával foglalkozó Egyesület) 2016-os becslése szerint az Egyesült Királyságban akár 9,8 GW olyan komponens lehet, amely 2020-ra évente legalább egyszer lekapcsolható, a National Grid 2018. évi, jövőbeni energia-forgatókönyve szerint 2019/2020-ra akár 1 GW életképes, ipari és kereskedelmi, fogyasztást csökkentő DSR lesz, amely egy évtized alatt nagyjából meg fog duplázódni.

(170) Az átmeneti árverésekkel kapcsolatban az Egyesült Királyság megjegyzi, hogy azokat kifejezetten abból a célból tervezték, hogy támogassák a DSR-ágazatot, és az átmeneti árverések független értékelései szerint azok rendkívül sikeresek voltak a célkitűzésük elérése terén. Az átmeneti árverések másodlagos célja, hogy segítsék az ágazat megértésének előmozdítását. Az értékelések részeként összegyűjtött bizonyíték olyan módokat azonosított, amelyekkel a DSR kapacitáspiaci részvétele ösztönözhető, és amelyeket mára már végrehajtottak, vagy amelyek végrehajtása folyamatban van (lásd a (145) preambulumbekezdésben szereplő „közös vizsgálatot", valamint a lenti (180) preambulumbekezdésben a DSR CMU komponenseinek átcsoportosítását). Végezetül az Egyesült Királyság jelzi, hogy az átmeneti árverések résztvevői nem vehettek részt a 2014. és 2015. évi T-4-es árveréseken (azonban részt vehettek minden más T-4-es árverésen), mivel nem volt szükségük az átmeneti árverésen keresztül elérhető további támogatásra, hiszen már kellően érettek voltak ahhoz, hogy részt vegyenek ezeken az árveréseken. Az átmeneti árverések résztvevői azonban részt vehettek az adott szolgáltatási évre vonatkozó T-1-es árveréseken, ezáltal biztosítva, hogy az átmeneti árverések résztvevői minden egyes szolgáltatási évben hozzáférjenek a piachoz.

4.2. **Az intézkedés megfelelő jellege**

4.2.1. *A jogi aktus típusának megválasztása*

(171) Az Egyesült Királyság nem ért egyet bizonyos érdekelt felek véleményével, amely szerint a stratégiai tartalék célszerűbb lenne, mint a piacszintű kapacitáspiac. Bár az Egyesült Királyság elismeri, hogy a stratégiai tartalék az átmeneti megfelelőségi aggodalmak leküzdésének hatékony módja lehet, az azonban kevésbé megfelelő opció olyan piacokon, ahol a kapacitási aggodalmak akutabbak vagy tartósabbak, mivel a piaci torzulás nagyobb kockázatával jár. Az Egyesült Királyság szerint ez számos tényező miatt van, többek között a tartalék nem hatékony

piacon kívül tartása miatt; az ilyen stratégiai tartalék központibb irányítására irányuló követelmény miatt, ami elégtelen vagy nem megfelelő mennyiségű tartalék kapacitás beszerzéséhez vezethet; valamint a kockázat miatt, hogy a tartalék tartósan nagyobb lesz idővel, ahogy az erőmű megpróbálja „kijátszani" a mechanizmust, és inkább azt preferálja, hogy megőrzi a tartalékot ahelyett, hogy vállalná a hagyományos energiapiaci részvétellel járó kockázatot ([47]).

(172) Az Egyesült Királyság továbbá azt állítja, hogy a stratégiai tartalék nem ösztönözné az új erőművekbe való befektetést. Épp ellenkezőleg, hatékonyan tud felső árhatárt (vagy a felső árhatár látszatát) létrehozni a piacon, amikor a befektetők aggódhatnak amiatt, hogy az Egyesült Királyság hatóságai az árcsúcsok idején a tartaléklehívási ár csökkentésére irányuló nyomás alá kerülnek – ami megszünteti a hiányból származó bevételüket, és aláássa a befektetésüket. Az Egyesült Királyság szerint a piacszintű kapacitáspiacok hatékonyabbak a hosszabb távú megfelelőségi aggodalmak megoldását célzó, új kapacitásba való befektetések ösztönzése terén.

4.2.2. *Ellentételezés kizárólag a kapacitás rendelkezésre bocsátásáért*

(173) Az Egyesült Királyság előadja, hogy azért választotta a rendszer kivételes terhelése előtti értesítési intézkedéseket, hogy megfeleljen a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatásnak, különösen a (225) bekezdésnek, amely a szolgáltatott energia helyett a rendelkezésre állás ellentételezéséről szól. A külön lehívási mechanizmus beavatkozna a piacokba. Az ötéves felülvizsgálat részeként az Egyesült Királyság tervezi a mechanizmusok vizsgálatát, hogy több információt biztosítson a résztvevők számára a rendszer különböző kivételes terhelései idején, bár nem tervezi a teljes lehívási mód végrehajtását.

(174) A kapacitáspiac szankciórendszerének hatékonyságával kapcsolatban az Egyesült Királyság megfontolja, hogy az ötéves felülvizsgálatot követően megerősítse a szankciórendszert a nem hagyományos technológiák növekvő részvételére adott válaszként.

(175) Az Egyesült Királyság elismeri, hogy a kapacitásszolgáltatók szankcióban részesülhetnek olyan esetekben, amikor fizikailag nem tudnak energiát szolgáltatni a rendszer kivételes terhelése esetén. E tekintetben kijelenthető, hogy a kapacitáspiac a „beérkező energia" modelljét követi. Mindazonáltal a kapacitáspiac kontextusában a lehívással kapcsolatos torzulások nagy valószínűséggel nem következnek be a gyakorlatban, mivel a rendszer kivételes terhelése az NG által a rendszer teljesítésének elmaradása esetén alkalmazott végső intézkedések alapján van meghatározva. A kapacitáspiac ezért összhangban van a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (225) bekezdésével.

4.2.3. *Az intézkedés nyitottsága valamennyi vonatkozó kapacitásszolgáltató felé*

4.2.3.1. A DSR-üzemeltetőkkel szembeni potenciális diszkrimináció az időhöz kötött szolgáltatásra vonatkozó megállapodások hiánya miatt

(176) Az Egyesült Királyság jelzi, hogy a hagyományos kapacitásmegállapodások „idősávos" eleme elérhető volt az átmeneti árveréseken részt vevő kapacitásszolgáltatók számára: a kapacitásszolgáltatók dönthettek úgy, hogy a kapacitásukat csak a csökkentett kapacitáskifizetésért cserébe teszik elérhetővé 16.00 és 19.00 óra között. Mindazonáltal az e termék iránti kereslet az átmeneti árveréseken elhanyagolhatónak bizonyult: az árveréseken sikeres 89 közül csak egy CMU választotta ezt a típusú megállapodást. Ezért az Egyesült Királyság szerint az, hogy az idősávos termék nem volt elérhető a fő árveréseken, nem tekinthető a részvétel jelentős akadályának. Ezenkívül az Egyesült Királyság előadta, hogy az idősávos kapacitásmegállapodások nem felelnek meg teljes mértékben a termelési kapacitás megfelelőségére vonatkozó követelménynek (a rendszer kivételes terhelése nem feltétlenül korlátozódik a nap ezen időszakára), és további nehézséget jelentenének az adott szolgáltatási évre vonatkozó teljes kapacitási követelmény kiszámítása terén.

4.2.3.2. Az alkalmazandó szerződések futamidejében fennálló különbségek

(177) Az Egyesült Királyság megjegyezte, hogy a hosszú távú megállapodásokhoz való hozzáférés nélkül az új, projektfinanszírozású áramtermelés nem biztos, hogy részt tud venni a kapacitáspiacon. A hosszabb amortizációs időszak nélkül a projektfinanszírozású fejlesztésekkel rendelkező jelentkezőknek magas szintű, potenciálisan az árverési felső árhatárt meghaladó ajánlatot kellene tenniük. Ez szükségtelenül megemelné az ajánlati szinteket – ami növelné a kapacitáspiacon keresztül kifizetett támogatás teljes összegét és a más kapacitásszolgáltatók váratlan nyereségének kockázatát. Ennek eredményeként pedig akár az is előfordulhat, hogy az új építésű kapacitás egyáltalán nem tudna részt venni az árverésen, ezáltal csökkentve a versenyt az árveréseken.

(178) Az Egyesült Királyság hangsúlyozza, hogy az érdekelt felek azon észrevételei, amelyek a DSR számára meghatározott túl alacsony tőkekiadási szintre mutatnak rá, összhangban vannak a fogyasztást csökkentő DSR tőkekiadásaira vonatkozó információkkal, amelyeket a második átmeneti árverés független értékelése során gyűjtöttek. Az Egyesült Királyság úgy véli, hogy a 0,15 GBP/kW átlagköltség elhanyagolható a 15 évre szóló megállapodások esetén fennálló, 270 GBP/kW minimális tőkekiadási küszöbértékhez képest. Azzal az érvvel kapcsolatban, amely

([47]) Ez utóbbi az „ingoványos talaj" problémájaként ismert.

szerint a beszerzési közösségek szolgáltatói az adminisztráció és az ügyfelek toborzása miatt jelentős személyzeti költségekkel rendelkeznek, az Egyesült Királyság megjegyzi, hogy ez csak az aggregációs tevékenység szempontjából releváns, önmagában a DSR szempontjából nem, és hasonló érveket lehetne felhozni más kapacitástípusokkal kapcsolatban is. Ezenkívül az Egyesült Királyság megjegyzi, hogy a mérőóra utáni termelést végző új DSR-ek szintén részt vehetnek a kapacitáspiacon termelőként, és tehetnek ajánlatot a 15 éves megállapodásokra.

(179) Az Egyesült Királyság megjegyzi, hogy a megkülönböztetés tilalmának elve nem követeli meg, hogy minden vállalkozást pontosan úgy kezeljenek minden esetben. A bánásmódbeli különbségek objektív módon indokolhatók, és valójában a hátrányos megkülönböztetés elkerülése érdekében lehetnek szükségesek. A DSR és az új építésű termelés nincs ugyanolyan helyzetben például a tőkekiadások szintje tekintetében. Ezért nem feltétlenül kell őket egyformán kezelni az elérhető szerződések futamidejével kapcsolatban. Az árverések eredményei egyelőre nem utalnak arra, hogy a hosszabb távú megállapodásokhoz való differenciált hozzáférés a gyakorlatban torzítaná az árverési eredményeket. A DSR teljesítménye összehasonlítható az új építésű termelőkével (és általában jobb annál): a legutóbbi T-4-es árverésen például a nem megerősített DSR nagyobb mértékű sikerességi arányt és összmennyiséget szerzett, mint az új építésű termelők.

(180) Végezetül az Egyesült Királyság megjegyezte, hogy a kapacitáspiaci szabályok 2019 júniusában úgy módosultak, hogy a DSR-üzemeltetők számára lehetővé vált a CMU-juk komponenseinek szerződéses időszak alatti átcsoportosítása. Az Egyesült Királyság szerint megfelelő szabályozás nélkül az, ha a DSR-üzemeltetők hozzáférnének a hosszabb távú szerződésekhez, ebben az esetben kiskaput hozna létre a rendszerben. A DSR-üzemeltetők összesíthetik a drága komponenseket, hogy mesterségesen elérjék a tőkekiadások küszöbértékét, mielőtt azokat a szerződéses időszak alatt olcsóbbakra cserélnék.

(181) A rendszerösszekötők hosszú távú szerződésekből való kizárásával kapcsolatban az Egyesült Királyság megjegyzi, hogy a kapacitáspiacon a rendszerösszekötők számára szóló többéves megállapodások hiánya ellenére számos rendszerösszekötő-projektre vannak tervek, ami azt mutatja, hogy a hosszabb megállapodások nem szükségesek az ilyen befektetések ösztönzése érdekében.

(182) Az Egyesült Királyság úgy véli, hogy továbbra is megfelelő az az elv, amely szerint a szerződés futamidejének meghatározásához a tőkekiadások küszöbértékeit alkalmazzák, és ezt ki lehet bővíteni. Ennek értelmében az Egyesült Királyság 2019. szeptember 12-én vállalta, hogy:

a) minden kapacitástípus (kivéve a rendszerösszekötők) számára lehetővé teszi, hogy jelentkezzenek a különböző, elérhető szerződéses futamidőkre való ajánlattételhez szükséges előminősítésre, ha bizonyítani tudják, hogy megfelelnek a (75) preambulumbekezdésben ismertetett tőkekiadási küszöbértéknek; és

b) ezeket a tőkekiadási küszöbértékeket felülvizsgálja, hogy biztosítsa azok megfelelőségét.

4.2.3.3. Limitált garancia a T-1-es árverés mennyiségére

(183) A választott megközelítés, amely szerint a T-1-es árverésre kapacitást kell félretenni, azt célozza, hogy egyensúly alakuljon ki a (T-4-es árverésen nagyobb mennyiséget előnyben részesítő,) energiaellátás biztonságával kapcsolatos kockázatok és (a T-1-es árverésen nagyobb mennyiséget előnyben részesítő) többletbeszerzés kockázata között. Ezenkívül a T-1-es árverés a DSR-kapacitás számára a piaci hozzáféréshez vezető preferált út, mivel ez a kapacitás általában rövidebb átfutási idővel rendelkezik.

(184) A 2014. évi határozatban szereplő, az árverési mennyiségre vonatkozó kötelezettségvállalást eddig sikerült betartani, a T-1-es árverésen árverésre bocsátott tényleges mennyiség meghaladta a négy évvel korábban lefoglalt mennyiséget.

(185) Az Egyesült Királyság jelezte, hogy az, hogy az adott szolgáltatási évre vonatkozó kapacitás teljes mennyiségének fix százalékát négy évvel korábban lefoglalják a T-1-es árverés számára, csökkentené az új létesítmények számára a T-4-es árverésen elérhető kapacitás mennyiségét, és ezért hátrányos megkülönböztetésnek minősül. Ezenkívül olyan szintre növelné a T-1-es árverés mennyiségét, amely nem feltétlenül teljesíthető, és nem versenyképes T-1-es árverésekhez vezethet, különösen, ha egybeesik további erőműbezárásokkal.

(186) A miniszter azon joga, hogy elnapolja vagy lemondja a kapacitásárverést (lásd a (65) és (138) preambulumbekezdést), ahhoz szükséges, hogy biztosítani tudja a kapacitáspiac és az aukciós folyamat hatékony felügyeletét, valamint lehetővé tegye az Egyesült Királyság kormánya számára, hogy lépéseket tegyen az előre nem látható körülmények esetén (például a Törvényszék ítéletét követően az árverések lemondása). Ezenkívül az Egyesült Királyság megjegyzi, hogy ezek az intézkedések egyformán kihatnak a T-4-es és a T-1-es árverésekre, valamint valamennyi előminősített résztvevőre is. Ezért nem mondható, hogy valamelyik típusú kapacitásszolgáltató számára hátrányt jelentene.

(187) Annak érdekében, hogy a kapacitásszolgáltatók számára továbbra is biztosított legyen a láthatóság, az Egyesült Királyság 2019. szeptember 12-én vállalta, hogy:

a) az ugyanazon szolgáltatási évre vonatkozó négyéves árverés paraméter-meghatározó eljárásának részeként továbbra is az éves árveréseken fogja beszerezni a négy évvel korábban lefoglalt kapacitás legalább 50 %-át; és

b) továbbra is használja a (62) preambulumbekezdésben ismertetett, 95 %-os konfidencia-intervallumon alapuló, „félretett mennyiségre vonatkozó” módszert a négyéves árverésre félreteendő minimális kapacitásmennyiség megállapításához.

(188) Az Egyesült Királyság szerint: i. a kisebb, decentralizált energiatermelés felé irányuló T-2-es árverés hátrányos megkülönböztetésben részesítené a hosszabb építési időt igénylő erőműveket. Ezenkívül a T-2-es árverés iránti igény nem világos, mivel a kismértékű, beágyazott, rövidebb építési időt igénylő termelés jelenleg az egyik legsikeresebb új termelési kategória a T-4-es árveréseken. ii. A heti árverések nem biztosítanák a hosszú távú befektetési jelzéseket, ami a kapacitáspiac célja, és nem egyértelmű, milyen előnyt biztosítana ez az energiaellátás biztonsága tekintetében, vagy milyen módon térne el a jelenlegi, másodlagos kereskedelmi intézkedésektől.

4.2.3.4. Minimális részvételi küszöbérték

(189) Az Egyesült Királyság megjegyzi, hogy a 2 MW minimális küszöbérték célja, hogy a kapacitáspiaci folyamatok adminisztrációját kezelhető szinten tartsa. Az összesítés lehetősége biztosítja, hogy a kisebb kapacitás ne legyen kizárva a kapacitáspiacból, vagy ne részesüljön hátrányos megkülönböztetésben. A második átmeneti árverés nem tudott jelentős érdeklődést kiváltani a 2 MW-nál kisebb CMU-kból (lásd a (68) preambulumbekezdést). Az Egyesült Királyság megjegyezte, hogy a legutóbbi árverések esetében a 2 MW szintű CMU-k nem tömörültek klaszterekbe, pedig ez lett volna várható, ha lett volna a kisebb CMU-k iránti preferencia vagy igény. Ezenkívül a 2014. évi bejelentésével összhangban az Egyesült Királyság emlékeztet arra, hogy a 2 MW túl alacsony küszöbérték, különösen azért, mert a National Grid kiegyenlítő szolgáltatásai 2014-ben magasabb részvételi küszöbértékkel rendelkeztek (a STOR és a frekvenciaválasz 3 MW-nál volt meghatározva), és mert ez jóval alacsonyabb volt számos más európai kapacitásmechanizmusban alkalmazottnál, ahol nem ritkák a 10–50 MW közötti küszöbértékek (lásd a kapacitásmechanizmusra vonatkozó ágazati vizsgálatról szóló végleges jelentést ([48])).

(190) Az Egyesült Királyság egyetért az érdekelt felek (143)–(145) preambulumbekezdésben említett észrevételeivel.

(191) Az Egyesült Királyság jelzi, hogy az összesített CMU részeként történő részvétel a legtöbb esetben lehetővé teszi a szolgáltatás elmaradásának kockázatával szembeni fellépést. A beszerzési közösségek szolgáltatója megtervezheti úgy a CMU-it, hogy az egyik komponens hibája ellensúlyozható legyen egy másik komponenssel akár ugyanazon CMU-n belül vagy a portfólióhoz tartozó másik CMU révén, ezáltal csökkentve a felmerülő szankciók vagy lemondási díjak kockázatát.

(192) Az Egyesült Királyság továbbá megjegyzi, hogy az, hogy az ajánlati garancia szintjét az új építésű termelésre vonatkozó szint felén tartja, megfelelőnek minősül annak biztosítása érdekében, hogy a követelmény ne hozzon létre indokolatlan belépési akadályt az új DSR-ek számára. A tekintetben, hogy a DSR-üzemeltetők még akkor is az ajánlati garancia teljes szintjének vannak kitéve, ha a legtöbb komponensük megerősített, a komponensek átcsoportosítására vonatkozó szabály módosítása (lásd a (180) preambulumbekezdést) rugalmassági mechanizmust hozott létre e probléma teljes mértékű kezelése céljából.

(193) Az Egyesült Királyság elismeri, hogy lehet néhány, 2 MW-nál kisebb CMU, amely szeretne részt venni az árverésen, de nem szeretne összeállni más CMU-kkal, azonban nem gondolja, hogy a 2 MW-os minimális küszöbérték műszaki akadályt jelent a DSR részvétele terén. Mindazonáltal az Egyesült Királyság elismeri, hogy 2014 óta a villamosenergia-piacokon az alacsonyabb belépési küszöbérték felé irányuló tendencia mutatkozik meg, például az 1 MW-os küszöbérték a TERRE esetében ([49]).

(194) A (193) bekezdésben ismertetett piaci fejlemények figyelembevétele érdekében az Egyesült Királyság 2019. szeptember 12-én vállalta, hogy:

a) minden olyan árverés esetében, amelynek az előminősítése 2020 januárjától kezdődik, 1 MW-ra csökkenti a kapacitáspiacon való részvételhez szükséges minimális küszöbértéket a (30) és (31) preambulumbekezdésben foglaltak szerint; és

([48]) Végleges jelentés a kapacitásmechanizmusokra vonatkozó ágazati vizsgálatról, SWD(2016) 385 final.
([49]) A transzeurópai helyettesítőtartalék-csere, a páneurópai kiegyenlítő szolgáltatások piaca várhatóan 2019 végén válik hatályossá.

b) 2021 októberéig ismételten értékeli ezt a küszöbértéket, hogy megvizsgálja a további csökkentésben rejlő potenciált.

4.2.3.5. Az intézkedés nyitottsága a megújuló energiaforrások és új technológiák számára

(195) Az Egyesült Királyság megjegyzi, hogy 2014-ben úgy tűnt, hogy a nap- és szélenergia a magas költségei miatt nagymértékű és kifejezett, alacsony szén-dioxid-kibocsátású támogatást igényelne, például a különbözeti ügyletek rendszerét vagy annak elődjét, a megújulóenergia-kötelezettséget. A támogatások de facto kizárják a kapacitáspiaci részvételt. Ezért nem volt szükséges a részvételt lehetővé tévő szabályok megtervezése és végrehajtása.

(196) Az Egyesült Királyság elismeri, hogy a bizonyos megújuló energiaforrásokra vonatkozó tőkekiadások jelentős mértékben csökkentek az elmúlt években. Miután világossá vált, hogy van igény a „támogatásmentes" szél- és napenergia-létesítmények építésére és azok kapacitáspiacba való bevonására, a szükséges módosítások vizsgálatára és végrehajtására a lehető leghamarabb sor került – beleértve az új csökkentő módszertan végrehajtását és annak biztosítását, hogy ne forduljon elő az állami támogatás kétszeri biztosítása. A kapacitáspiaci szabályoknak az időszakosan rendelkezésre álló technológiákkal való kiegészítéséhez szükséges módosításait az Egyesült Királyság parlamentje 2019. június 4-én fogadta el. Az Egyesült Királyság megerősítette, hogy a megújuló energiaforrások (nap- és szélenergia) részt vehetnek a 2020 januárjára tervezett T-1-es, T-3-as és T-4-es árveréseken (a rendszerre vonatkozó, állami támogatásról szóló végleges határozat pozitív eredménye esetén). Ennek következtében a fenti (146) preambulumbekezdésben említett szélerőműpark, amely nem vehetett részt a 2018. évi elmaradt T-4-es árverésre vonatkozó előminősítésen, továbbra is részt vehet a következő T-3-as árverésen, amely ugyanarra a szolgáltatási évre vonatkozik (2022/2023).

(197) Annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a fenti (146) preambulumbekezdésben ismertetetthez hasonló helyzet megismétlődését, az Egyesült Királyság 2019. szeptember 12-én vállalta, hogy minden szükséges szabályt (beleértve többek között a csökkentő tényezőket) kialakít annak érdekében, hogy biztosítsa az összes olyan új kapacitástípus hatékony részvételét, amely hatékonyan hozzá tud járulni a termelési kapacitás megfelelőségére vonatkozó probléma kezeléséhez, amint az adott kapacitásban van potenciál arra, hogy hozzájáruljon a termelési kapacitás megfelelőségére vonatkozó probléma kezeléséhez.

(198) Az Egyesült Királyság nem ért egyet a (147) preambulumbekezdésben említett észrevétellel. Ha a 2018. márciusi extrém időjárási eseményt (az úgynevezett „Beast from the East") vesszük példaként, amikor a szél a rendszer kivételes terhelése elkerülésének fő hozzájárulója volt, az Egyesült Királyság hangsúlyozza, hogy a szél jelentős mértékben hozzájárul az energiaellátás biztonságához. A kimerítő elemzést követően az ilyen létesítményekre vonatkozó megfelelő csökkentő módszert alakítottak ki és építettek be a kapacitáspiacba.

4.2.3.6. A rendszerösszekötőn keresztül csatlakozó kapacitás részvétele

(199) Az Egyesült Királyság megjegyzi, hogy mindig egyértelmű volt, hogy a külföldi kapacitás kapacitáspiacon való közvetlen részvételét az energiaellátás biztonságához való hozzájárulás legjobb megoldásának tartja. Mindazonáltal a (35) preambulumbekezdésben (és az eljárást megindító határozat (28) preambulumbekezdésében) foglalt okok miatt nem volt lehetőség a közvetlen külföldi részvétel azonnali végrehajtására.

(200) Figyelembe véve, hogy 2014 óta más tagállamok piacszintű kapacitásmechanizmusokat vezettek be annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a külföldi kapacitás közvetlen részvételét, és figyelembe véve az (EU) 2019/943 rendelet 2019. július 4-i hatálybalépését, az Egyesült Királyság 2019. szeptember 12-én vállalta, hogy:

a) elősegíti a külföldi kapacitások közvetlen részvételének lehetővé tételét azokon az árveréseken, amelyek előminősítési szakasza 2020 januárjától kezdődik, feltéve, hogy létezik együttműködési megállapodás azon szomszédos országok átvitelirendszer-üzemeltetőivel, amelyekben a részt vevő kapacitás található; és

b) minden árverés esetében lehetővé teszi a külföldi kapacitások közvetlen részvételét attól fogva, hogy az ACER elfogadta az (EU) 2019/943 rendelet 26. cikkének (11) bekezdésében említett módszertanokat, közös szabályokat és vezetésrendet, azokat az említett rendelet 27. cikke alapján a honlapján közzétette, és azok hatályba léptek.

(201) Az Egyesült Királyság szerint a rendszerösszekötőkre alkalmazandó „plafon és padló" rendszer nem juttatja őket tisztességtelen előnyhöz a kapacitáspiaci árveréseken. A kapacitáspiacból származó bevétel figyelembevételére a rendszerösszekötők bevételének „plafon és padló" rendszer tekintetében történő értékelése előtt sor kerül. A rendszerösszekötő ezért csak akkor kap „padlókifizetést", ha a teljes bevétele (beleértve a kapacitáspiaci bevételt is) a padló alatt van. Hasonlóképpen, ha a teljes bevétele a plafon felett van, a rendszerösszekötő visszafizeti a különbözetet a fogyasztónak. A rendszerösszekötők a „plafon és padló" rendszer keretein belül továbbra is ki vannak téve a piaci árak és bevételek ingadozásainak.

(202) Végezetül az Egyesült Királyság jelezte, hogy 2014 szeptembere óta minden érdekelt fél számára egyértelművé tette, hogy a rendszerösszekötők részt vehetnek a 2019/2020-as szolgáltatási évre vonatkozó árveréseken: ennek értelmében a 2018 elején szervezett, a 2018/2019-es szolgáltatási évre vonatkozó T-1-es árverésen nem. Az Egyesült Királyság szerint a 2014. évi, állami támogatás értékelésére vonatkozó eljárás részeként az Egyesült Királyság az alábbiakat vállalta: ha az utólagos értékelés azt mutatta volna, hogy a rendszerösszekötők 2014-re tervezett T-4-es árveréshez való hozzájárulását alábecsülték, az Egyesült Királyság arányosan csökkentette volna a 2017. évi T-1-es árverés kapacitásmennyiségét (lásd a 2014. évi határozat (124) preambulumbekezdését). Az Egyesült Királyság azt állította, hogy ahhoz, hogy ezt a kötelezettségvállalást be tudja tartani, csökkentenie kellett a 2018/2019-es szolgáltatási évre vonatkozó T-1-es árverésen beszerzendő kapacitás mennyiségét, ami nem volt összeegyeztethető a beszerzendő kapacitás mennyiségének emelésével (ami ahhoz kellett volna, hogy a rendszerösszekötők részt tudjanak venni ezen a T-1-es árverésen). A rendszerösszekötők esetében használt csökkentő módszertan tekintetében az Egyesült Királyság megjegyezte, hogy a módszertanok az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében technológiatípusonként eltérnek. A csökkentő tényezők nevezetesen az egyes rendszerösszekötők alapján vannak meghatározva a rendszerösszekötők és az összekapcsolt piacok közötti jelentős különbségek miatt. Ezenkívül az NG ESO minden évben meghatározza a csökkentő tényezők megfelelő, modellezett skáláját minden rendszerösszekötőn keresztül csatlakozó ország esetében (a sztochasztikus páneurópai modellezési módszertan alkalmazásával). Ezt az általános módszertant aztán a műszaki szakértőkből álló testület hagyja jóvá, amely megerősíti, hogy az NG ESO elemzése pontos és megfelelő-e, majd mindegyik skálán belül javaslatot tesz a megfelelő csökkentésre. A miniszter ezt követően elfogadja a végleges értékeket. Az Egyesült Királyság továbbá hangsúlyozta, hogy a hosszabb távú szerződések rendszerösszekötők számára történő odaítélése nem lenne összeegyeztethető az Egyesült Királyság véleményével, amely szerint a rendszerösszekötő-modell rövid távú megoldás (lásd a fenti (199) preambulumbekezdést), amíg be nem vezeti a közvetlen külföldi részvételt.

4.3. **Az intézkedés arányossága**

4.3.1. *A rendelkezésre álló szerződések futamidejében fennálló különbségek*

(203) Az elérhető szerződések futamidejével kapcsolatos észrevételek a fenti (177)–(180) preambulumbekezdésben vannak összesítve.

4.3.2. *A hosszú távú STOR kizárása*

(204) Az Egyesült Királyság fenntartotta, hogy a hosszú távú STOR-szolgáltatókkal kapcsolatos, 2014. évi megközelítés az akkor elérhető legjobb bizonyítékon alapult. Várható volt, hogy a szolgáltatók váratlan nyereséget termelnek, ha engedélyt kapnak arra, hogy részt vegyenek a kapacitáspiacon, ami ellentétes lett volna a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (228) és (230) bekezdésével. Abban az időben észszerű volt azt gondolni, hogy a STOR-szolgáltatók jelentős felhasználási kifizetést kaptak volna az elkövetkezendő években a fix elérhetőségi kifizetések mellett.

(205) Az Egyesült Királyság nem várta, hogy a felhasználási kifizetések ténylegesen megszűnnek. Jelenleg valószínű, hogy a hosszú távú STOR-szolgáltatók csak a rendszer kivételes terhelése esetén kapnának felhasználási kifizetéseket, mivel az NG nem hívja le a rendelkezésére álló összes erőforrást ebben az esetben.

(206) Az Egyesült Királyság szerint a hosszú távú STOR-erőműveknek a hosszú távú megállapodásokra vonatkozó kapacitáspiaci ajánlattételből való kizárása összhangban volt azzal a logikával, amely szerint a hosszú távú megállapodásokat csak azoknak az erőműveknek lehet felajánlani, amelyek számára a piacra való belépés egyébként akadályozott lenne. Ezenkívül a 2014. évi, első kapacitáspiaci árverés idejére üzembe helyezett erőművek már nem minősültek „újnak”.

(207) Az Egyesült Királyság hangsúlyozza, hogy a szolgáltatók dönthettek úgy, hogy visszalépnek a STOR-szerződésektől, ha sikeresek a kapacitáspiaci árverésen, mivel a hosszú távú STOR-szerződéseik felmondása nem járt szankcióval.

(208) Az Egyesült Királyság szerint az érdekelt fél nem javasolta 2014-ben az említett „visszakövetelési mechanizmust”, és az nem volt szükségesnek tekinthető, mivel a hosszú távú STOR-szolgáltatók számára elérhető bevétel a kapacitáspiaci részvételből szintén kizárt, alacsony szén-dioxid-kibocsátású támogatási programokkal (különbözeti ügyletek, megújulóenergia-kötelezettség, átvételi ár) egyenértékűnek minősült.

(209) Az Egyesült Királyság megjegyezte, hogy az érdekelt fél által javasolt jogorvoslat, azaz az, hogy 2014-től kezdve utólagosan ítéljék oda a megállapodást az erőműnek, nem észszerű. Ez a szolgáltató számára kockázatmentes, fogyasztó által finanszírozott bevételt jelentett volna arra az időszakra, amikor nem volt a kapacitáspiac szerinti szolgáltatási kötelezettsége.

(210) mivel lehet, hogy a piaci körülmények 2014 óta megváltoztak, az Egyesült Királyság szeretné megvizsgálni, hogy indokolt-e engedélyezni a jövőbeni árveréseken való részvételre vonatkozó jogosultságukat.

4.3.3. *Költségmegtérülési módszer*

(211) Az Egyesült Királyság hangsúlyozta, hogy az intézkedés arányosságának értékelésével kapcsolatban a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (annak 3.9.5. bekezdése) nem tartja releváns kritériumnak a termelési kapacitás megfelelőségére vonatkozó intézkedés finanszírozását. Mindazonáltal az Egyesült Királyság úgy véli, hogy a díjazási módszertan arányos.

(212) Az Egyesült Királyság jelezte, hogy függetlenül attól, hogy a kapacitáspiac költségelkerülése mennyire ösztönzi a DSR-t, ez nem tükröződhet a kapacitáspiac teljes mennyiségének csökkentésében. Ennek oka az, hogy ugyanaz a DSR-kapacitás jogosult arra, hogy részt vegyen a kapacitáspiacon, és biztosítsa a kért mennyiséget. A kapacitáspiac teljes mennyiségének csökkentésével felmerülne a veszély, hogy a DSR által biztosított kapacitást kétszer vennék számításba: egyszer a várt, piaci alapú keresletcsökkentésnél, egyszer pedig a kapacitáspiacon belül a DSR-szolgáltatónál, ha az sikeres az árverésen.

(213) Ezenkívül már vannak erős ösztönzők a kereslet csökkentésére a három félórás triászcsúcs alatt (az átviteli hálózat rendszerhasználatából eredő díjaiból származó előny értéke a 2005/06. évi 10 GBP/kW-ról 2016/17-re 47 GBP/kW-ra nőtt, és 2020/21-re várhatóan meg fogja haladni a 70 GBP/kW-ot). A kapacitáspiaci költségelkerülés ugyanezen időszakon belüli lehetővé tétele valószínűleg nem ösztönöz további DSR-tevékenységet, azonban valószínűleg nagyobb pénzügyi jutalmat biztosít a DSR-szolgáltatóknak, amelyek már felléptek a kereslet ezen időszakokon belüli csökkentése érdekében.

(214) Az Egyesült Királyság megjegyezte, hogy a rendszer kivételes terhelése nem feltétlenül esik egybe a triászt képező három félórás időszakkal – a kivételes terhelés összefügghet a termelés elérhetőségének alacsony szintjével (például szél), vagy hosszabb ideig is tarthat. Ezenkívül a triászok idején biztosított ellátás (és az ellátás piaci részesedésének) előrejelzése nehéz, mivel a triászokat utólag azonosítják (azaz az időzítésük csak a triászidőszak végén válik ismertté). Ennek következtében a szállítók körében nagy ellentmondások lehetnek az előrejelzéseik és a tényleges kapacitáspiaci költségeik között, ami a fogyasztók magasabb költségeihez vezethet, mivel a szállítók a bizonytalanságot azzal próbálják kezelni, hogy a kockázati prémiummal járó költségeket továbbítják. Ezenkívül az, hogy a kapacitáspiaci költségmegtérülési módszert több órára alapozzák (azaz a téli hétköznapi csúcsokon 16.00 és 19.00 óra közötti időszakra), megnehezíti a nagyobb ipari fogyasztók számára, hogy teljesen elkerüljék a kapacitáspiaci költségeket, és ezért még inkább hasonlóan kezeli őket, mint a lakossági fogyasztókat és a kisvállalkozásokat.

(215) Az Egyesült Királyság szerint az az érv, amely szerint a jelenlegi módszertan csak a mérőóra utáni termelést ösztönzi DSR-ként, azon a feltételezésen alapul, hogy a 16.00 és 19.00 óra közötti időszak túl hosszú a fogyasztóknak ahhoz, hogy ezekben az órákban rendszeresen csökkentsék a keresletet. Az Egyesült Királyság megjegyzi, hogy a keresletet nem szükséges az egész időszakban csökkenteni az előnyökhöz; ez csak azt jelentené, hogy a fogyasztást csökkentő DSR-szolgáltatók nem részesülnek a teljes előnyben.

(216) Bár az Egyesült Királyság úgy véli, hogy a választott költségmegtérülési módszer arányos, mivel fenntart némi ösztönző hatást a DSR tekintetében, és elkerüli vagy enyhíti a triász módszertanával összefüggő negatív hatásokat, az Egyesült Királyság célja, hogy az ötéves felülvizsgálati eljárás részeként megvizsgálja, hogy bizonyos változások hasznosak lennének-e abból a szempontból, hogy tükröződjenek a tapasztalatok és a piaci fejlemények.

4.4. **A versenyre és a kereskedelemre gyakorolt negatív hatások megelőzése**

(217) Az Egyesült Királyság megjegyezte, hogy az (EU) 2019/943 rendelet arra kötelezi a tagállamokat, hogy fokozatosan szüntessék meg az olyan termelési kapacitásra (beleértve a mérőóra utáni DSR-szolgáltatók által használt áramtermelőket is) vonatkozó megállapodásokat és kifizetéseket, amelyek több mint 550 g fosszilis eredetű CO_2-t bocsátanak ki egy kWh villamos energia után. A kapacitáspiaci szabályok megfelelő módosítása 2019. július 18-án lépett hatályba. A módosítás bevezette ezt a szén-dioxid-kibocsátási limitet, amelyet a 2020 elején tartandó kapacitásárverésre vonatkozó előminősítésre jelentkező új építésű kapacitásoknak be kell tartaniuk (beleértve a nem megerősített DSR-ként belépő új építésű komponenseket is).

(218) 2019. szeptember 12-én az Egyesült Királyság vállalta, hogy betartja az (EU) 2019/943 rendelet rendelkezéseit és különösen 2020 végéig olyan változtatásokat hajt végre szabályozásában, amelyek biztosítják, hogy legkésőbb 2025. július 1-jétől ne kaphasson kifizetéseket és ne lehessen kedvezményezettje jövőbeli kifizetésre vonatkozó kötelezettségvállalásoknak a kapacitáspiac keretében az a termelési kapacitás, amely 2019. július 4. előtt kezdte meg a kereskedelmi termelést, több mint 550 g fosszilis eredetű CO_2-t bocsát ki 1 kWh villamos energia után, és évente átlagosan több mint 350 kg fosszilis eredetű CO_2-t bocsát ki 1 kW telepített villamosenergia-termelési kapacitás után.

4.5. **Felfüggesztési kötelezettség**

(219) Az Egyesült Királyság elismeri, hogy a Törvényszék ítéletének következtében mindaddig, amíg a hivatalos vizsgálatot követően a Bizottság határozatot nem hoz az állami támogatás kapacitáspiaci rendszeren belüli odaítélésének jóváhagyásáról, az Egyesült Királyság nem jogosult támogatás odaítélésére. Az ítéletből azonban nem következik, hogy az Egyesült Királyság nem működtetheti a rendszer azon elemeit, amelyek nem járnak támogatás odaítélésével.

(220) Az Egyesült Királyság szerint az alábbi helyzetekben nem áll fenn a felfüggesztési kötelezettség megszegése:

a) feltételes kapacitásmegállapodások odaítélése a 2019 júniusában tartott kiegészítő T-1-es árverés nyomán (lásd a (18) preambulumbekezdés a) pontját), mivel a feltételes kapacitásmegállapodások nem jelentenek gazdasági előnyt a szolgáltatókra nézve mindaddig, amíg a Bizottság jóvá nem hagyja az állami támogatás odaítélését. A szolgáltatóknak teljesíteniük kell bizonyos kötelezettségeket anélkül, hogy garantált lenne, hogy kapacitáskifizetést vagy egyéb gazdasági előnyt kapnak, mivel a kifizetések a Bizottság jóváhagyásától függnek;

b) a szolgáltatók kötelezése arra, hogy a felfüggesztési időszak alatt eleget tegyenek a meglévő kapacitásmegállapodásokban foglalt kötelezettségeiknek. A szolgáltatók számára ebben az esetben sincs garancia arra, hogy a kapacitáskifizetések ténylegesen meg fognak történni. Ezenkívül ez terhet ró a kapacitásszolgáltatókra, és nem előnnyel jár;

c) annak engedélyezése, hogy a szolgáltatók önkéntes befizetéseket teljesítsenek a kapacitáspiaci elszámoló szerv felé a felfüggesztési időszakban annak érdekében, hogy eleget tegyenek potenciális szolgáltatói díjfizetési kötelezettségeiknek, valamint annak engedélyezése, hogy az elszámoló szerv megkapja ezeket a befizetéseket. A szolgáltatók befizetései mindaddig nem finanszíroznak támogatást, amíg a Bizottság jóvá nem hagyja az állami támogatás odaítélését.

4.6. **Átláthatóság**

(221) Az Egyesült Királyság vállalta, hogy annyiban, amennyiben azok alkalmazandók a kapacitáspiac keretében odaítélt támogatásra, alkalmazza a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás 3.2.7. szakaszában foglalt átláthatósági feltételeket.

5. **A TÁMOGATÁS ÉRTÉKELÉSE**

5.1. **Az EUMSZ 107. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatás megléte**

(222) Az eljárást megindító határozatban a Bizottság kifejezte azt az előzetes véleményét, amely szerint az intézkedés a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősül. Sem az Egyesült Királyság, sem az érdekelt felek nem kérdőjelezték meg ezt a véleményt.

(223) A Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése úgy definiálja az állami támogatást, mint „a tagállamok által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott” támogatás.

(224) A Szerződés 107. cikke (1) bekezdésének hatálya alá eső állami támogatás nem összeegyeztethető a belső piaccal, ha „bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, amennyiben ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet”.

(225) A Szerződés 107. cikkének (2) és (3) bekezdése olyan körülményeket sorol fel, amelyek esetén a támogatás a fentiek ellenére összeegyeztethető a belső piaccal vagy annak tekinthető. A Bizottság értékelése arról, hogy ebben az ügyben ezek a körülmények fennállnak-e, a 6. szakaszban található.

5.1.1. *Az államnak való betudhatóság és az állami forrásokból történő finanszírozás*

(226) Ahhoz, hogy egy intézkedés a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak minősüljön, a) az államnak betudhatónak kell lennie, és b) a pénznek állami forrásból kell származnia, és azt közvetve vagy közvetlenül az állam által kijelölt vagy létrehozott állami hatóságnak kell odaítélnie ([50]). Az e határozat (227)–(229) preambulumbekezdésében meghatározott okok miatt a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az intézkedés betudható az Egyesült Királyságnak, és a kapacitáskifizetések állami forrásnak számítanak, mivel az állam ellenőrzése alatt állnak.

(227) A kapacitáspiacot az Egyesült Királyság energia- és éghajlatügyi minisztere hozta létre a 2013. évi energiatörvényben foglalt hatáskörének gyakorlása keretében. Az Egyesült Királyság 2014. augusztus 1-jén másodlagos szabályozást fogadott el a villamosenergia-kapacitásról szóló rendelet és a kapacitáspiaci szabályok formájában, amelyek a kapacitáspiac működtetését szabályozzák. Az állam felelős olyan kérdésekért, mint az árverésre bocsátandó kapacitás mennyisége, az előminősítési eljárások lefolytatása, a kapacitásmegállapodások tartalma, valamint a kapacitásmegállapodások jogosultjainak kötelezettségei.

([50]) A 76/78. sz., Steinike & Weinlig kontra Németország ügyben hozott ítélet (EBHT 1977., 595. o.) 21. pontja; a C-379/98. sz. PreussenElektra ügyben hozott ítélet (EBHT 2001., I-2099. o.) 58. pontja; C-706/17 sz. Achema ügyben hozott ítélet (2019), 47. és további pontjai.

(228) Az Egyesült Királyság elszámoló szervet hozott létre az eljárási folyamattal és a folyósított kifizetésekkel kapcsolatos elszámoltathatóság, irányítás és ellenőrzés biztosítása érdekében. Az elszámoló szerv állami tulajdonban van, és az Egyesült Királyság hatóságainak kijelentése szerint a kormányzat általános ellenőrzése alatt áll (lásd a (27) preambulumbekezdést).

(229) Ahogyan az a (88) és a (89) preambulumbekezdésben szerepel, az intézkedés finanszírozására a jogszabályok által létrehozott és valamennyi engedéllyel rendelkező szolgáltatóra kiszabott többletdíjon (illetéken) keresztül kerül sor. Az illeték kötelező, és azt az elszámoló szerv szedi be. Az elszámoló szerv ezt követően utasítást ad a kifizetéseknek a kapacitásszolgáltatók felé való teljesítésére. Az állam az elszámoló szerven keresztül jogosult arra, hogy rendelkezzen a pénzeszközök felett.

5.1.2. *Az egyes vállalkozásokra vagy bizonyos áruk termelésére ruházott gazdasági előny (szelektív előny)*

(230) Az EUMSZ 107. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában az előny olyan gazdasági előny, amelyet egy adott vállalkozás rendes piaci körülmények között – azaz állami beavatkozás nélkül – nem szerzett volna meg ([51]).

(231) A Bizottság megjegyzi, hogy a kapacitáspiaci árveréseken nyertes ajánlattevők a kapacitáspiac révén olyan javadalmazást kapnak, amelyet nem kapnának meg akkor, ha a villamosenergia-piacon a szokásos gazdasági feltételek mellett folytatnák tevékenységüket, vagyis kizárólag villamos energiát és kiegészítő szolgáltatásokat értékesítenének (BETTA – leírás a 2.8. szakaszban). Az intézkedés ezért gazdasági előnyt jelent azokra a vállalkozásokra nézve, amelyek sikeresek voltak a kapacitáspiaci árveréseken. Ez az előny szelektív, mivel csak bizonyos vállalkozásokat részesít előnyben, nevezetesen a kapacitáspiaci árverésen nyertes ajánlattevőket, amelyek ténybeli és jogi helyzete hasonló más kapacitásszolgáltatókéhoz, amelyek nem tudtak részt venni vagy nem vettek részt a kapacitáspiaci árveréseken, vagy részt vettek, de nem voltak sikeresek.

(232) Ezenkívül az intézkedés eddig csak bizonyos vállalkozásokat részesített szelektív előnyben, amelyek képesek voltak segíteni az azonosított megfelelőségi probléma leküzdésében, mivel a 2 MW-nál kisebb kapacitások (lásd a (30) és (31) preambulumbekezdést) és a külföldi kapacitások ki vannak zárva a kapacitáspiaci közvetlen részvételből (lásd a (34) preambulumbekezdést), még akkor is, ha tudnak segíteni az azonosított megfelelőségi probléma csökkentésében. A jövőre nézve a kapacitáspiaci részvételre vonatkozó minimális küszöbérték megléte, még ha a küszöbérték csökkent is a (193) preambulumbekezdésben leírt módon, továbbra is kizár bizonyos kapacitásokat a kapacitáspiaci közvetlen részvételből (például összesítés nélkül). Ezenkívül amennyiben a szomszédos és nem szomszédos tagállamokban megtalálható valamennyi külföldi kapacitás nem vehet részt a kapacitáspiacon, a kapacitáspiac továbbra is ki fog zárni olyan vállalkozásokat, amelyek képesek az azonosított megfelelőségi probléma leküzdésére. Ennek következtében az intézkedés ebből a szűkebb perspektívából is szelektív előnyt biztosít.

5.1.3. *A verseny és az EU-n belüli kereskedelem torzulása*

(233) Az intézkedés a verseny torzulását veszélyezteti, és kihat a belső piacon belüli kereskedelemre. A villamosenergia-termelés, valamint a villamos energia nagykereskedelmi és kiskereskedelmi piacai a verseny szempontjából az EU egész területén nyitottak ([52]). Ezért az ágazatbeli vállalkozásoknak nyújtott, állami forrásokból származó előny potenciálisan befolyásolhatja az Unión belüli kereskedelmet és torzíthatja a versenyt.

5.1.4. *A Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése szerinti értékelés következtetése*

(234) Az e szakaszban ismertetett értékelésre tekintettel a Bizottság megállapítja, hogy az intézkedés a Szerződés 107. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatás. A 107. cikk (1) bekezdésére alkalmazható a Szerződés 107. cikkének (2) és (3) bekezdésében meghatározott, összeegyeztethetőségre vonatkozó konkrét okok bármelyike. Ebben az esetben az egyetlen releváns ok a 107. cikk (3) bekezdésének c) pontjában szereplő ok. A 6. szakasz értékeli, hogy ez az ok érvényes-e ebben az esetben.

5.2. **A támogatás jogszerűsége**

(235) A kapacitáspiacot az Egyesült Királyság hatóságai még a hatálybalépés előtt bejelentették, de az intézkedést engedélyező, 2014. évi határozatot a Törvényszék később megsemmisítette. A 2014. évi határozatot megsemmisítő törvényszéki ítélet figyelembevételével a szóban forgó intézkedés végrehajtását a Törvényszék ítéletéig jogellenesnek kell tekinteni ([53]).

([51]) A Bíróság C-39/94. sz., SFEI és társai ügyben 1996. július 11-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1996:285) 60. pontja; a Bíróság C-342/96. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 1999. április 29-én hozott ítéletének (ECLI:EU:C:1999:210) 41. pontja.

([52]) Lásd nevezetesen a villamos energia határokon keresztül történő kereskedelme esetén alkalmazandó hálózati hozzáférési feltételekről és az 1228/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 714/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet (HL 211., 2009.8.14., 15. o.), a a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet (HL L 211., 2009.8.14., 55. o.), a villamos energia belső piacáról szóló, 2019. június 5-i (EU) 2019/943 európai parlamenti és tanácsi rendeletet (HL L 158., 2019.6.14., 54. o.) és a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2012/27/EU irányelv módosításáról szóló, 2019. június 5-i (EU) 2019/944 európai parlamenti és tanácsi irányelvet (HL 158., 2019.6.14., 125. o.).

([53]) Lásd: CELF, C-199/06, ECLI:EU:C:2008:79, 61. és 64. pont.

(236) A Törvényszék ítélete és a 2014. évi határozat 2018. novemberi semmissé tétele után az Egyesült Királyság bizonyos intézkedéseket vezetett be, amelyek a (18) preambulumbekezdésben vannak felsorolva. Ez a szakasz vizsgálja, hogy ezek az intézkedések új, jogellenes támogatásnak minősülnek-e.

(237) Egyrészt a 2019 júniusában szervezett, kiegészítő T-1-es árverés megszervezése tekintetében nem került sor a felfüggesztési kötelezettség megszegésére, mivel az árverés eredményeként odaítélt szerződések tartalmaztak feltételességi záradékot, amelynek értelmében csak az állami támogatásról szóló pozitív döntés esetén lehetett jogokat átruházni. Ennek eredményeként az Egyesült Királyság által 2018 novemberében bevezetett intézkedés nem minősül jogellenes támogatásnak.

(238) Másrészt az Egyesült Királyság nem szegte meg a felfüggesztési kötelezettséget azzal, hogy a 2018 novembere előtt tartott árverések keretében odaítélt kapacitásmegállapodásokat továbbra is végrehajtotta, és a kapacitáspiaci díjakat továbbra is beszedte a szolgáltatóktól a kapacitáspiaci kifizetések felfüggesztése idején. Ezek az intézkedések nem tekinthetők gazdasági előnynek, mivel költséget jelentettek a vállalatok számára, nem előnyt. Az intézkedés ezért önmagában nem minősül jogellenes támogatásnak.

(239) Harmadrészt a T-1-es, T-3-as és T-4-es árverésre vonatkozó előminősítési eljárások 2019. július 22-i elindítása tekintetében elmondható, hogy mindegyikre 2020 első negyedévében fog sor kerülni, még nem történt meg a megállapodások aláírása. Ennek eredményeként az intézkedés szintén nem minősül jogellenes, új támogatásnak.

6. A BELSŐ PIACCAL VALÓ ÖSSZEEGYEZTETHETŐSÉG A SZERZŐDÉS 107. CIKKE (3) BEKEZDÉSÉNEK C) PONTJA ALAPJÁN

(240) A Szerződés 107. cikke (3) bekezdésének (a)–(e) pontja meghatároz bizonyos támogatástípusokat, amelyek a belső piaccal összeegyeztethetőnek tekinthetők. A c) pont egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági térségek fejlődését elősegítő támogatásokra vonatkozik, ha az ilyen támogatás nem változtatja meg a kereskedelmi feltételeket a közérdekkel ellentétesen.

(241) A bizottság 2014–2020 közötti, környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatása ([54]) meghatározta azokat a feltételeket, amelyek alapján az energetikai és környezetvédelmi támogatások a belső piaccal összeegyeztethetőek a Szerződés 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján. Az iránymutatás 2014. július 1. óta alkalmazandó. Az iránymutatás 3.9. szakasza határozza meg a termelési kapacitás megfelelőségének biztosítása érdekében odaítélt támogatásra vonatkozó különleges szabályokat.

(242) Ahogyan az a fenti (235) bekezdésben szerepel, a 2014. évi határozat semmissé tételének eredményeként a támogatás végrehajtása a Törvényszék ítéletéig jogellenesnek minősül. A Bizottság a jogellenes állami támogatások értékelésére alkalmazandó szabályok meghatározásáról szóló bizottsági közleménnyel ([55]) összhangban megvizsgálta az intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségét a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás 3.9. szakaszában meghatározott feltételek alapján. A környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (248) bekezdésével összhangban a jogellenes energetikai támogatást a támogatás odaítélésének napján, azaz 2014. december 16-án hatályos szabályokkal összhangban kell értékelni.

(243) Egy új határozat elfogadására irányuló eljárás pontosan azon a ponton indítható el újra, amikor a jogellenesség bekövetkezett ([56]).

6.1. A közös érdekű cél és az intézkedés szükségessége

(244) A környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás 3.9.1. és 3.9.2. szakasza meghatározza azokat a különleges feltételeket, amelyeket annak értékelése során kell alkalmazni, hogy a támogatás milyen mértékben járul hozzá a jól meghatározott, közös érdekű célhoz, és milyen mértékben van szükség az állami beavatkozásra.

(245) Az eljárást megindító határozatában a Bizottság arra az előzetes következtetésre jut, hogy a kapacitáspiac közös érdekű célt szolgált, és szükséges volt.

6.1.1. *Közös érdekű cél*

(246) 2014-ben az Egyesült Királyság a termelési kapacitás megfelelőségével kapcsolatos aggodalmak azonosítása érdekében módszertant vezetett be a termelési kapacitás megfelelőségének mutatójaként a tartós megbízhatósági megfelelőségi standardot alkalmazó modell alapján. 2014. évi bejelentésében az Egyesült Királyság bizonyította, hogy a tartós megbízhatósági megfelelőségi standard négy évvel később, azaz 2018/2019-től kritikus szintet érhet el. Azok a megállapítások széles körben megfeleltek azoknak, amelyeket a villamosenergia-piaci átvitelirendszer-üzemeltetők európai hálózata tett közzé a rendszer megfelelőségére vonatkozó, akkor elérhető legfrissebb jelentésében ([57]). 2014-ben a villamosenergia-piaci átvitelirendszer-üzemeltetők európai hálózatának becslése szerint a Nagy-Britanniára vonatkozó A. forgatókönyvben (amely csak a biztonságosnak ítélt, termelési kapacitásra vonatkozó fejleményeket vette figyelembe) a 2016 után fennmaradó kapacitás nem biztos, hogy elegendő lett volna a megfelelési referencia-határérték fedezésére a rendszerösszekötői import hiányában.

([54]) HL C 200., 2014.6.28., 1. o.

([55]) A Bizottság közleménye a jogellenes állami támogatások értékelésére alkalmazandó szabályok meghatározásáról (HL C 119., 2002.5.22., 22. o.).

([56]) A 34/86. sz., Tanács kontra Parlament ügyben hozott ítélet (EBHT 1986., 2155. o.) 47. pontja; a C-415/96. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet (EBHT 1998., I–6993. o.) 31. pontja; és C-458/98. P. sz., Industrie des poudres sphériques kontra Tanács ügyben hozott ítélet (EBHT 2000., I-8147. o.) 82. pontja.

([57]) A villamosenergia-piaci átvitelirendszer-üzemeltetők európai hálózata (2014), „2014–2030-ra vonatkozó várható forgatókönyv és megfelelőségi előrejelzés”, 2014. június 2.

(247) A villamosenergia-piaci átvitelirendszer-üzemeltetők európai hálózatának a 2018. évi félidős megfelelőségi előrejelzésében ([58]) foglalt legutóbbi megállapításai szerint az Egyesült Királyságra vonatkozó várható beviteli veszteség szintje (óra/év) az alapforgatókönyv szerint 2020-ban 1,29, 2025-ben pedig 1,30, ami jóval az Egyesült Királyság által meghatározott, a (98) preambulumbekezdésben ismertetett 3 órás várható beviteli veszteség alatt van. A 2018. évi félidős megfelelőségi előrejelzés megjegyzi, hogy *„a 2018. évi félidős megfelelőségi előrejelzés pontosabb eredményei betudhatók a meglévő kapacitásmechanizmusoknak is"*. A 2018. évi félidős megfelelőségi előrejelzés közzétételére 2018. október 3-án került sor, a Törvényszék 2014. évi határozatot megsemmisítő ítélete előtt. A 2018. évi félidős megfelelőségi előrejelzés számítása ezért figyelembe vette az egyesült királyságbeli kapacitáspiac meglétének hatásait. A 2018. évi félidős megfelelőségi előrejelzés 2. mellékletében az Egyesült Királyság megjegyzi, hogy *„Nagy-Britannia azért hozta létre a kapacitáspiacot, hogy biztosítsa, hogy elegendő elérhető kapacitással rendelkezzünk annak érdekében, hogy megfeleljünk a 3 óra/év várható beviteli veszteségre irányuló megbízhatósági standardunknak. A félidős megfelelőségi előrejelzés eredményei összhangban vannak ezekkel az elvárásokkal, és így nem várhatók megfelelőségi aggodalmak Nagy-Britanniában."*

(248) A kapacitáspiac iránti tartós jövőbeni igény azonosítását a kontrafaktuális forgatókönyvekre kell alapozni, feltételezve, hogy nincs kapacitáspiac az Egyesült Királyságban. Ahogyan az a (102)–(104) preambulumbekezdésben szerepel, az elemzések rámutatnak, hogy amikor a kapacitáspiac ki van zárva a modellezésből, a megbízhatósági standard (várható beviteli veszteség) valószínűleg a modellezésben szereplő egyik évben sem teljesülne. Többek között az NG (103) preambulumbekezdésében ismertetett elemzése alapul az NG jövőbeli energetikai forgatókönyveiben alkalmazott, villamosenergia-reformra vonatkozó alaphelyzeten. A jövőbeli energetikai forgatókönyvek képezik az Egyesült Királyságra vonatkozó, 2018. évi félidős megfelelőségi előrejelzésben alkalmazott feltételezések alapját. Ezért a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (221) bekezdésével összhangban az NG elemzése összeegyeztethető a villamosenergia-piaci átvitelirendszer-üzemeltetők európai hálózata által végzett elemzéssel.

(249) A kapacitáspiac a fosszilis tüzelőanyag termelésének támogatását eredményezheti. Mindazonáltal, ahogyan az a 2.8.4. szakaszban szerepel, az Egyesült Királyság már végrehajtotta, jelenleg hajtja végre, vagy tervezi további intézkedések végrehajtását, hogy leküzdje az Egyesült Királyság által azonosított piaci hiányosságokat, nevezetesen a tényt, hogy a megbízhatóság közjószág, valamint a „hiányzó pénz" problémáját. E kiegészítő intézkedések célja, hogy javítsák a DSR részvételét, megreformálják a kiegyenlítési intézkedéseket, és előmozdítsák a piac-összekapcsolás magasabb szintjét. A Bizottság úgy véli, hogy ezeknek a kiegészítő intézkedéseknek a kapacitáspiacon beszerzendő kapacitás mennyiségének csökkenéséhez kell vezetniük. A Bizottság továbbá megjegyzi, hogy az Egyesült Királyság ad hoc intézkedéseket javasol az alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó energiatermelés támogatására (például a különbözeti ügyletek), és szigorú kibocsátási követelményeket fogadott el. Az Egyesült Királyság előadja, hogy ez 2014 óta a kapacitásmegállapodásokat elnyerő, új építésű dízeltermelők számának jelentős csökkenését eredményezte ([59]). A Bizottság továbbá megjegyzi, hogy az éves termelési kapacitások megfelelőségének értékelése figyelembe veszi a termelési volument, a rendszerösszekötők hozzájárulását, ugyanakkor nyitott a kapacitásszolgáltatók minden típusa felé, ideértve a DSR-üzemeltetőket is. Ennek eredményeként a Bizottság úgy véli, hogy az Egyesült Királyság a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (220) bekezdésével összhangban kellően kiaknázta az intézkedésnek a környezetvédelmi szempontból káros támogatások fokozatos kivezetésére irányuló célkitűzésre gyakorolt negatív hatásait csökkentő eszközöket.

(250) Az intézkedés célja a megbízhatósági standard eléréséhez szükséges kapacitásmennyiség beszerzése. Az intézkedés ezért pontosan meghatározott célt szolgál. A kapacitáskifizetésekért cserébe a kapacitásszolgáltatók vállalják, hogy energiát szolgáltatnak a rendszer kivételes terhelése idején. Az árverésre bocsátandó kapacitás mennyiségének meghatározására szolgáló módszertan alapja a rendszer-üzemeltető által végzett éves értékelés az energiaellátás biztonságáról.

6.1.2. *Az intézkedés szükségessége*

(251) A termelési kapacitás megfelelőségére vonatkozó probléma jellegének és okainak elemzése és számszerűsítése megtörtént, ahogyan az a fenti 2.8.2. és 2.8.3. szakaszban szerepel. Sor került a számszerűsítés mértékegységének (azaz a megbízhatósági standardnak) a leírására, valamint a kiszámítási módszer rendelkezésre bocsátására (lásd a fenti (46) és (47) preambulumbekezdést). A Bizottság ezért megállapítja a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (222) bekezdésének betartását.

(252) Ahogyan az a (128) preambulumbekezdésben szerepel, egyes érdekelt felek kétségbe vonták a kapacitáspiac szükségességét.

(253) Azzal kapcsolatban, hogy egyes érdekelt felek szerint az Egyesült Királyság villamosenergia-piacán túlkínálat van jelenleg, a Bizottság elemezte az érdekelt felek (lásd a (128) preambulumbekezdés a) pontját) és az Egyesült Királyság (lásd a (166) preambulumbekezdést) által benyújtott érveket. A Bizottság úgy véli, hogy az érdekelt felek kritikája nem kérdőjelezi meg a kapacitáspiac szükségességét. A kapacitáspiacnak többek között más

([58]) https://www.entsoe.eu/outlooks/midterm/

([59]) Az Egyesült Királyság szerint több mint 500 MW új építésű dízel nyert kapacitásmegállapodást 2015-ben (főleg kis csúccsal rendelkező erőmű, 36 azonosított teljes CMU-val). Ez az összeg a 2017. évi árverésre mindössze 5 MW-ra (1 CMU-ra) csökkent. Az Egyesült Királyság előadta, hogy a meglévő dízeltermelés várhatóan jelentős csökkenés elé néz a 2019. évi T-4-es árverésen, mivel a meglévő erőművekre vonatkozó kibocsátási ellenőrzések 2024 januárjában hatályba lépnek (az 5–50 MW közötti erőművek esetén).

kapacitásmechanizmusokhoz hasonlóan jelentős bizonytalanságokat kell kezelnie, amihez egyensúlyra van szükség egyrészt a többletbeszerzés kockázata, másrészt pedig a rendszer nem megfelelő jellege között. E tekintetben a 2018/19 telén mért, vártnál jobb kapacitási határértékek tükrözik ezt a bizonytalanságot ([60]). Ezenkívül, ahogy az az Ofgem (21) preambulumbekezdésben említett végleges jelentésében is szerepel, a 2017 óta működő kapacitáspiaci rendszer végrehajtása előtt kiszámolt határértékek magukban foglalták a rendkívüli kiegyenlítő tartalékot, és ezek nélkül az intézkedések nélkül a kapacitási határértékek jóval alacsonyabbak lettek volna ([61]). Jelentésében az Ofgem továbbá kifejtette, hogy az előző öt szolgáltatási évre vonatkozó, várható beviteli veszteségekkel kapcsolatos előrejelzések még inkább alátámasztották az Ofgem véleményét, miszerint határozottan szükség van a kapacitáspiac fenntartására. Ezenkívül a kapacitáspiaci árverések alacsony elszámolóárai tekinthetők úgy is, hogy azok a kapacitáspiaci árveréseken tapasztalt verseny magas szintjének bizonyítékai, és nem feltétlenül a kapacitásfelesleg jelei. Végezetül, ahogyan az a (34) preambulumbekezdésben szerepel, a rendszerösszekötők 2015 második árverése óta részt vehettek a kapacitáspiaci árveréseken, így az energiaellátás biztonságához való hozzájárulásuk figyelembe volt véve.

(254) Azzal kapcsolatban, hogy egyes érdekelt felek felvetették, hogy a termelési kapacitás megfelelőségét jobban lehetne biztosítani a hagyományos energiapiacon keresztül, a Bizottság tudomásul veszi az egyes érdekelt felek (lásd a (128) preambulumbekezdés b) pontját) és az Egyesült Királyság (lásd a (167) preambulumbekezdést) érveit. A Bizottság nem tartja indokoltnak az eljárást megindító határozat 8. táblázatában szereplő következtetések módosítását, és fenntartja azokat: elfogadja, hogy amíg a valós idejű mérés és a felhasználók többsége által előfizetett, dinamikus árazású szerződések nem elérhetők, a megbízhatóság a közjószágra jellemző tulajdonságok közül számosat megjelenít. Az előrelátható jövőben nem valószínű, hogy a fogyasztók szisztematikusan fogják kezelni a fogyasztásukat a piacról érkező hiányossági jeleknek megfelelően, így a biztonságos villamosenergia-ellátás közjószágjellege fenn fog maradni.

(255) Hasonlóképpen, a „hiányzó pénz” problémájának nevezett piaci hiányossággal kapcsolatban a Bizottság tudomásul veszi az egyes érdekelt felek (lásd a (128) preambulumbekezdés c) pontját) és az Egyesült Királyság (lásd a (168) preambulumbekezdést) által benyújtott érveket. A Bizottság nem tartja indokoltnak az eljárást megindító határozat 8. táblázatában szereplő következtetések módosítását, és fenntartja azokat. A Bizottság ezenkívül megerősíti, hogy a kapacitáspiac végrehajtása nem károsíthatja a jól működő, rövid távú piacokat. A fenti 2.8.4. szakaszban említett reformok segítenek a nagy-britanniai villamosenergia-piacok működésének javításában, azonban nem szüntetik meg a „hiányzó pénz” problémáját.

(256) A fenti (254) és (255) preambulumbekezdésben foglalt értékelés alapján a Bizottság megállapítja, hogy az Egyesült Királyság a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (223) bekezdésével összhangban egyértelműen igazolta az okokat, amelyek miatt a piactól nem várható, hogy a kapacitáspiac hiányában megfelelő kapacitást biztosítson.

(257) A DSR-ben rejlő potenciál becslése tekintetében a Bizottság hangsúlyozza, hogy a környezetvédelmi és energetikai iránymutatás (224) bekezdésének b) pontjával összhangban a Bizottságnak többek között és adott esetben csak a számára benyújtott és a DSR részvételének hatására vonatkozó értékeléssel kapcsolatos elemeket kell figyelembe vennie. A Bizottság tudomásul veszi az érdekelt felek (lásd a (128) preambulumbekezdés d) pontját) és az Egyesült Királyság (lásd a (169) preambulumbekezdést) által az eljárást megindító határozatra válaszként benyújtott, rendkívül eltérő becsléseket. A Bizottság továbbá megjegyzi, hogy, ahogyan az az 1. táblázatban szerepel, a kapacitáspiaci árverésekre belépő DSR-kapacitás mennyisége folyamatosan nőtt, a 2018-ban szervezett T-4-es árverésen elérte a 2,6 GW-ot.

(258) A környezetvédelmi és energetikai állami támogatásoktól szóló iránymutatás (224) bekezdésének b) pontjával összhangban az Egyesült Királyság által a felhasználóoldali válasz ösztönzése érdekében bevezetett számos intézkedés közül csak az átmeneti árveréseket kritizálta néhány érdekelt fél, azt állítva, hogy azok nem elégségesek a DSR részvételének előmozdításához (lásd a (128) preambulumbekezdés d) pontját). A Bizottság tudomásul veszi az Egyesült Királyság (170) preambulumbekezdésben ismertetett érveit, valamint a többi érdekelt fél (126) preambulumbekezdésben ismertetett érveit. A Bizottság úgy véli, hogy az átmeneti árverések célja az volt, hogy szinte az összes többi kapacitástípus kizárásával előmozdítsák a DSR-t. Ezek az árverések lényegesen magasabb áron számoltak el, mint a hagyományos kapacitáspiaci árverések.

([60]) Az Ofgem energiapiaci helyzetről szóló, 2019. évi jelentése szerint: „*A kapacitáspiac segített abban, hogy a 2018/19 telére vonatkozó magasabb napi határértékek magasabbak legyenek, mint a korábbi években, és továbbra is csökkentette és stabilizálta a kiegyenlítő árakat a rendszerkapacitás növelésével*”. A (21) preambulumbekezdésben említett végleges jelentésében az Ofgem ezenkívül az alábbiakat írja: „*A kapacitáspiac első teljes működési évében (2017/18) magasabb napi téli kapacitási határértékek álltak fenn, mint 2016/17 telén. Ez azt jelenti, hogy a kapacitáspiac eddig hatékony a kapacitási határértékek javítása terén. Ezt úgy érte el, hogy egyrészt csökkentette az értéket, amelyen a meglévő kapacitás lezárul, másrészt pedig ösztönözte az új kapacitásba való befektetést.*”

([61]) A rendkívüli kiegyenlítő tartalék egyrészt a kiegészítő kiegyenlítő tartalékból, ahol a meglévő erőművekkel az NG ESO a piacon kívül szerződést köt, hogy rendelkezésre álljanak a további villamos energia termelés érdekében, másrészt a felhasználóoldali kiegyenlítő tartalékból áll, ahol a vállalatokkal az NG ESO szerződést köt azért, hogy a csúcsterhelés idején csökkentsék a villamosenergia-felhasználásukat. Az Ofgem szerint például „*2016/17-ben az NG ESO körülbelül 3,5 GW rendkívüli kiegyenlítő tartalékot szerzett be, és e kiegészítő beszerzési eszköz használata nélkül a határérték ténylegesen éppen csak nulla felett lett volna*”.

(259) A Bizottság ezért megállapítja, hogy a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás 3.9.1. és 3.9.2. szakaszával összhangban a kapacitáspiac hozzájárult a jól meghatározott, közös érdekű célkitűzéshez, és szükséges.

6.2. **Az intézkedés megfelelő jellege**

(260) A környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás 3.9.3. szakasza meghatározza azokat a feltételeket, amelyek alapján értékelhető, hogy az intézkedés megfelelő szakpolitikai eszköz-e a közös érdekű célkitűzés eléréséhez.

6.2.1. *A jogi aktus típusának megválasztása*

(261) Ahogyan az a (129) és (171) preambulumbekezdésben szerepel, egyes érdekelt felek jelezték, hogy a stratégiai tartalék megfelelőbb lenne az egyesült királyságbeli termelési kapacitás megfelelőségével kapcsolatos problémák leküzdéséhez, mint a piacszintű kapacitáspiac. Ezzel ellentétben az Egyesült Királyság úgy vélte, hogy a stratégiai tartalék nem küzdené le a mögöttes piaci hiányosságokat (vö. (171) és (172) preambulumbekezdés).

(262) Ahogyan az a kapacitásmechanizmusokról szóló ágazati vizsgálat végleges jelentésében ([62]) szerepel, nincs szükség hosszú távú beavatkozásra, ha a megfelelőségi értékelések azt mutatják, és a szakpolitikai döntéshozók meg vannak győződve arról, hogy hosszú távon a piac megreformálható úgy, hogy elegendő befektetési ösztönző legyen biztosított, és elegendő kapacitás álljon rendelkezésre az energiaellátás biztonságának addigi biztosításához. Annak biztosítására azonban szükség lehet, hogy a meglévő kapacitás ne szűnjön meg idő előtt. Ilyen körülmények között valószínűleg a stratégiai tartalék jelenti a legmegfelelőbb válaszintézkedést, mert segíthet ellenőrizni a piacról kilépő, meglévő kapacitás mennyiségét. Ha a hosszú távú kapacitási aggodalmak azonosítására sor került, a probléma megoldására leginkább megfelelő kapacitásmechanizmus valószínűleg a mennyiségalapú, piaci szintű rendszer.

(263) A stratégiai tartalék nem oldaná meg az új erőművek esetében azonosított befektetési problémát. Ellenkezőleg a piaci szintű kapacitáspiacok hatékonyabbak a hosszabb távú megfelelőségi aggodalmak megoldását célzó, új kapacitásba való befektetések ösztönzése terén.

(264) A kapacitáspiacot úgy alakították ki, hogy támogassa és kiegészítse a folyamatban levő piaci fejleményeket, és összhangban álljon az Európai Unió belső energiapiacával és energiapolitikájával: vagyis az aktív fogyasztóoldali szabályozás kibontakozásával, a verseny növekedésével és a rendszerösszekötő kapacitásokba eszközölt beruházásokkal.

(265) A Bizottság ezért megállapítja, hogy a választott jogi aktus megfelelő a hosszú távú befektetést akadályozó, mögöttes piaci hiányosságok leküzdéséhez.

6.2.2. *Ellentételezés kizárólag a kapacitás rendelkezésre bocsátásáért*

(266) Az eljárást megindító határozatban a Bizottság arra az előzetes megállapításra jutott, hogy az intézkedés a kapacitás rendelkezésre állásának biztosítását ellentételezi. Mindazonáltal, ahogyan e határozat (130)–(132) preambulumbekezdésében szerepel, egyes érdekelt felek aggodalmukat fejezték ki ezzel kapcsolatban.

(267) Az érdekelt feleknek a rendszer kivételes terhelésére vonatkozó értesítési intézkedésekkel kapcsolatos aggodalma tekintetében (lásd a (130) preambulumbekezdést) a Bizottság úgy véli, hogy a lehívási mechanizmus bevezetése beavatkozna a piaci jelzésekbe, és ezért a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (225) bekezdésével összeegyeztethetetlennek tekinthető.

(268) A szankciórendszer javasolt megerősítésével (lásd a (131) és (174) preambulumbekezdést), valamint az érdekelt felek által felvetett, a kapacitáspiac „beérkező energia" modelljére vonatkozó aggodalmakkal (lásd a (132) és (175) preambulumbekezdést) kapcsolatban a kedvezményezettek azon kapacitásegységek után kapnak ellentételezést, amelyeket rendelkezésre bocsátanak (GBP/MW), és nem a beérkező energia után (GBP/MWh). Ez összhangban van a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (225) bekezdésével. Mindazonáltal a Bizottság megjegyzi, hogy a kapacitáspiac a „beérkező energia" modellt követi (lásd a fenti 2.6. szakaszt), ahol a kapacitásszolgáltatók számíthatnak szankcióra, ha fizikailag nem tudnak energiát szolgáltatni a rendszer kivételes terhelése esetén, függetlenül a nagykereskedelmi piac által biztosított jelzésektől. A Bizottság úgy véli, hogy elsődlegesen a piac-összekapcsolás (mind a másnapi és napon belüli piacok), valamint a kiegyenlítő piac feladata, hogy biztosítsa a rendszer rendelkezésére álló erőforrások hatékony használatát, beleértve a rendszerösszekötők között. A „beérkező energia" modell képes arra, hogy ezt aláássa, mivel ahhoz vezethet, hogy a kapacitásszolgáltatók a szankciók elkerülése érdekében akkor is lehívják az energiát, ha az önmagában a piaci ár alapján nem nyereséges. Mindazonáltal a lehívás torzulása nagyon valószínűtlen a gyakorlatban a kapacitáspiacon, mivel a rendszer kivételes terhelése olyan intézkedések függvénye, amelyeket a rendszer-üzemeltető végső eszközként alkalmaz, ha a piac nem tudta biztosítani az energiaellátás biztonságát.

([62]) Végleges jelentés a kapacitásmechanizmusokra vonatkozó ágazati vizsgálatról, SWD(2016) 385 final.

(269) Ennek eredményeként a Bizottság megállapítja, hogy a kapacitáspiac a kapacitás rendelkezésre állásának biztosítását a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás 3.9.3. szakaszában foglalt irányelvekkel összhangban ellentételezi.

6.2.3. *Az intézkedés nyitottsága valamennyi vonatkozó kapacitásszolgáltató felé*

6.2.3.1. A DSR-üzemeltetőkkel szembeni potenciális diszkrimináció az időhöz kötött szolgáltatásra vonatkozó megállapodások hiánya miatt

(270) Bár a Bizottság az eljárást megindító határozatában nem foglalkozott kifejezetten ezzel a kérdéssel, néhány érdekelt fél szerint a DSR-szolgáltatók elleni hátrányos megkülönböztetés elkerülése érdekében a kapacitáspiacnak olyan megállapodásokat kell kínálnia, amelyek az időhöz kötött szolgáltatást írják elő (lásd a (133) preambulumbekezdést).

(271) Az Egyesült Királyság által rendelkezésre bocsátott és a (176) preambulumbekezdésben összefoglalt bizonyíték alapján a Bizottság úgy véli, hogy az időhöz kötött szolgáltatásra vonatkozó megállapodások hiánya nem jár hátrányos megkülönböztetéssel. Különösen a tény, hogy 89-ből csak egy CMU választotta az átmeneti árverésen az időhöz kötött szolgáltatásra vonatkozó megállapodást, igazolja, hogy a tényleges megállapodások nem akadályozzák a DSR-szolgáltatók részvételét.

6.2.3.2. Az alkalmazandó szerződések futamidejében fennálló különbségek

(272) A Törvényszék ítélete szerint az egyrészről a nem termelési kapacitás, különösen a DSR-szolgáltatók, másrészről pedig a termelők számára felkínált szerződések futamidejére vonatkozó különbségek alapján a Bizottságnak lehettek volna kétségei az intézkedés belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban. A Bizottság ezért megvizsgálta, hogy a DSR-szolgáltatóknak kínált hosszabb távú kapacitási szerződések hiánya csökkenti-e a DSR-szolgáltatók kapacitáspiaci részvételének lehetőségét.

(273) A környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (226) bekezdés előírja, hogy a két, egymással versengő cél között meg kell találni az egyensúlyt: egyrészt a mechanizmus minden kapacitástípussal szembeni nyitottsága, másrészt pedig a meglévő és új kapacitás megfelelő ösztönzőinek rendelkezésre bocsátása iránti igény között.

(274) Ahogyan az az eljárást megindító határozatban is szerepel, a Bizottság azon a véleményen van, hogy egyrészt az egy évnél hosszabb kapacitásmegállapodások indokolhatók a magas tőkekiadások és a finanszírozás biztosításának nehézségei esetén, és elősegítik a versenyképes piaci belépést. Ahogyan azt az Egyesült Királyság kifejtette (lásd a (177) preambulumbekezdést), ez különösen igaz az új építésű termelés esetén. A rövidebb szerződéses futamidők mellett érvelő általános javaslatokat leszámítva (lásd a (136) preambulumbekezdés i., ii. és iii. pontját) a Bizottság nem kapott olyan észrevételt, amely a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (226) bekezdésével összhangban kétségbe vonná a hosszabb távú (akár 15 éves) szerződések relevanciáját az új kapacitás ösztönzőinek biztosítása szempontjából. A Bizottság többek között úgy véli, hogy megfelelő, ha a tőkekiadásokra vonatkozó küszöbértéket alkalmazzák a hosszabb távú szerződésre való jogosultság meghatározásához, mivel ez jól mutatja a finanszírozás biztosításának nehézségét: minél magasabb a befektetési összeg, annál nehezebb biztosítani a finanszírozást. Másrészt a Bizottság úgy véli, hogy a nem termelési kapacitás hosszabb távú szerződésekből való kizárása nem járt hátrányos megkülönböztetéssel, mivel a meglévő erőműveknek és a DSR-nek az alacsonyabb tőkekiadási követelményeik miatt (ami a finanszírozás biztosításának alacsonyabb szintű fontosságát jelzi) nincs szükségük hosszabb szerződésekre a finanszírozás megszerzéséhez. A Bizottság ezért úgy véli, hogy a rövidebb szerződések nem jelentettek versenyhátrányt a meglévő termelés vagy a DSR számára az új termeléshez képest. Ennek értelmében sikerült elérni a megfelelő egyensúlyt a (273) preambulumbekezdésben említett két versengő célkitűzés között.

(275) A Bizottság úgy véli, hogy számos jele van annak, hogy a szerződések futamidejére vonatkozó különbségek a gyakorlatban nem vezettek a DSR-üzemeltetőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetéshez. Egyrészt az árverési eredmények nem utalnak arra, hogy a hosszabb távú megállapodásokhoz való differenciált hozzáférés a gyakorlatban torzította az árverések eddigi eredményeit. Épp ellenkezőleg, a DSR teljesítménye összehasonlítható az új építésű termelőkével (és általában jobb annál) (lásd a (179) preambulumbekezdést). Másrészt a Bizottság nem talált bizonyítékot arra, hogy bármely DSR-szolgáltató megfelelt volna a hosszabb távú szerződésekre vonatkozó tőkekiadási küszöbértéknek, azonban nem tudott volna részt venni a kapacitáspiacon. Harmadrészt a DSR valós tőkekiadásaira vonatkozó, az érdekelt felek által megadott becslések nagyon alacsonyak voltak, egyes érdekelt felek, amelyek DSR-szolgáltatóként működnek, úgy becsülték, hogy a DSR tőkekiadásai jóval a küszöbérték alatt vannak, és akár megközelítik a nullát is (lásd a (135) preambulumbekezdést). A DSR második átmeneti árverésen azonosított tőkekiadása átlagosan 0,15 GBP/kW volt (lásd a (178) preambulumbekezdést). Negyedrészt a mérőóra utáni termeléssel foglalkozó DSR (azaz a rugalmassági piacokon aktívan részt vevő DSR 60-70 %-a) hozzáférhet a hosszabb távú szerződésekhez, ha termelőként lép be az árverésre (lásd a (135) és (178) preambulumbekezdést). Ötödrészt a tőkekiadásokra vonatkozó, árveréseken alkalmazott küszöbértékeket rendszeresen frissítették (lásd a (75) preambulumbekezdést).

(276) Ennek értelmében a korábbiakra vonatkozólag a Bizottság úgy véli, hogy az alkalmazandó szerződések futamidejével kapcsolatos különbségek a gyakorlatban nem vezettek a DSR-szolgáltatók hátrányos megkülönböztetéséhez.

(277) A jelenlegi helyzet, amelyben a hosszabb távú szerződésekhez csak a termelők férnek hozzá, nem vezet hátrányos megkülönböztetéshez. Mindazonáltal a DSR-szolgáltak kapacitáspiaci árveréseken való részvétele egyre nő (vö. 2. táblázat), és nem zárható ki, hogy a jövőben a DSR-szolgáltatók megfognak felelni a tőkekiadásokra vonatkozó küszöbértékeknek. Ezért annak érdekében, hogy biztosítani lehessen, hogy a jövőben a küszöbértéknek megfelelő kapacitás hosszabb távú szerződésekhez való hozzáférése ne legyen akadályozott a kapacitástípus alapján, a Bizottság üdvözli az Egyesült Királyság kötelezettségvállalását, amely szerint i) lehetővé teszi (a rendszerösszekötőkön kívül) valamennyi kapacitás számára, hogy jelentkezzen a különböző futamidejű, elérhető szerződésekre vonatkozó ajánlattételhez szükséges előminősítésre, ha igazolni tudja, hogy megfelel a fenti (75) preambulumbekezdésben ismertetett tőkekiadási küszöbértékeknek, és ii. ezeket a küszöbértékeket folyamatosan felülvizsgálja, hogy biztosítsa azok megfelelőségét (lásd a (182) preambulumbekezdést). Ez a módosítás összhangban lenne az Egyesült Királyság alsóháza Tudományért és Technológiáért felelős Bizottságának (21) preambulumbekezdésben említett jelentésével, amely azt javasolja, hogy a kapacitáspiaci szerződésekre ajánlatot tévő, nem termelési szolgáltatóknak jogosultnak kell lenniük arra, hogy akár tizenöt évre szóló szerződésekre is ajánlatot tegyenek az új termelési létesítményekkel összhangban.

6.2.3.3. Limitált garancia a T-1-es árverés mennyiségére

(278) Ahogyan az az eljárást megindító határozat (161)–(163) preambulumbekezdésében szerepel, a Bizottság további felvilágosítást kért a T-1-es árverések jogi helyzetéről, gyakorlati megvalósításáról és ösztönző hatásáról, különös tekintettel a DSR CMU-kra, mivel a T-1-es árverés jobb, piachoz vezető utat biztosít a DSR számára.

(279) A korábbi T-1-es árverések jogi helyzetével kapcsolatban a Bizottság emlékeztet arra, hogy 2014-ben az Egyesült Királyság hatóságai vállalták, hogy a négy évvel korábban lefoglalt kapacitás legalább 50 %-át éves árveréseken szerzik be. Ez a kötelezettségvállalás a 2014. évi határozat alapján kötelező erejű volt. Akkor az Egyesült Királyság feladata volt, hogy az intézkedést a nemzeti jogban jóváhagyott módon végrehajtsa, beleértve a vonatkozó kötelezettségvállalásokat, és minden tekintetben megfeleljen a Bizottság határozatának ([63]).

(280) A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy ahogyan az az eljárást megindító határozat (162) preambulumbekezdésében és az e határozat 3. táblázatában és (63) preambulumbekezdésében szerepel, 2014 óta a T-1-es árverésen biztosítandó célkapacitás és a ténylegesen biztosított mennyiség mindig meghaladta a T-4-es árverésen eredetileg „félretett” kapacitást.

(281) A Bizottság tudomásul veszi, hogy ahogyan az az eljárást megindító határozat (162) preambulumbekezdésében szerepel, és ahogyan azt néhány érdekelt fél hangsúlyozta (lásd a fenti (138) preambulumbekezdést), a miniszter dönthet úgy, hogy nem rendezi meg a T-1-es árveréseket. Mindazonáltal ahogyan azt más érdekelt felek (lásd a (139) preambulumbekezdést) és az Egyesült Királyság (lásd (186) preambulumbekezdést) megemlíti, a miniszter mind a T-4-es, mind pedig a T-1-es árveréseket elhalaszthatja vagy lemondhatja: ezért nem tapasztalható hátrányos megkülönböztetés a DSR-rel szemben. Ezenkívül a gyakorlatban egyik árverést sem törölték el, kivéve a Törvényszék ítéletét követő árveréseket, amikor az Egyesült Királyság az egész kapacitáspiacot felfüggesztette.

(282) A félreteendő kapacitás mennyiségének szintjével kapcsolatban a Bizottság egyetért az egyes érdekelt felektől és az Egyesült Királyságtól kapott észrevételekkel, amelyek rámutatnak az egyensúlyra a között, hogy a T-1-es árveréseken keresztül biztosítani kell a piachoz vezető utat a DSR számára, valamint a között, hogy el kell kerülni a többletbeszerzést vagy a túlméretezett, nem versenyképes árveréseket. A DSR-szolgáltatók T-4-es árveréseken való magas és egyre növekvő részvételét figyelembe véve (lásd 1. táblázat) az utóbbi kockázat egyre jelentősebb lett. Valóban, ha a kapacitás iránti igény csökken a T-4-es és T-1-es árverés között, a célt lefelé kell módosítani a kockázat elkerülése érdekében. Ez a rugalmasság ahhoz is szükséges, hogy biztosítani lehessen a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (231) és (232) bekezdése c) pontjának való megfelelést. A Bizottság ezért megállapítja, hogy a (62) preambulumbekezdésben ismertetett, aktuális, „félretett mennyiségre vonatkozó” módszertan megfelelő.

(283) Egyes érdekelt felek azt javasolták, hogy meg kell szüntetni a T-4-es árveréseket, vagy további heti árveréseket vagy T-2-es árveréseket kell szervezni. A T-4-es árverések szervezése azonban szükséges ahhoz, hogy biztosítani lehessen a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (226) bekezdésének való megfelelést, például elegendő felkészülési idő álljon rendelkezésre az új befektetések részére. A Bizottság egyetért az Egyesült Királyság érvével (lásd a (188) preambulumbekezdést), amely szerint a T-4-es és T-1-es árverések mellett a T-2-es árverések iránti igény nem indokolt. Ezenkívül a heti árverések nem tudnak megfelelő hosszú távú befektetési jelzést adni, amely a kapacitáspiac célkitűzéseinek eléréséhez szükséges.

([63]) A C-287/12 P. sz. Ryanair kontra Bizottság ügyben 2013. június 13-án hozott ítélet 67. és 68. pontja (ECLI:EU:C:2013:395).

(284) Az árverési résztvevők nagyobb jogbiztonsága tekintetében a Bizottság üdvözli az Egyesült Királyság (187) preambulumbekezdésben ismertetett kötelezettségvállalását, amely szerint i. továbbra is az éves árveréseken fogja beszerezni a négy évvel korábban a paraméter-meghatározó folyamat részeként ugyanarra a szolgáltatási évre lefoglalt kapacitás legalább 50 %-át, és ii. továbbra is használni fogja a 95 %-os konfidencia-intervallumon alapuló, a fenti (62) preambulumbekezdésben ismertetett „félretett mennyiségre" vonatkozó módszertant az éves árverésre félretenendő kapacitás minimális mennyiségének meghatározásához.

6.2.3.4. Minimális részvételi küszöbérték

(285) Az eljárást megindító határozatban a Bizottság további felvilágosítást kért azzal kapcsolatban, hogy a ((30) és (31) preambulumbekezdésben ismertetett) 2 MW-os minimális küszöbérték akadályt jelent-e a DSR-szolgáltatók számára a kapacitáspiacra való belépés terén. Különösen, hogy míg a DSR-szolgáltatók több telephelyet összevonhatnak annak érdekében, hogy elérjék a 2 MW-os minimális küszöbértéket, a 2 MW egészére kötelesek ajánlati garanciát fizetni, még akkor is, ha a mennyiség csak egy része nem megerősített DSR-kapacitás.

(286) Magával a küszöbérték szintjével kapcsolatban a Bizottság úgy véli, hogy a 2 MW 2014-ben alacsony volt a National Grid által működtetett egyéb intézkedéseknél és a más európai országokban alkalmazott részvételi küszöbértékekhez képest (lásd a (189) preambulumbekezdést). Ezenkívül a PJM által alkalmazott 100 kW küszöbérték kisebb regionális beszerzésekre vonatkozik, és ezért nem összehasonlítható (vö. (143) preambulumbekezdés). Ezenkívül, ahogyan e határozat (68) preambulumbekezdésében szerepel, az Egyesült Királyság a második átmeneti árverésen kipróbálta az alacsonyabb részvételi küszöbértéket. Csak nyolc, 2 MW alatti CMU vált jogosulttá, ami az azon az árverésen biztosított teljes kapacitás kevesebb, mint 3 %-a volt. Ezenkívül, ha a kisebb CMU-k nagyobb mértékben kívánnának részt venni, az árveréseken meg kellett volna jelennie a CMU-k 2 MW szintet elérő klaszterekbe csoportosulásának, azonban nem ez volt a helyzet (lásd a (189) preambulumbekezdést). Mindkét elem azt mutatja, hogy a kisebb CMU-k részéről nem merült fel határozott igény a kapacitáspiaci részvétel iránt.

(287) Az ajánlati garanciára vonatkozó követelménnyel kapcsolatban a Bizottság egyetért azzal, hogy ez a követelmény hasznos a tényleges szolgáltatás biztosításához és a spekulatív projektek elrettentéséhez, ahogyan arra néhány érdekelt fél (lásd a (144) preambulumbekezdést) és az Egyesült Királyság (lásd a (40) és a (42) preambulumbekezdést) is rámutatott.

(288) A Bizottság értékelte, hogy az ajánlati garancia szintje tekinthető-e az új DSR-ek kapacitáspiaci részvétele akadályának. A Bizottság egyrészt megállapította a (271) preambulumbekezdésben, hogy az időhöz kötött szolgáltatásra vonatkozó kapacitásmegállapodások hiánya önmagában nem jár hátrányos megkülönböztetéssel a DSR-ekre nézve. Másrészt ahogyan néhány érdekelt fél (lásd a (145) preambulumbekezdést) és az Egyesült Királyság (lásd a (190) preambulumbekezdést) kifejtette, az új DSR-szolgáltatók számos előnyben részesülnek a kapacitáspiacon más technológiákhoz képest. A Bizottság többek között megjegyzi, hogy a (42) preambulumbekezdésben foglaltak szerint az Egyesült Királyság kormánya a 2016. márciusi konzultációt követően 10 000 GBP/MW-ra emelte az új építésű termelés számára az ajánlati garancia mértékét. Ugyanakkor a nem megerősített DSR-re vonatkozó, árverés előtti ajánlati garancia szintje 5 000 GBP/MW maradt, ami viszonylag csökkentette a terhet. Ezenkívül 2015 óta a DSR-szolgáltatóknak csak egyszer kell ajánlati garanciával rendelkezniük a nem megerősített DSR CMU esetén, és ezért egymást követően több árverés előminősítésében is részt vehetnek úgy, hogy csak egy ajánlati garanciát biztosítanak. Ezenkívül annak vizsgálatakor, hogy valamelyik jellemző, azaz az ajánlati garanciára vonatkozó követelmény hátrányos megkülönböztetéssel jár-e a DSR-re nézve, a kapacitáspiac többi jellemzőjét is figyelembe kell venni. Az érdekelt felek által idézett és a (145) preambulumbekezdésben összefoglalt jellemzők közül a lemondási díj az egyik példa arra az esetre, ahol a követelmények kevésbé szigorúak a DSR esetében (akár 10 000 GBP/MW), mint más kapacitási formáknál (akár 35 000 GBP/MW). Végezetül, ahogyan azt az Egyesült Királyság kifejti (lásd a (192) preambulumbekezdést), a komponensek átcsoportosítására vonatkozó szabály 2019 júniusában bevezetett módosítása (lásd a (180) preambulumbekezdést) lényegesen korlátozta a nem megerősített DSR-szolgáltatók kitettségét az ajánlati garancia teljes szintjével szemben (még akkor is, ha a legtöbb komponensük megerősített volt).

(289) A Bizottság ezért megállapítja, hogy a 2 MW-os minimális részvételi küszöbérték, beleértve az ahhoz kapcsolódó, ajánlati garanciára vonatkozó követelményt, a gyakorlatban eddig nem akadályozta az új DSR-szolgáltatókat abban, hogy belépjenek a kapacitáspiacra. Ahogyan azt az Egyesült Királyság kifejti (lásd a (193) preambulumbekezdést), a piaci valóság egyre fejlődik, és elképzelhető, hogy a jövőben lesznek olyan, 2 MW alatti kapacitással rendelkező DSR-szolgáltatók, amelyek összesítés nélkül kívánnak részt venni a kapacitáspiaci árveréseken. A Bizottság ezért üdvözli az Egyesült Királyság (193) preambulumbekezdésben ismertetett kötelezettségvállalását, amely szerint a (30) és (31) preambulumbekezdésben foglalt módon 1 MW-ra csökkenti a kapacitáspiaci részvételre vonatkozó minimális küszöbértéket minden árverés esetén, amelynek előminősítési folyamata 2020 januárjától kezdődik,

valamint 2021 októberéig újból értékeli ezt a küszöbértéket, hogy megvizsgálja a további csökkentésben rejlő potenciált a (193) preambulumbekezdésben foglaltak szerint.

6.2.3.5. Az intézkedés nyitottsága a megújuló energiaforrások és új technológiák számára

(290) A környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (226) bekezdése előírja, hogy az intézkedéseknek mindig nyitottnak kell lenniük a helyettesíthető technológiákat alkalmazó üzemeltetők számára. A megújuló energiaforrások hozzájárulhatnak a termelési kapacitás megfelelőségével kapcsolatos probléma kezeléséhez. A Bizottság ezért elutasítja az egyik érdekelt fél által kifejtett nézetet, miszerint ezeket a technológiákat nem lenne szabad bevonni a kapacitáspiacra (lásd a (147) preambulumbekezdést). Ahogyan az a 2.3. szakaszban szerepel, a csökkentő tényezőket arra használják, hogy tükrözzék a kockázatot, hogy a kapacitás egy része vagy egésze nem lesz elérhető a rendszer kivételes terhelése idején. A szél- és napenergiára vonatkozó csökkentő tényezők meghatározására használt módszertant a műszaki szakértőkből álló testület jóváhagyta ([64]), és a tényezők megfelelnek az EU más kapacitáspiacain alkalmazottaknak ([65]). Ezért néhány érdekelt féllel ellentétben (lásd a (146) preambulumbekezdést) a Bizottság úgy véli, hogy a csökkentő tényezők megfelelőek.

(291) Bár a Bizottság nem foglalkozott kifejezetten ezzel a kérdéssel az eljárást megindító határozatában, egyes érdekelt felek szerint a nem támogatott technológiák kapacitáspiaci részvételből való kizárása nem összeegyeztethető a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatással. Ahogyan az a (146) preambulumbekezdésben is szerepel, az egyik érdekelt fél szerint a nem támogatott szélerőműparkja nem vehetett részt a 2017. évi T-4-es árverésen, míg a (2022/2023-as szolgáltatási évre vonatkozó) lemondott, 2018. évi T-4-es árverésre nem létezett előminősítési út.

(292) A Bizottság úgy véli, hogy a (32) és (33) preambulumbekezdésben szereplő szabályok megfelelőek az állami támogatás felhalmozásának elkerülésére. Mindazonáltal azoknak nem lenne szabad az olyan kapacitásszolgáltatók kizárásához vezetniük, amelyek nem kapnak támogatást. A Bizottság tudomásul veszi az Egyesült Királyság (195) preambulumbekezdésben foglalt érveit, és elismeri, hogy az Egyesült Királyság gyorsan intézkedett. A Bizottság üdvözli az új kapacitáspiaci szabályok 2019. júniusi hatálybalépését, amelyek lehetővé teszi a szél- és napenergiát hasznosító technológiák számára a kapacitáspiaci részvételt a (196) preambulumbekezdésben foglaltak szerint. Ezek a szabályok a 2020 januárjára tervezett T-1-es, T-3-as és T-4-es árverésektől kezdve alkalmazandók. Ezért lehetővé fogják tenni a (291) preambulumbekezdésben említett szélerőműpark üzemeltetője részére, hogy részt vegyen a következő T-3-as árverésen (2022/2023-as szolgáltatási év). Ugyanakkor a Bizottság megjegyzi, hogy csak egy olyan eset volt, amelyben a szolgáltató nem tudott részt venni egyik árverésen sem, nevezetesen egy szélerőműpark a 2017. évi T-4-es árverésen, ezáltal ennek elhanyagolható hatása van a kapacitáspiac egészére nézve.

(293) A bizonyos technológiákra vonatkozó tőkekiadások jelentős mértékben csökkentek az elmúlt években, ezért lehet, hogy nem lesz többé szükség a (32) preambulumbekezdésben ismertetett intézkedésekből származó támogatásra. Ezért a támogatást nem kapó kapacitásszolgáltatóknak a (291) preambulumbekezdésben ismertetett helyzethez hasonló jövőbeni kizárásának elkerülése érdekében a Bizottság üdvözli az Egyesült Királyság (197) preambulumbekezdésben foglalt kötelezettségvállalását, amely szerint minden szükséges szabályt (beleértve többek között a csökkentő tényezőket) kialakít annak érdekében, hogy biztosítsa az összes olyan új kapacitástípus hatékony részvételét, amely hatékonyan hozzá tud járulni a termelési kapacitás megfelelőségére vonatkozó probléma kezeléséhez, amint az adott kapacitásban van potenciál arra, hogy hozzájáruljon a termelési kapacitás megfelelőségére vonatkozó probléma kezeléséhez.

6.2.3.6. A rendszerösszekötőn keresztül csatlakozó kapacitás részvétele

(294) A környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (226) bekezdése előírja, hogy az intézkedésnek figyelembe kell vennie azt is, hogy a rendszerösszekötőn keresztül csatlakozó kapacitás milyen mértékben tudja orvosolni a termelési kapacitás megfelelőségével kapcsolatos esetleges problémákat.

(295) Az eljárást megindító határozatában a Bizottság kifejtette, hogy az Egyesült Királyság 2014-ben arra vonatkozó bizonyítékot nyújtott be, hogy abban a szakaszban további, határokon átívelő intézkedések végrehajtása nélkül nem lehetett külföldi kapacitást bevonni a kapacitáspiacra. A Bizottság elismeri, hogy a határokon átívelő kapacitáspiaci részvétel lehetővé tétele abban az időben nehézségekbe ütközött. Ehelyett az Egyesült Királyság az összetett kapacitás számára tette lehetővé, hogy a 2015. évi második árveréstől kezdve közvetlenül részt vegyen a kapacitáspiacon. A Bizottság azonban kételkedik abban, hogy a határokon átívelő kapacitáspiaci részvételnek a jövőben is a rendszerösszekötőkre kell-e korlátozódnia.

([64]) https://www.emrdeliverybody.com/Prequalification/EMR%20DB%20Consultation%20response%20-%20De-rating%20Factor%20Methodology%20for%20Renewables%20Participation%20in%20the%20CM.pdf

([65]) A következő T-4-es, T-3-as és T-1-es árverésekre vonatkozó előminősítéshez használt csökkentő tényezők az alábbiak (lásd a (18) preambulumbekezdés d) pontját): onshore szélpark esetén 7,42 % és 8,98 % között; offshore szélpark esetén 10,55 % és 14,45 % között; fotovoltaikus napenergia esetén 2,34 % és 3,22 % között. Ezek a csökkentő tényezők megegyeznek az Írországban (például a 2019/2020-as T-1-es kapacitásárverés tekintetében lásd http://sem-o.com/documents/general-publications/Initial-Auction-Information-Pack_IAIP1920T1.pdf) és Olaszországban (lásd a C(2018)617 final határozatot) használtakkal.

(296) A 2020. január 1-jétől alkalkazandó (EU) 2019/943 rendelet 26. cikke alapján a kapacitásmechanizmusoknak nyitottnak kell lenniük a másik tagállamban lévő kapacitásszolgáltatók közvetlen határokon átívelő részvétele előtt. E tekintetben a Bizottság üdvözli az Egyesült Királyságnak a (200) preambulumbekezdésben ismertetett azon kötelezettségvállalását, amely szerint:

a) elősegíti a külföldi kapacitások közvetlen részvételének lehetővé tételét azokon az árveréseken, amelyek előminősítési szakasza 2020 januárjától kezdődik, feltéve, hogy létezik együttműködési megállapodás azon szomszédos országok átvitelirendszer-üzemeltetőivel, amelyekben a részt vevő kapacitás található; és

b) minden árverés esetében lehetővé teszi a külföldi kapacitások közvetlen részvételét attól fogva, hogy az ACER elfogadta az (EU) 2019/943 rendelet 26. cikkének (11) bekezdésében említett módszertanokat, közös szabályokat és vezetésrendet, azokat az említett rendelet 27. cikke alapján a honlapján közzétette, és azok hatályba léptek.

(297) Az egyes érdekelt felek által a rendszerösszekötőkre alkalmazandó „ plafon és padló” ellentételezési rendszerrel kapcsolatban megfogalmazott észrevételek (lásd a (149) preambulumbekezdést) tekintetében a Bizottság úgy ítéli meg, hogy ez a helyzet eltér a (32) és a (33) preambulumbekezdésben a támogatáshalmozás tekintetében elmondottaktól. Ahogyan az Egyesült Királyság kifejti (lásd a (201) preambulumbekezdést), a kapacitáspiacból származó bevétel figyelembevételére a rendszerösszekötők bevételének a „plafon és padló” rendszer tekintetében történő értékelése előtt sor kerül. A rendszerösszekötő ezért csak akkor kap „padlókifizetést”, ha a teljes bevétele (beleértve a kapacitáspiaci bevételt is) a padló alatt van, míg ha a teljes bevétele a plafon felett van, a rendszerösszekötő fizet a fogyasztónak. A „plafon és padló” rendszer ezért eltér azoktól a támogatási intézkedésektől, amelyek támogatáshalmozását eredményeznek. Ennek alapján a Bizottság nem ért egyet azzal, hogy a rendszerösszekötőket ezen az alapon ki kellene zárni a kapacitáspiaci részvételből.

(298) Az egyik érdekelt fél észrevételével kapcsolatban, amely a rendszerösszekötők 2018/2019-es szolgáltatási évre vonatkozó, 2018 elején tartott T-1-es árverésből való kizárásával foglalkozik (lásd a (150) preambulumbekezdést), a Bizottság tudomásul veszi az Egyesült Királyságnak a (202) preambulumbekezdésben ismertetett érveit. A Bizottság tudomásul veszi különösen, ahogyan azt az eljárást megindító határozat (143) és (144) preambulumbekezdése elmagyarázza, hogy az Egyesült Királyság a műszaki szakértőkből álló testület ajánlását követően és a 2014. évi határozat (124) preambulumbekezdésének tiszteletben tartása érdekében felfelé módosította a rendszerösszekötőknek a rendszer kivételes terhelése esetén nyújtott hozzájárulására vonatkozó becslését. Ennek nyomán a rendszerösszekötők összesített hozzájárulása 0 GW-ról 2,1 GW-ra nőtt a 2018/2019-es szolgáltatási évre vonatkozólag (lásd a (36) preambulumbekezdést). Ennek következtében az Egyesült Királyság lefelé módosította a T-1-es árverésen beszerzendő kapacitás mennyiségét. A rendszerösszekötők T-1-es árverésen való részvételének lehetővé tétele azonban az árverésre bocsátandó kapacitás növelését tette volna szükségessé, ami ellentétes lett volna a 2014. évi T-4-es árverés feltételein alapuló piaci várakozásokkal.

(299) A rendszerösszekötőkre alkalmazott csökkentő tényezőkkel kapcsolatban a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a rendszerösszekötők egyedi vizsgálatán alapuló módszertan nem valósít meg hátrányos megkülönböztetést. Ahogyan azt az Egyesült Királyság a (202) preambulumbekezdésben ismertetett módon kifejti, ez a rendszerösszekötőkre alkalmazott megközelítés indokolt, ha figyelembe vesszük a rendszerösszekötők és a csatlakozó piacok jelentős sokféleségét. Ez a sokféleség azt teszi szükségessé, hogy az NG ESO minden évben modellezze a csökkentő tényezők megfelelő tartományát minden csatlakozó ország esetében (egy sztochasztikus páneurópai modellezési módszertan alkalmazásával). Ezenkívül a műszaki szakértőkből álló testület független módon ellenőrzi a csökkentő tényezők megfelelőségét

6.2.4. *Az intézkedés megfelelőségével kapcsolatos következtetés*

(300) A Bizottság ezért megállapítja, hogy a kapacitáspiac megfelel a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás 3.9.3. szakaszban foglalt irányelveinek.

6.3. **Ösztönző hatás**

(301) A Bizottság értékelte, hogy az intézkedésnek van-e ösztönző hatása a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás 3.9.4. szakaszának megfelelően, amely a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás 3.2.4. szakaszára hivatkozik. Ösztönző hatásról akkor beszélünk, ha a támogatás arra ösztönzi a kedvezményezettet, hogy változtasson a viselkedésén úgy, hogy javítsa a biztonságos, megfizethető és fenntartható energiapiac működését, és ez a viselkedésbeli változás olyan változás, amelyre a támogatás nélkül nem került volna sor.

(302) 2014. évi bejelentésében az Egyesült Királyság olyan becsléseket bocsátott rendelkezésre a termelési kapacitás megfelelőségével kapcsolatban, amelyek szerint a kontrafaktuális forgatókönyv esetén az intézkedés nélkül a termelési kapacitás megfelelősége 2018/2019-re kritikus szintet ért volna el, ahogyan az a (100) preambulumbekezdésben és a 4. ábrán is látható. Más szóval az intézkedés hiányában a kapacitásszolgáltatók nem bocsátanák rendelkezésre az ahhoz szükséges kapacitást, hogy teljesülhessenek az Egyesült Királyság által az energiának a rendszer kivételes terhelése esetén történő szállítására vonatkozóan meghatározott megbízhatósági követelmények. Ahogyan az a (126) preambulumbekezdés c) pontjában szerepel, egyes érdekelt felek megerősítették, hogy a kapacitáspiac fontos szerepet játszik az új kapacitásba való befektetés támogatásában és a meglévő kapacitás fenntartásában.

(303) A kapacitáspiac nélkül a várható beviteli veszteség várt tartománya 2030-ig egyik évben sem felelt volna meg a 3 órás várható beviteli veszteségre vonatkozó megbízhatósági standardnak. Ezért a kapacitáspiac nélkül a termelési kapacitás megfelelőségével kapcsolatos probléma továbbra is fennállna.

(304) Az intézkedés célja ebben az esetben az, hogy elegendő kapacitás elérhetővé tételével biztosítsa az energiaellátás biztonságát. Ahogyan a fenti (302) és (303) preambulumbekezdésben szerepel, a kapacitáspiac nélkül nem állna rendelkezésre elegendő kapacitás az energiaellátás biztonságának garantálásához, mivel az erőművek jelentős része a várakozások szerint nem szerezne elegendő bevételt a hagyományos energiapiacról ahhoz, hogy fedezze a költségeit.

(305) Az intézkedés ezért ösztönző hatással van a meglévő kapacitások piacon maradására és rendelkezésre állására hiány esetén, valamint az új kapacitások piacra lépésére. Az intézkedés ösztönzőleg hat az új és a meglévő piaci szereplőkre a tekintetben, hogy ezáltal hozzájáruljanak az energiaellátás biztonságához.

(306) Végezetül a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (52) bekezdésével összhangban a támogatást versenyeztetéses ajánlattételi eljárás útján ítélik oda. A 2.4. szakaszban ismertetett aukciós folyamat nem jár hátrányos megkülönböztetéssel, és nyitott minden kapacitásszolgáltató-típus számára, a támogatás odaítélésére pedig az elszámolóár alapján kerül sor. Ezenkívül a vállalkozások száma elegendő, és a mennyiség kötelező érvényű korlát, így nem minden ajánlattevő kap támogatást (lásd például a fenti 1. és 2. táblázatot).

(307) A Bizottság mindezek alapján megállapítja, hogy a kapacitáspiac ösztönző hatással rendelkezik, és megfelel a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás 3.9.4. szakaszában foglalt iránymutatásnak.

6.4. **Az intézkedés arányossága**

(308) A környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás 3.9.5. szakasza szerint egy intézkedés akkor tekinthető arányosnak, ha megfelel a következő feltételeknek: i. az ellentételezés észszerű megtérülési rátákat biztosít a kedvezményezettek számára (a világos, átlátható és megkülönböztetésmentes feltételeken alapuló versenyeztetéses ajánlattételi eljárásként megtervezett intézkedés rendes körülmények között észszerű megtérülési rátákat biztosító intézkedésnek minősül); ii. az intézkedés olyan beépített mechanizmusokat foglal magában, amelyek megakadályozzák a váratlan nyereség kialakulását; és iii. a rendelkezésre állásért fizetett ár automatikusan a nulla felé tendál, amikor a biztosított kapacitás várhatóan elegendő lesz a kapacitáskereslet kielégítésére.

(309) A kapacitáspiacnak az észszerű megtérülési rátákra vonatkozó első követelménnyel való összeegyeztethetőségét a 6.4.1. és a 6.4.2. szakasz értékeli.

(310) A második követelménnyel kapcsolatban a teljes piacra kiterjedő kapacitáspiac a hatékony energiapiac meglétét tükrözi. Az árverés lefelé licitáló, megkülönböztető árú árverési modellt követ, amelyben a sikeres ajánlattevők az elszámolóárat kapják kézhez. Az elszámolóár kifizetése a „versenyeztetéses ajánlattételi eljárás” fogalmának a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (43) bekezdéseszerinti meghatározásában kifejezetten említett feltételek egyike, ezért vélelmezhető, hogy rendelkezik olyan beépített jellemzőkkel, amelyek a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (229) bekezdésével összhangban észszerű megtérülési rátákhoz vezetnek. Ezenkívül a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (230) bekezdésével összhangban a következő jellemzők hozzájárulnak a váratlan nyereség kockázatának minimalizálásához: a 75 GBP/kW általános felső árhatár, a 25 GBP/kW ajánlattételi korlát az árelfogadók számára, valamint a rövid távú szerződéses futamidő a legtöbb kapacitásszolgáltató-kategória számára. A meglévő kapacitások számára nyújtott kapacitáskifizetéseknek az egyik érdekelt fél által említett alacsonyabb szintje (lásd a (151) preambulumbekezdést) csupán azt tükrözi, hogy a megfelelőség értéke különböző években eltérő, ezért nemeredményez váratlan nyereséget. Ennek alapján a Bizottság megállapítja, hogy a nagybritanniai kapacitáspiac megfelel a váratlan nyereség kialakulásának megakadályozására vonatkozó követelménynek.

(311) A harmadik követelménnyel kapcsolatban a versenyeztetésen alapuló árverés az e határozat 2.4. szakaszában ismertetett módon a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (231) bekezdésével összhangban várhatóan nullára viszi az árakat, ha a kínálat elegendő a kereslet kielégítéséhez. Valóban megfigyelhető volt, hogy egyes árverések a vártnál jóval alacsonyabb elszámolóáron zárultak, a 2019. évi T-1-es árverésen például az elszámolóár a nulla közelében volt (0,77 GBP/kW, lásd a 7. táblázatot).

6.4.1. *A szerződések futamidejében fennálló különbségek*

(312) A 6.2.3.2. szakasznak megfelelően a Bizottság az előzetes kétségek ellenére úgy ítéli meg, hogy a korábbiakban a szerződések futamidejében tapasztalt különbségek a gyakorlatban nem vezettek a DSR-szolgáltatókkal szembeni hátrányos megkülönböztetéshez. A Bizottság úgy ítéli meg különösen, hogy a nem termelő jellegű kapacitásoknak a hosszabb távú szerződésekből való kizárása nem vont maga után hátrányos megkülönböztetést, mivel a meglévő erőműveknek és a DSR-szolgáltatóknak az alacsonyabb tőkekiadási követelményeik miatt (amelyek az alacsonyabb

szintű finanszírozási igényt jelzik) nem minden esetben származik jelentős előnyük a hosszabb futamidejű szerződésekből. A Bizottság ezért úgy véli, hogy a rövidebb futamidejű szerződések nem hozták hátrányos helyzetbe a meglévő termelőket és a DSR-szolgáltatókat az új termelőkhöz képest. Ezenkívül, ahogyan az a (275) preambulumbekezdésben szerepel, a beérkezett észrevételek több olyan fontos szempontra is rávilágítottak, amelyek megerősítik ezt az elemzést. Az intézkedés ezért eleget tesz a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (229) bekezdésében szereplő, a versenyeztetéses ajánlattételi eljárásokra vonatkozó követelménynek, amely szerint ezeket az eljárásokat átlátható és megkülönböztetésmentes kritériumokra kell alapozni. A Bizottság megjegyzi, hogy a tőkekiadásokra vonatkozó küszöbérték alkalmazása elegendő annak biztosításához, hogy a hosszabb futamidejű szerződések csak olyan kapacitások számára legyenek elérhetők, amelyek számára nehézséget jelenthet a finanszírozáshoz jutás. A Bizottság ezért üdvözli az Egyesült Királyság azon döntését, hogy lehetővé teszi valamennyi kapacitás számára (a rendszerösszekötők kivételével) a különböző futamidejű szerződések odaítélésére irányuló ajánlattételi eljárások előminősítésére való jelentkezést, ha igazolni tudja, hogy megfelel a tőkekiadási küszöbértékeknek, valamint hogy ezeket a küszöbértékeket folyamatosan felülvizsgálja annak érdekében, hogy biztosítsa megfelelőségüket (lásd a (182) preambulumbekezdést).

6.4.2. *A hosszú távú STOR kizárása*

(313) Az eljárást megindító határozatában a Bizottság úgy vélte, hogy a hosszú távú STOR-szolgáltatók kizárása nem járt hátrányos megkülönböztetéssel. Mindazonáltal ezzel a ponttal az érdekelt felek (lásd a (153) és (154) preambulumbekezdést) és az Egyesült Királyság (lásd a (204)–(210) preambulumbekezdést) is foglalkozott a hivatalos vizsgálati eljárás során.

(314) Magával a kizárással kapcsolatban a Bizottság úgy véli, hogy a korábbiak tekintetében az Egyesült Királyság jogosan vette figyelembe a hosszú távú STOR részvételéből származó váratlan nyereség kockázatát. Az akkor elérhető információk alapján ez a kockázat jelentősnek tűnt, ahogyan azt egy másik érdekelt fél is kifejtette (lásd a (153) preambulumbekezdést). Ezenkívül, ahogyan az az eljárást megindító határozatban is szerepel, és ahogyan azt az egyik érdekelt fél (lásd a (153) preambulumbekezdést) és az Egyesült Királyság (lásd a (207) preambulumbekezdést) is kifejti, a Bizottság úgy véli, hogy az érintett erőművek valójában részt vehetnek a kapacitáspiacon, feltéve, hogy lemondanak a rendszer-üzemeltetővel kötött hosszú távú szerződésükről, ha sikeresek az árverésen. A Bizottság továbbá tudomásul veszi az Egyesült Királyság döntését, miszerint a hosszú távú STOR-rendszert és a kapacitáspiaci rendszert külön kezeli, visszakövetelési rendelkezés nélkül, amely hasonlít ahhoz a döntéshez, amely szerint a támogatási programból részesülő kapacitásokat kizárja a kapacitáspiacról. Végezetül a Bizottság tudomásul veszi az Egyesült Királyság azon szándékát, hogy átértékelje a hosszú távú STOR-szolgáltatók kizárását az elérhető új piaci információk fényében (lásd a (210) preambulumbekezdést): ebben az új értékelésben továbbra is figyelembe kell venni a váratlan nyereség kockázatát.

(315) A 2014 előtt üzembe helyezett erőművek hosszabb távú szerződésekből való kizárásával kapcsolatban a Bizottság egyetért az Egyesült Királyság érveivel, amelyek a (206) preambulumbekezdésben találhatók. Nevezetesen az első kapacitáspiaci árverés előtt üzembe helyezett erőművek semmilyen konkrét akadályba nem ütköztek a kapacitáspiacra való belépés terén (például az építés finanszírozása), és emiatt nincs oka annak, hogy jogosultak legyenek a hosszabb távú szerződésekre.

6.4.3. *Költségmegtérülési módszer*

(316) Ahogyan az az eljárást megindító határozat (187) preambulumbekezdésében szerepel, a Bizottságnak figyelembe kell vennie a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (25) bekezdését, amely kimondja, hogy az intézkedés összeegyeztethetőségét kizárólag a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás 3.9.5. szakaszában foglalt kritériumok alapján lehet értékelni. Ez a szakasz nem foglal magában semmilyen hivatkozást a termelési kapacitás megfelelőségére vonatkozó intézkedések finanszírozására. Egyes érdekelt felek (lásd a (159) preambulumbekezdést) és az Egyesült Királyság (lásd a (211) preambulumbekezdést) támogatják ezt a véleményt. A Bizottság megállapítja, hogy a nagy-britanniai kapacitáspiac arányosságát kizárólag a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (228)–(231) bekezdései alapján kell értékelni, ahogyan arra a (308)–(315) preambulumbekezdésben sor kerül.

(317) Mindazonáltal, még ha a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (27) bekezdésének e) pontja és (69) bekezdése alkalmazandó is lenne az intézkedésre ebben az esetben, a Bizottság úgy véli, hogy a költségmegtérülési módszer akkor is arányos.

(318) Egyrészt, ahogyan azt néhány érdekelt fél (lásd a (156) preambulumbekezdést) és az Egyesült Királyság (lásd a (214) preambulumbekezdést) kifejti, a költségmegtérülési módszer összehangolja a keresletcsökkentési ösztönző fenntartása iránti érdeket a valószínű költségrészükkel kapcsolatos szolgáltatói bizonytalanság csökkentésére irányuló igénnyel. Ez a bizonytalanság kockázati prémiumot jelentene, amelyet a szolgáltatóknak a fogyasztókra kellene terhelniük, ezáltal növelve a villamosenergia-költségeket.

(319) Másrészt a költségmegtérülési módszer kizárólag a DSR-szolgáltatók számára előnyös, a termelők számára nem (mivel a költség nem alkalmazandó a kiskereskedelmi oldalon). A módszer mindazonáltal a nagy-britanniai villamosenergia-piacon már létező keresletcsökkentési ösztönzők mellett szab ki díjat a csúcsterhelésre, ha összehasonlítjuk az alternatív módszerekkel, mint az átalánydíjak vagy az általános adózás (lásd a (212) preambulumbekezdést). Ahogyan az Egyesült Királyság kifejti (lásd a (215) preambulumbekezdést), az az érv, amely szerint a jelenlegi módszertan a DSR-t csak a mérőóra utáni termelésre ösztönzi, azon a feltételezésen alapul, hogy a 16.00–19.00 óra közötti időszak túl hosszú ahhoz, hogy a fogyasztók rendszeresen csökkentsék a fogyasztásukat ebben az időszakban, és ezáltal csökkentett kapacitáspiaci díjban részesüljenek. Mindazonáltal a keresletet nem szükséges az egész időszakban csökkenteni az előnyökhöz. Ez csak azt jelentené, hogy a fogyasztást csökkentő DSR-szolgáltatók nem részesülnének a teljes előnyben.

(320) Harmadrészt, ahogyan az érdekelt felek (lásd a (157) preambulumbekezdést) és az Egyesült Királyság (lásd a (214) preambulumbekezdést) kifejtik, a más érdekelt felek által előnyben részesített alternatív „triász” módszertan (lásd a (158) preambulumbekezdést) nem feltétlenül lenne összhangban a rendszer kivételes terheléseivel, és potenciálisan nem hatékony lehívási döntésekhez vezetne. Ezért nem indokolt azt gondolni, hogy az Egyesült Királyság által alkalmazott költségmegtérülési módszer kevésbé arányos, mint bármely más potenciális finanszírozási módszer, nevezetesen a „triász” módszer.

6.4.4. *Az intézkedés arányosságával kapcsolatos következtetés*

(321) A Bizottság ezért megállapítja, hogy a kapacitáspiac megfelel a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás 3.9.5. szakaszban foglalt irányelveinek.

6.5. **A versenyre és a kereskedelemre gyakorolt negatív hatások megelőzése**

(322) A környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás 3.9.6. szakasza meghatározza azokat a feltételeket, amelyek a versenyre és a kereskedelemre gyakorolt negatív hatások megelőzéséhez szükségesek.

6.5.1. *A különböző technológiákat alkalmazó termelők és az egyenértékű műszaki jellemzőket biztosító intézkedéseket kínáló termelők részvétele*

(323) Ahogyan az a (30) és (31) preambulumbekezdésben szerepel, a kapacitáspiac nyitott a kereslet és a kínálat összesítésére a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (232) bekezdése a) pontjának utolsó mondatával összhangban.

(324) Ahogyan az a 2.3.1. szakaszban szerepel, a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (232) bekezdése a) pontjának első két mondatával összhangban a kapacitáspiac elméletben nyitott a különböző technológiákat alkalmazó termelők és az egyenértékű műszaki biztosító intézkedéseket kínáló termelők részvételére, mint a keresletoldali szabályozás, a rendszerösszekötők és a tárolás. Mindazonáltal az eljárást megindító határozatában a Bizottság további felvilágosítást kért a kapacitáspiac nyitottságával kapcsolatban egyes konkrét tervezési jellemzők tekintetében.

6.5.1.1. A DSR-üzemeltetőkkel szembeni potenciális diszkrimináció az időhöz kötött szolgáltatásra vonatkozó megállapodások hiánya miatt

(325) Az Egyesült Királyság által rendelkezésre bocsátott és a (176) preambulumbekezdésben összefoglalt bizonyíték alapján a Bizottság úgy véli, hogy az időhöz kötött szolgáltatásra vonatkozó megállapodások hiánya nem jár hátrányos megkülönböztetéssel. Különösen a tény, hogy 89-ből csak egy CMU választotta az átmeneti árverésen az időhöz kötött szolgáltatásra vonatkozó megállapodást, igazolja, hogy a tényleges megállapodások nem akadályozzák a DSR részvételét.

6.5.1.2. A rendelkezésre álló szerződések futamidejében fennálló különbségek

(326) Az eljárást megindító határozatban a Bizottság további felvilágosítást kért azzal kapcsolatban, hogy a DSR-kapacitást potenciálisan hátrányos megkülönböztetés éri a termelési kapacitással szemben az alkalmazandó szerződési futamidőkre vonatkozó különbség miatt.

(327) A Bizottság azon a véleményen van, hogy egyrészt az egy évnél hosszabb kapacitásmegállapodások indokolhatók a magas tőkekiadások és a finanszírozás biztosításának nehézségei esetén, és elősegítik a versenyképes piaci belépést. Ez különösen az új építésű termelés esetében jellemző. A rövidebb szerződéses futamidőkre irányuló általános javaslatokat leszámítva (lásd a (136) preambulumbekezdés i., ii. és iii. pontját) a Bizottság nem kapott olyan észrevételt, amely a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (226) bekezdésével összhangban kétségbe vonná a hosszabb távú (akár 15 éves) szerződések relevanciáját az új kapacitás ösztönzőinek biztosítása szempontjából. A Bizottság többek között úgy véli, hogy megfelelő, ha a tőkekiadásokra vonatkozó küszöbértéket alkalmazzák a hosszabb távú szerződésre való jogosultság meghatározásához, mivel ez jól mutatja a finanszírozás biztosításának nehézségét. Másrészt a Bizottság úgy véli, hogy a nem termelési kapacitás hosszabb távú szerződésekből való kizárása nem járt hátrányos megkülönböztetéssel, mivel a meglévő erőműveknek és a DSR-nek az alacsonyabb tőkekiadási követelményeik miatt (ami a finanszírozás biztosításának alacsonyabb szintű fontosságát jelzi) nem származna jelentős előnyük a hosszabb futamidejű szerződésekből. A Bizottság ezért úgy véli, hogy a rövidebb szerződések nem jelentettek hátrányt a meglévő termelés és a DSR-szolgáltatók számára az új termeléshez képest.

(328) A Bizottság úgy véli, hogy a szerződések futamidejére vonatkozó különbségek a gyakorlatban nem vezettek a DSR-üzemeltetőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetéshez. Egyrészt az árverési eredmények nem utalnak arra, hogy a hosszabb távú megállapodásokhoz való differenciált hozzáférés a gyakorlatban torzította az árverések eddigi eredményeit. Épp ellenkezőleg, azt mutatják, hogy a DSR teljesítménye összehasonlítható az új építésű termelőkével (és általában jobb annál) (lásd a (179) preambulumbekezdést). Másrészt a Bizottság nem talált bizonyítékot arra, hogy bármely DSR-szolgáltató megfelelt volna a hosszú távú szerződésekre vonatkozó tőkekiadási küszöbértéknek, azonban nem tudott volna részt venni a kapacitáspiacon. Harmadrészt a DSR valós tőkekiadásaira vonatkozó, az

érdekelt felek által megadott becslések nagyon alacsonyak voltak, egyes érdekelt felek, amelyek DSR-szolgáltatóként működnek, úgy becsülték, hogy a DSR tőkekiadásai jóval a küszöbérték alatt vannak, és akár megközelítik a nullát is (lásd a (135) preambulumbekezdést). A DSR második átmeneti árverésen azonosított tőkekiadása átlagosan 0,15 GBP/kW volt (lásd a (178) preambulumbekezdést). Negyedrészt a mérőóra utáni termeléssel foglalkozó DSR (azaz a rugalmassági piacokon aktívan részt vevő DSR 60-70 %-a) hozzáférhet a hosszabb távú szerződésekhez, ha termelőként lép be az árverésre (lásd a (135) és (178) preambulumbekezdést). Ötödrészt a tőkekiadásokra vonatkozó, árveréseken alkalmazott küszöbértékeket rendszeresen frissítették (lásd a (75) preambulumbekezdést).

(329) Ennek értelmében a korábbiakra vonatkozólag a Bizottság úgy véli, hogy az alkalmazandó szerződések futamidejével kapcsolatos különbségek a gyakorlatban nem vezettek a DSR-szolgáltatók részvételének indokolatlan korlátozásához. A Bizottság megjegyzi, hogy a tőkekiadásokra vonatkozó küszöbérték alkalmazása elegendő ahhoz, hogy biztosítani lehessen, hogy a hosszabb futamidejű szerződések csak olyan kapacitások számára legyenek elérhetők, amelyek számára nehézséget jelent a finanszírozás biztosítása. A Bizottság ezért üdvözli az Egyesült Királyság kötelezettségvállalását, amely szerint i) lehetővé teszi (a rendszerösszekötőkön kívül) valamennyi kapacitás számára, hogy jelentkezzen a különböző futamidejű, elérhető szerződésekre vonatkozó ajánlattételhez szükséges előminősítésre, ha igazolni tudja, hogy megfelel a fenti (75) preambulumbekezdésben ismertetett tőkekiadási küszöbértékeknek, és ii. ezeket a küszöbértékeket folyamatosan felülvizsgálja, hogy biztosítsa azok megfelelőségét (lásd a (182) preambulumbekezdést).

6.5.1.3. Limitált garancia a T-1-es árverés mennyiségére

(330) A korábbi T-1-es árverések jogi helyzetével kapcsolatban a Bizottság emlékeztet arra, hogy 2014-ben az Egyesült Királyság hatóságai vállalták, hogy a négy évvel korábban lefoglalt kapacitás legalább 50 %-át éves árveréseken szerzik be. Ez a kötelezettségvállalás a 2014. évi határozat alapján kötelező erejű volt. Akkor az Egyesült Királyság feladata volt, hogy az intézkedést a nemzeti jogban jóváhagyott módon végrehajtsa, beleértve a vonatkozó kötelezettségvállalásokat, és minden tekintetben megfeleljen a Bizottság határozatának ([66]).

(331) A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy ahogyan az az eljárást megindító határozat (162) preambulumbekezdésében és az e határozat 3. táblázatában és (63) preambulumbekezdésében szerepel, 2014 óta a T-1-es árverésen biztosítandó célkapacitás és a ténylegesen biztosított mennyiség mindig meghaladta a T-4-es árverésen eredetileg „félretett" kapacitást.

(332) A Bizottság tudomásul veszi, hogy ahogyan az az eljárást megindító határozat (162) preambulumbekezdésében szerepel, és ahogyan azt néhány érdekelt fél hangsúlyozta (lásd a fenti (138) preambulumbekezdést), a miniszter dönthet úgy, hogy nem rendezi meg a T-1-es árveréseket. Mindazonáltal ahogyan azt más érdekelt felek (lásd a (139) preambulumbekezdést) és az Egyesült Királyság (lásd (186) preambulumbekezdést) megemlíti, a miniszter mind a T-4-es, mind pedig a T-1-es árveréseket elhalaszthatja vagy lemondhatja: ezért nem tapasztalható hátrányos megkülönböztetés a DSR-rel szemben. Ezenkívül a gyakorlatban egyik árverést sem törölték el, kivéve a Törvényszék ítéletét követő árveréseket, amikor az Egyesült Királyság az egész kapacitáspiacot felfüggesztette.

(333) A félreteendő kapacitás mennyiségének szintjével kapcsolatban a Bizottság egyetért az egyes érdekelt felektől és az Egyesült Királyságtól kapott észrevételekkel, amelyek rámutatnak az egyensúlyra a között, hogy a T-1-es árveréseken keresztül biztosítani kell a piachoz vezető utat a DSR számára, valamint a között, hogy el kell kerülni a többletbeszerzést vagy a túlméretezett, nem versenyképes árveréseket. A DSR-szolgáltatók T-4-es árveréseken való magas és egyre növekvő részvételét figyelembe véve (lásd 1. táblázat) az utóbbi kockázat egyre jelentősebb lett. Valóban, ha a kapacitás iránti igény csökken a T-4-es és T-1-es árverés között, a célt lefelé kell módosítani a kockázat elkerülése érdekében. Ez a rugalmasság ahhoz is szükséges, hogy biztosítani lehessen a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (231) és (232) bekezdése c) pontjának való megfelelést. A Bizottság ezért megállapítja, hogy a (62) preambulumbekezdésben ismertetett, aktuális, „félretett mennyiségre vonatkozó" módszertan megfelelő.

(334) Egyes érdekelt felek azt javasolták, hogy meg kell szüntetni a T-4-es árveréseket, vagy további heti árveréseket vagy T-2-es árveréseket kell szervezni. A T-4-es árverések szervezése azonban szükséges ahhoz, hogy biztosítani lehessen a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (226) bekezdésének való megfelelést, például elegendő felkészülési idő álljon rendelkezésre az új befektetések részére. A Bizottság egyetért az Egyesült Királyság érvével (lásd a (188) preambulumbekezdést), amely szerint a T-4-es és T-1-es árverések mellett a T-2-es árverések iránti igény nem indokolt. Ezenkívül a heti i.udnak megfelelő hosszú távú befektetési jelzést adni, amely a kapacitáspiac célkitűzéseinek eléréséhez szükséges.

([66]) A C-287/12 P. sz. Ryanair kontra Bizottság ügyben 2013. június 13-án hozott ítélet 67. és 68. pontja (ECLI:EU:C:2013:395).

(335) Az árverési résztvevők nagyobb jogbiztonsága tekintetében a Bizottság üdvözli az Egyesült Királyság (187) preambulumbekezdésben ismertetett kötelezettségvállalását, amely szerint i. továbbra is az éves árveréseken fogja beszerezni a négy évvel korábban a paraméter-meghatározó folyamat részeként ugyanarra a szolgáltatási évre lefoglalt kapacitás legalább 50 %-át, és ii. továbbra is használni fogja a 95 %-os konfidencia-intervallumon alapuló, a fenti (62) preambulumbekezdésben ismertetett „félretett mennyiségre" vonatkozó módszertant az éves árverésre félretevendő kapacitás minimális mennyiségének meghatározásához.

6.5.1.4. Minimális részvételi küszöbérték

(336) Az eljárást megindító határozatban a Bizottság további felvilágosítást kért azzal kapcsolatban, hogy a ((30) és (31) preambulumbekezdésben ismertetett) 2 MW-os minimális küszöbérték akadályt jelent-e a DSR-szolgáltatók számára a kapacitáspiacra való belépés terén. Különösen, hogy míg a DSR-szolgáltatók több telephelyet összevonhatnak annak érdekében, hogy elérjék a 2 MW-os minimális küszöbértéket, a 2 MW egészére kötelesek ajánlati garanciát fizetni, még akkor is, ha a mennyiség csak egy része nem megerősített DSR-kapacitás.

(337) Magával a küszöbérték szintjével kapcsolatban a Bizottság úgy véli, hogy a 2 MW 2014-ben alacsony volt a National Grid által működtetett egyéb intézkedéseknél és a más európai országokban alkalmazott részvételi küszöbértékekhez képest (lásd a fenti (189) preambulumbekezdést). Ezenkívül a PJM által alkalmazott 100 kW küszöbérték kisebb regionális beszerzésekre vonatkozik, és ezért nem összehasonlítható (vö. (143) preambulumbekezdés). Ezenkívül, ahogyan e határozat (68) preambulumbekezdésében szerepel, az Egyesült Királyság a második átmeneti árverésen kipróbálta az alacsonyabb részvételi küszöbértéket. Csak nyolc, 2 MW alatti CMU vált jogosulttá, ami az azon az árverésen biztosított teljes kapacitás kevesebb, mint 3 %-a volt. Ezenkívül, ha a kisebb CMU-k nagyobb mértékben kívánnának részt venni, az árveréseken meg kellett volna jelennie a CMU-k 2 MW szintet elérő klaszterekbe csoportosulásának, azonban nem ez volt a helyzet (lásd a (189) preambulumbekezdést). Mindkét elem azt mutatja, hogy a kisebb CMU-k részéről nem merült fel határozott igény a kapacitáspiaci részvétel iránt.

(338) Az ajánlati garanciára vonatkozó követelménnyel kapcsolatban a Bizottság egyetért azzal, hogy ez a követelmény hasznos a tényleges szolgáltatás biztosításához és a spekulatív projektek elrettentéséhez, ahogyan arra néhány érdekelt fél (lásd a (144) preambulumbekezdést) és az Egyesült Királyság (lásd a (40) és a (42) preambulumbekezdést) is rámutatott.

(339) A Bizottság értékelte, hogy az ajánlati garancia szintje tekinthető-e az új DSR-ek kapacitáspiaci részvétele akadályának. A Bizottság egyrészt megállapította a (271) preambulumbekezdésben, hogy az időhöz kötött szolgáltatásra vonatkozó kapacitásmegállapodások hiánya önmagában nem jár hátrányos megkülönböztetéssel a DSR-ekre nézve. Másrészt ahogyan néhány érdekelt fél (lásd a (145) preambulumbekezdést) és az Egyesült Királyság (lásd a (190) preambulumbekezdést) kifejtette, az új DSR-szolgáltatók számos előnyben részesülnek a kapacitáspiacon más technológiákhoz képest. A Bizottság többek között megjegyzi, hogy a (42) preambulumbekezdésben foglaltak szerint az Egyesült Királyság kormánya a 2016. márciusi konzultációt követően 10 000 GBP/MW-ra emelte az új építésű termelés számára az ajánlati garancia mértékét. Ugyanakkor a nem megerősített DSR-re vonatkozó, árverés előtti ajánlati garancia szintje 5 000 GBP/MW maradt, ami viszonylag csökkentette a terhet. Ezenkívül 2015 óta a DSR-szolgáltatóknak csak egyszer kell ajánlati garanciával rendelkezniük a nem megerősített DSR CMU esetén, és ezért egymást követően több árverés előminősítésében is részt vehetnek úgy, hogy csak egy ajánlati garanciát biztosítanak. Továbbá annak vizsgálatakor, hogy valamelyik jellemző, azaz az ajánlati garanciára vonatkozó követelmény hátrányos megkülönböztetéssel jár-e a DSR-re nézve, a kapacitáspiac többi jellemzőjét is figyelembe kell venni. Az érdekelt felek által idézett és a (145) preambulumbekezdésben összefoglalt jellemzők közül a lemondási díj az egyik példa arra az esetre, ahol a követelmények kevésbé szigorúak a DSR esetében (akár 10 000 GBP/MW), mint más kapacitási formáknál (akár 35 000 GBP/MW). Végezetül, ahogyan azt az Egyesült Királyság kifejti (lásd a (192) preambulumbekezdést), a komponensek átcsoportosítására vonatkozó szabály 2019 júniusában bevezetett módosítása (lásd a (180) preambulumbekezdést) lényegesen korlátozta a nem megerősített DSR-szolgáltatók kitettségét az ajánlati garancia teljes szintjével szemben (még akkor is, ha a legtöbb komponensük megerősített volt).

(340) A Bizottság ezért megállapítja, hogy a 2 MW-os minimális részvételi küszöbérték, beleértve az ahhoz kapcsolódó, ajánlati garanciára vonatkozó követelményt, a gyakorlatban eddig nem akadályozta az új DSR-szolgáltatókat abban, hogy belépjenek a kapacitáspiacra. Ahogyan azt az Egyesült Királyság kifejti (lásd a (193) preambulumbekezdést), a piaci valóság egyre fejlődik, és elképzelhető, hogy a jövőben lesznek olyan, 2 MW alatti kapacitással rendelkező DSR-szolgáltatók, amelyek összesítés nélkül kívánnak részt venni a kapacitáspiaci árveréseken. A Bizottság ezért üdvözli az Egyesült Királyság (193) preambulumbekezdésben ismertetett kötelezettségvállalását, amely szerint a (30) és (31) preambulumbekezdésben foglalt módon 1 MW-ra csökkenti a kapacitáspiaci részvételre vonatkozó minimális küszöbértéket minden árverés esetén, amely előminősítési folyamata 2020 januárjától kezdődik, valamint 2021 októberéig újból értékeli ezt a küszöbértéket, hogy megvizsgálja a további csökkentésben rejlő potenciált a (193) preambulumbekezdésben foglaltak szerint.

6.5.1.5. Az intézkedés nyitottsága a megújuló energiaforrások és új technológiák számára

(341) A megújuló energiaforrások hozzájárulhatnak a termelési kapacitás megfelelőségével kapcsolatos probléma kezeléséhez. A Bizottság ezért elutasítja az egyik érdekelt fél által kifejtett nézetet, miszerint ezeket a technológiákat nem lenne szabad bevonni a kapacitáspiacra (lásd a (147) preambulumbekezdést). Ahogyan az a 2.3. szakaszban szerepel, a csökkentő tényezőket arra használják, hogy tükrözzék a kockázatot, hogy a kapacitás egy része vagy egésze nem lesz elérhető a rendszer kivételes terhelése idején. A szél- és napenergiára vonatkozó csökkentő tényezők meghatározására használt módszertant a műszaki szakértőkből álló testület jóváhagyta ([67]), és a tényezők megfelelnek az EU más kapacitáspiacain alkalmazottaknak ([68]). Ezért néhány érdekelt féllel ellentétben (lásd a (146) preambulumbekezdést) a Bizottság úgy véli, hogy a csökkentő tényezők megfelelőek.

(342) Bár a Bizottság nem foglalkozott kifejezetten ezzel a kérdéssel az eljárást megindító határozatában, egyes érdekelt felek szerint a nem támogatott technológiák kapacitáspiaci részvételből való kizárása nem összeegyeztethető a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatással. Ahogyan az a (146) preambulumbekezdésben is szerepel, az egyik érdekelt fél szerint a nem támogatott szélerőműparkja nem vehetett részt a 2017. évi T-4-es árverésen, míg a (2022/2023-as szolgáltatási évre vonatkozó) lemondott, 2018. évi T-4-es árverésre nem létezett előminősítési út.

(343) A Bizottság úgy véli, hogy a (32) és (33) preambulumbekezdésben szereplő szabályok megfelelőek az állami támogatás felhalmozásának elkerülésére. Mindazonáltal azoknak nem lenne szabad az olyan kapacitásszolgáltatók kizárásához vezetniük, amelyek nem kapnak támogatást. A Bizottság tudomásul veszi az Egyesült Királyság (195) preambulumbekezdésben foglalt érveit, és elismeri, hogy az Egyesült Királyság gyorsan intézkedett. A Bizottság üdvözli az új kapacitáspiaci szabályok 2019. júniusi hatálybalépését, amelyek lehetővé teszi a szél- és napenergiát hasznosító technológiák számára a kapacitáspiaci részvételt a (196) preambulumbekezdésben foglaltak szerint. Ezek a szabályok a 2020 januárjára tervezett T-1-es, T-3-as és T-4-es árverésektől kezdve alkalmazandók. Ezért lehetővé fogják tenni a (291) preambulumbekezdésben említett szélerőműpark üzemeltetője részére, hogy részt vegyen a következő T-3-as árverésen (2022/2023-as szolgáltatási év). Ugyanakkor a Bizottság megjegyzi, hogy csak egy olyan eset volt, amelyben a szolgáltató nem tudott részt venni egyik árverésen sem, nevezetesen egy szélerőműpark a 2017. évi T-4-es árverésen, ezáltal ennek elhanyagolható hatása van a kapacitáspiac egészére nézve.

(344) A bizonyos technológiákra vonatkozó tőkekiadások jelentős mértékben csökkentek az elmúlt években, ezért lehet, hogy nem lesz többé szükség a (32) preambulumbekezdésben ismertetett intézkedésekből származó támogatásra. Ezért a támogatást nem kapó kapacitásszolgáltatóknak a (342) preambulumbekezdésben ismertetett helyzethez hasonló jövőbeni kizárásának elkerülése érdekében a Bizottság üdvözli az Egyesült Királyság (197) preambulumbekezdésben foglalt kötelezettségvállalását, amely szerint minden szükséges szabályt (beleértve többek között a csökkentő tényezőket) kialakít annak érdekében, hogy biztosítsa az összes olyan új kapacitástípus hatékony részvételét, amely hatékonyan hozzá tud járulni a termelési kapacitás megfelelőségére vonatkozó probléma kezeléséhez, amint az adott kapacitásban van potenciál arra, hogy hozzájáruljon a termelési kapacitás megfelelőségére vonatkozó probléma kezeléséhez.

6.5.1.6. Következtetés

(345) A Bizottság ezért megállapítja, hogy a kapacitáspiac a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (232) bekezdésének a) pontjával összhangban lehetővé teszi a különböző technológiákat alkalmazó termelők és az egyenértékű műszaki jellemzőket biztosító intézkedéseket kínáló termelők részvételét.

6.5.2. *Más tagállamok termelőinek részvétele*

(346) A környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (232) bekezdésének b) pontja azzal foglalkozik, hogy lehetővé tegye a más tagállamok termelői részére az intézkedésben való részvételt. Az eljárást megindító határozatban a Bizottság további felvilágosítást kért azzal kapcsolatban, hogy a nagy-britanniai kapacitáspiaci, határokon átívelő részvétel a jövőben is a rendszerösszekötőkre fog-e korlátozódni.

(347) Az eljárást megindító határozatában a Bizottság kifejtette, hogy az Egyesült Királyság 2014-ben arra vonatkozó bizonyítékot nyújtott be, hogy abban a szakaszban további, határokon átívelő intézkedések végrehajtása nélkül nem lehetett külföldi kapacitást bevonni a kapacitáspiacra. A Bizottság elismeri, hogy a határokon átívelő kapacitáspiaci részvétel lehetővé tétele abban az időben nehézségekbe ütközött. Ehelyett az Egyesült Királyság az összetett kapacitás számára tette lehetővé, hogy a 2015. évi második árveréstől kezdve közvetlenül részt vegyen a kapacitáspiacon. A Bizottság azonban kételkedik abban, hogy a határokon átívelő kapacitáspiaci részvételnek a jövőben is a rendszerösszekötőkre kell-e korlátozódnia.

([67]) https://www.emrdeliverybody.com/Prequalification/EMR%20DB%20Consultation%20response%20-%20De-rating%20Factor%20Methodology%20for%20Renewables%20Participation%20in%20the%20CM.pdf

([68]) A következő T-4-es, T-3-as és T-1-es árverésekre vonatkozó előminősítéshez használt csökkentő tényezők az alábbiak (lásd a (18) preambulumbekezdés d) pontját): onshore szélpark esetén 7,42 % és 8,98 % között; offshore szélpark esetén 10,55 % és 14,45 % között; fotovoltaikus napenergia esetén 2,34 % és 3,22 % között. Ezek a csökkentő tényezők megegyeznek az Írországban (például a 2019/2020-as T-1-es kapacitásárverés tekintetében lásd http://sem-o.com/documents/general-publications/Initial-Auction-Information-Pack_IAIP1920T1.pdf) és Olaszországban (lásd a C(2018)617 final határozatot) használtakkal.

(348) A 2020. január 1-jétől alkalmazandó (EU) 2019/943 rendelet 26. cikke értelmében a kapacitásmechanizmusoknak nyitottnak kell lenniük a másik tagállamban lévő kapacitásszolgáltatók közvetlen határokon átívelő részvétele előtt. E tekintetben a Bizottság üdvözli az Egyesült Királyságnak a (200) preambulumbekezdésben ismertetett azon vállalását, amely szerint:

a) elősegíti a külföldi kapacitások közvetlen részvételének lehetővé tételét azokon az árveréseken, amelyek előminősítési szakasza 2020 januárjától kezdődik, feltéve, hogy létezik együttműködési megállapodás azon szomszédos országok átvitelirendszer-üzemeltetőivel, amelyekben a részt vevő kapacitás található; és

b) minden árverés esetében lehetővé teszi a külföldi kapacitások közvetlen részvételét attól fogva, hogy az ACER elfogadta az (EU) 2019/943 rendelet 26. cikkének (11) bekezdésében említett módszertanokat, közös szabályokat és vezetésrendet, azokat az említett rendelet 27. cikke alapján a honlapján közzététette, és azok hatályba léptek.

(349) A környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (232) bekezdésének b) pontja szerint más tagállamok termelőinek részvételét minden olyan esetben lehetővé kell tenni, ha a részvétel fizikailag lehetséges, azaz ha a kapacitás ténylegesen az intézkedést végrehajtó tagállam rendelkezésére bocsátható. A kapacitáspiacnak a belső piaccal való összeegyeztethetősége ezért akkor is biztosított, ha a külföldi kapacitás adott árverésen való közvetlen részvétele nem lehetséges azért, mert a rendszerösszekötőn keresztül csatlakozó kapacitás legutóbb becsült nagyságát korábbi kapacitáspiaci árverések keretében az adott szolgáltatási évre már teljes egészében lekötötték.

(350) Az egyes érdekelt felek által a rendszerösszekötőkre alkalmazandó „plafon és padló” ellentételezési rendszerrel kapcsolatban megfogalmazott észrevételek (lásd a (149) preambulumbekezdést) tekintetében a Bizottság úgy ítéli meg, hogy ez a helyzet eltér a (32) és a (33) preambulumbekezdésben a támogatáshalmozás tekintetében elmondottaktól. Ahogyan az Egyesült Királyság kifejti (lásd a (201) preambulumbekezdést), a kapacitáspiacból származó bevétel figyelembevételére a rendszerösszekötők bevételének a „plafon és padló” rendszer tekintetében történő értékelése előtt sor kerül. A rendszerösszekötő ezért csak akkor kap „padlókifizetést”, ha a teljes bevétele (beleértve a kapacitáspiaci bevételt is) a padló alatt van, míg ha a teljes bevétele a plafon felett van, a rendszerösszekötő fizet a fogyasztónak. A „plafon és padló” rendszer ezért eltér azoktól a támogatási intézkedésektől, amelyek támogatáshalmozást eredményeznek. Ennek alapján a Bizottság nem ért egyet azzal, hogy a rendszerösszekötőket ezen az alapon ki kellene zárni a kapacitáspiaci részvételből.

(351) Az egyik érdekelt fél észrevételével kapcsolatban, amely a rendszerösszekötők 2018/2019-es szolgáltatási évre vonatkozó, 2018 elején tartott T-1-es árverésből való kizárásával foglalkozik (lásd a (150) preambulumbekezdést), a Bizottság tudomásul veszi az Egyesült Királyságnak a (202) preambulumbekezdésben ismertetett érveit. A Bizottság tudomásul veszi különösen, ahogyan azt az eljárást megindító határozat (143) és (144) preambulumbekezdése elmagyarázza, hogy az Egyesült Királyság a műszaki szakértőkből álló testület ajánlását követően és a 2014. évi határozat (124) preambulumbekezdésének tiszteletben tartása érdekében felfelé módosította a rendszerösszekötőknek a rendszer kivételes terhelése esetén nyújtott hozzájárulására vonatkozó becslését. Ennek nyomán a rendszerösszekötők összesített hozzájárulása 0 GW-ról 2,1 GW-ra nőtt a 2018/2019-es szolgáltatási évre vonatkozólag (lásd a (36) preambulumbekezdést). Ennek következtében az Egyesült Királyság lefelé módosította a szóban forgó T-1-es árverésen beszerzendő kapacitás mennyiségét. A rendszerösszekötők T-1-es árverésen való részvételének lehetővé tétele azonban az árverésre bocsátandó kapacitás növelését tette volna szükségessé, ami ellentétes lett volna a 2014. évi T-4-es árverés feltételein alapuló piaci várakozásokkal.

(352) A rendszerösszekötőkre alkalmazott csökkentő tényezőkkel kapcsolatban a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a rendszerösszekötők egyedi vizsgálatán alapuló módszertan nem valósít meg hátrányos megkülönböztetést. Ahogyan azt az Egyesült Királyság a (202) preambulumbekezdésben ismertetett módon kifejti, ez a rendszerösszekötőkre alkalmazott megközelítés indokolt, ha figyelembe vesszük a rendszerösszekötők és a csatlakozó piacok jelentős sokféleségét. Ez a sokféleség azt teszi szükségessé, hogy az NG ESO minden évben modellezze a csökkentő tényezők megfelelő tartományát minden csatlakozó ország esetében (egy sztochasztikus páneurópai modellezési módszertan alkalmazásával). Ezenkívül a műszaki szakértőkből álló testület független módon ellenőrzi a csökkentő tényezők megfelelőségét.

(353) Az egyik érdekelt fél arra vonatkozó észrevételével kapcsolatban, hogy a rendszerösszekötők ki vannak zárva az egy évnél hosszabb futamidejű kapacitásmegállapodásokból (lásd a (150) preambulumbekezdést), a Bizottság egyetért az Egyesült Királysággal a tekintetben, hogy a hosszabb távú szerződések rendszerösszekötők részére történő odaítélése nem lenne összeegyeztethető az Egyesült Királyság azon álláspontjával, hogy a rendszerösszekötőkön alapuló modell rövid távú megoldás (lásd a (202) preambulumbekezdést), amelyet csak addig indokolt alkalmazni, amíg be nem vezetik a közvetlen külföldi részvételt. Amennyiben a rendszerösszekötői kapacitás szerződéshez jutna az árverésen, ez a kapacitás nem állna rendelkezésre a szomszédos országok kapacitásszolgáltatóitól származó importra. A külföldi kapacitás közvetlen részvétele ezért nem lenne lehetséges.

(354) A Bizottság továbbá megállapítja, hogy annak lehetővé tétele, hogy a rendszerösszekötők egy évnél hosszabb kapacitásmegállapodásokhoz jussanak, ellentétes lenne a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (232) bekezdésének b) pontjával, valamint különösen az ahhoz fűzött 97. lábjegyzettel, amely szerint a programokat ki kell igazítani, ha az ilyen programokban való határokon átnyúló részvétel megkönnyítése érdekében közös szabályokat fogadnak el.

(355) A Bizottság megállapítja, hogy a kapacitáspiac lehetővé teszi más tagállamok termelői számára a részvételt, és ezért megfelel a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (232) bekezdésének b) pontjában foglaltaknak.

6.5.3. *Kellő számú termelő részvétele ahhoz, hogy versenyképes árat állapíthassanak meg a kapacitás tekintetében*

(356) A (232) bekezdés c) pontja azzal foglalkozik, hogy kellő számú termelő számára legyen lehetséges a részvétel ahhoz, hogy versenyképes árat állapíthassanak meg a kapacitás tekintetében. Ahogyan az a 7. táblázatban szerepel, a kapacitási ár nem volt túlzó, sőt a 2014. évi T-4-es árverésen alkalmazott 19,40 GBP/kW-ról 8,40 GBP/kW-ra csökkent a 2017. évi T-4-es árverésre. A T-1-es árverésen alkalmazott kapacitási ár ezenkívül szintén jelentős mértékben csökkent, a 2017. évi 6,00 GBP/kW-ról a 2019 júniusában tartott feltételes árverésen 0,77 GBP/kW-ra.

(357) A Bizottság nem kapott az érdekelt felektől ellentétes észrevételeket. Ezért megállapítja, hogy kellő számú kapacitás vesz részt a kapacitáspiacon ahhoz, hogy a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (232) bekezdésének c) pontjával összhangban versenyképes árat lehessen megállapítani a kapacitás tekintetében.

6.5.4. *A szabályozói intézkedések miatt a belső piacra gyakorolt negatív hatások megelőzése*

(358) Ahogyan az e határozat (110)–(118) preambulumbekezdésében szerepel (lásd továbbá az eljárást megindító határozat (102)–(110) preambulumbekezdését), az Egyesült Királyság számos reformot bevezetett a villamosenergia-piacok működésének javítása érdekében.

(359) A Bizottság nem kapott ellentétes észrevételeket az érdekelt felektől, és a fenti érvek alapján megállapítja, hogy a nagy-britanniai kapacitáspiac a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (232) bekezdésének d) pontjával összhangban megelőzi a belső piacra gyakorolt negatív hatásokat.

6.5.5. *A rendszerösszekötőn keresztül csatlakozó kapacitásba való befektetés és a piac-összekapcsolás ösztönzőire gyakorolt hatás*

(360) Ahogyan az a (34) preambulumbekezdésben szerepel, a rendszerösszekötők a 2015. évi második árverés óta tudnak részt venni a kapacitáspiaci árveréseken. A kapacitáspiac ezért hozzájárult a rendszerösszekötők finanszírozásához. Nevezetesen, ahogyan a fenti 2. táblázatban látható, 3 új építésű rendszerösszekötő CMU volt sikeres a 2017. évi T-4-es árverésen.

(361) Általánosabban, ahogyan e határozat (116) preambulumbekezdésében szerepel, az Egyesült Királyság összekapcsolási szintje a 2014. évi 4 %-ról 2019-re a teljes telepített kapacitás 6 %-ára nőtt, nevezetesen azzal, hogy a Belgiummal közös NEMO-rendszerösszekötő 2019. január 31-én megkezdte működését. A rendszerösszekötőn keresztül csatlakozó kapacitás a tervek szerint 2021-re 9 %-ra nő ([69]). Ezenkívül a 2.8.4. szakaszban ismertetett intézkedések még hatékonyabban segítik a piac-összekapcsolást.

(362) A Bizottság nem kapott az érdekelt felektől ellentétes észrevételeket. Ezért megállapítja, hogy a kapacitáspiac a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (233) bekezdésének a) és b) pontjával összhangban nem csökkenti a rendszerösszekötőn keresztül csatlakozó kapacitásba való befektetés ösztönzőit vagy a piac-összekapcsolást.

6.5.6. *Az intézkedés bevezetését megelőző befektetési döntésekre gyakorolt hatás*

(363) Az eljárást megindító határozatban a Bizottság jelezte, hogy az Egyesült Királyság által benyújtott modellezés szerint a kapacitáspiac bevezetése idővel a villamosenergia-árak lenyomásához fog vezetni az energiapiacon. A tény, hogy a meglévő termelők – amelyek az előrevetített nagykereskedelmi energiaárak alapján hoztak befektetési döntéseket – hozzáférnek a kapacitáspiachoz, és kiegészíthetik a piaci bevételüket, azt jelenti, hogy a befektetési döntéseik általánosságban nincsenek aláásva. Azok az erőművek, amelyek 2012 májusa és a 2014. évi első árverés között kezdtek építkezésbe, új erőműveknek minősültek, hogy figyelembe legyenek véve a beruházási kiadásaik és a kapacitáspiac bevezetésével kapcsolatos várakozásaik.

(364) Mint bármilyen piactervezési változás esetén, várható, hogy a meglévő erőművek egy részét az intézkedés jobban érinti, mint másokat. Az intézkedés bevezetése különösen azokat az erőműveket érintheti nagyobb mértékben, amelyeket nemrégiben, de még 2012 májusa előtt építettek, ezért nincsenek olyan helyzetben, hogy a kapacitáspiac szerint „újnak" minősüljenek. Mindazonáltal a potenciális negatív hatásokat korlátozza a tény, hogy bármely erőmű hozzáférhet a kapacitáspiachoz, és ellensúlyozzák a jelentős előnyök, amelyet az intézkedés a villamosenergia-rendszernek nyújt, különösen az egyértelmű árjelzés tekintetében, amelyet a kapacitáspiac biztosít a kapacitással kapcsolatban. Ez az árjelzés az intézkedés nélkül nem létezne, és azt közvetve kellene mérni a villamos energia árán keresztül.

([69]) Ezek a számok azt feltételezik, hogy az Egyesült Királyság villamosenergia-termelési kapacitása állandóan 81,3 GW marad.

(365) A Bizottság nem kapott az érdekelt felektől ellentétes észrevételeket. Ezért megállapítja, hogy a kapacitáspiac a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (233) bekezdésének c) pontjával összhangban nem ássa alá az intézkedés bevezetését megelőző befektetési döntéseket.

6.5.7. *Az erőfölényre gyakorolt hatás*

(366) A környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (232) bekezdésének d) pontja azzal foglalkozik, hogy meg kell előzni a belső piacra gyakorolt negatív hatásokat. Az eljárást megindító határozatban a Bizottság megjegyezte, hogy az új befektetésekre vonatkozó hosszabb kapacitásmegállapodások lehetővé tették az új belépők számára, hogy biztosítsák a szükséges finanszírozást. Ez a jellemző a könnyebb piacra lépésen keresztül segített az erőfölény kockázatának megelőzésében is. A Bizottság továbbá megjegyezte, hogy a lefelé licitáló, megkülönböztető árú árverési modell árfeltáró jellemzője csökkenti annak kockázatát, hogy piaci erőt gyakorolnak az árverésen.

(367) A Bizottság nem kapott az érdekelt felektől ellentétes észrevételeket. Ezért megállapítja, hogy a kapacitáspiac a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (232) bekezdésének d) pontjával összhangban nem erősíti meg az erőfölényt.

6.5.8. *Egyenértékű műszaki és gazdasági jellemzők esetén az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák előnyben részesítése*

(368) Az eljárást megindító határozatban a Bizottság felsorolta azokat az okokat, amelyek miatt úgy vélte, hogy a kapacitáspiac a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (233) bekezdésének e) pontjával összhangban, egyenértékű műszaki és gazdasági jellemzők esetén előnyben részesíti az alacsony szén-dioxid-kibocsátású termelőket:

a) Az intézkedés nyitott az alacsony szén-dioxid-kibocsátású termelők számára. Mindazonáltal a támogatás felhalmozásának és az ebből következő túlkompenzációnak az elkerülése érdekében a termelők nem lehetnek más támogatási intézkedés kedvezményezettjei, ahogyan az a (32) és (33) preambulumbekezdésben szerepel.

b) A mechanizmus versenyeztetéses jellege miatt a résztvevők ki vannak téve a szén-dioxid-kibocsátás árainak, amikor a piacon értékesítik a villamos energiát. Az egyenértékű műszaki jellemzők miatt a szén-dioxid-kibocsátás magasabb árai ezért csökkenteni fogják a várt energiapiaci bevételeket, és növelni fogják a kapacitásárat, amelyet a magas szén-dioxid-kibocsátású ajánlattevők elkérnek az árverésen (lásd a fenti (67) preambulumbekezdést), ezáltal csökkentve a siker esélyét az árverésen ([70]).

c) Ahogyan az a 2014. évi határozatban (lásd a (153) preambulumbekezdést) és az eljárást megindító határozatban (lásd a (195) preambulumbekezdést) szerepel, a Bizottság úgy véli, hogy az EU ETS-hez köthető szén-dioxid-költségek a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (233) bekezdésének e) pontja alkalmazásában általános gazdasági paramétereket képviselnek, és ezért nem elegendők annak bizonyításához, hogy az intézkedés kifejezetten előnyben részesíti az alacsony szén-dioxid-kibocsátású termelőket. Mindazonáltal a Bizottság megjegyzi, hogy az Egyesült Királyság 2013-ban szén-dioxid-kibocsátási minimumárat (CPF) vezetett be, amely 2018/2019-re és 2019/2020-ra 18 GBP/tCO2 volt. Ez az elem azt eredményezte, hogy a villamosenergia-termelők által fizetendő szén-dioxid-kibocsátási ár magasabb volt, mint önmagában az EU ETS. A Bizottság véleménye szerint ezért a szén-dioxid-kibocsátási minimumárnak a fent ismertetett árverési mechanizmussal való interakciója azonosan hat a másodlagos kiválasztási szempontokra (például az ár helyett más szempontokat alkalmazó pályázási eljáráson), amelyek egyenértékű műszaki és gazdasági jellemzők esetén előnyben részesítenék az alacsony szén-dioxid-kibocsátású termelőket.

(369) Ahogyan az a (160) preambulumbekezdésben szerepel, egyes érdekelt felek ragaszkodtak ahhoz, hogy a kapacitáspiacot módosítani kell, hogy általánosan előnyben részesítse az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákat. Ezenkívül a (21) preambulumbekezdésben említett jelentésben az alsóház Tudományért és Technológiáért felelős Bizottsága azt javasolta, hogy a kapacitáspiacnak a lehetséges mértékben támogatnia kell az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákat, és a kapacitáspiac finanszírozásának egy részét mindenképpen az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiáknak kell odaítélni. A Bizottság becslése szerint a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatásnak való megfeleléshez a nagy-britanniai kapacitáspiac javasolt módosításai nem szükségesek, mivel a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (233) bekezdésének e) pontja csak egyenértékű műszaki és gazdasági jellemzők esetén részesíti előnyben az alacsony szén-dioxid-kibocsátású kapacitásokat.

(370) Az érdekelt felek azon észrevételeivel kapcsolatban, amelyek szerint a kapacitáspiacnak be kellene tartania az (EU) 2019/943 rendelet által előírt CO_2-kibocsátási határértékeket (lásd a (161) preambulumbekezdést), a Bizottság az alábbiakat jegyzi meg:

a) az új kapacitással kapcsolatban 2019. július 18-án hatályba lépett a kapacitáspiaci szabályok módosítása, amelynek célja az volt, hogy a szén-dioxid-kibocsátásra vonatkozó határértéket bevezesse a 2020 elején tartandó kapacitáspiaci árverések előminősítésére jelentkező, új építésű kapacitás számára (beleértve a nem megerősített DSR-ként belépő, új építésű komponenseket), ahogyan az a (217) preambulumbekezdésben szerepel;

([70]) Ehelyett az Egyesült Királyság úgy véli, hogy ha két projekt, amely a szén-dioxid-intenzitás terén eltér egymástól, egyenértékű ajánlatot nyújt be, az csak a különböző műszaki és egyéb gazdasági jellemzőkkel magyarázható.

b) a meglévő kapacitással kapcsolatban az Egyesült Királyság vállalta, hogy betartja az (EU) 2019/943 rendelet vonatkozó rendelkezéseit. Többek között 2020 végéig elfogadja a szabályozói változásokat annak biztosítása érdekében, hogy legkésőbb 2025. július 1-jétől a termelési kapacitás, amely 2019. július 4. előtt kezdte meg a kereskedelmi termelést, és amely több mint 550 g fosszilis eredetű CO_2-t bocsát ki 1 kWh villamos energia után, és évente átlagosan több mint 350 kg fosszilis eredetű CO_2-t bocsát ki 1 kW telepített villamosenergia-termelési kapacitás után, nem kap kifizetéseket vagy jövőbeli kifizetésre vonatkozó kötelezettségvállalást a kapacitáspiac alapján (lásd a (218) preambulumbekezdést).

(371) E megfontolások alapján a Bizottság megállapítja, hogy a kapacitáspiac a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás (233) bekezdésének e) pontjával összhangban egyenértékű műszaki és gazdasági jellemzők esetén előnyben részesíti az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákat.

6.5.9. *A versenyre és a kereskedelemre gyakorolt indokolatlan negatív hatások elkerülésével kapcsolatos következtetés*

(372) A Bizottság ezért megállapítja, hogy a kapacitáspiac megfelel a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás 3.9.6. szakaszban foglalt irányelveinek.

6.6. **A Szerződés 30. és 110. cikkének való megfelelés**

(373) Az eljárást megindító határozatban a Bizottság arra az előzetes következtetésre jutott, hogy az intézkedés finanszírozási mechanizmusa nem vezetett be olyan korlátozást, amely sértené a Szerződés 30. vagy 110. cikkét.

(374) Ahogyan a fenti (88) preambulumbekezdésben szerepel, a kifizetéseket a villamosenergia-szolgáltatókra kiszabott illetékből finanszírozzák („szolgáltatói kötelezettség"). Az elszámolási szolgáltató a szolgáltatói kötelezettség alapján számolja ki és szedi be a kifizetéseket. Az Egyesült Királyság kifejti, hogy a szolgáltatói kötelezettséget minden, engedéllyel rendelkező szolgáltatóra kiszabják az eladott villamosenergia-mennyiség alapján a piaci részesedésükkel kapcsolatban. A Bizottság azonban úgy véli, hogy ez az illeték nagyon hasonlít a felhasznált villamos energia után fizetett adóra.

(375) A Szerződés 30. és 110. cikkével kapcsolatban megállapítható, hogy az uniós jog fejlődésének jelenlegi állapotában nem korlátozza a tagállamok azon szabadságát, hogy objektív szempontok, úgymint a felhasznált alapanyagok jellemzői vagy az alkalmazott gyártási eljárások alapján olyan adórendszert vezessenek be, amely különbséget tesz bizonyos, akár a Szerződés 110. cikkének első bekezdése szerinti hasonló termékek között. E különbségtétel azonban csak akkor egyeztethető össze az uniós joggal, ha olyan célok elérésére irányul, amelyek maguk is megfelelnek az uniós jog által támasztott követelményeknek, és ha a részletes szabályok alkalmasak arra, hogy megelőzzék a más tagállamokból származó import – közvetlen vagy közvetett – hátrányos megkülönböztetésének és a versenyhelyzetben lévő belföldi termékek védelmének minden formáját. ([71])

(376) A Bizottság nem kapott olyan észrevételeket az érdekelt felektől vagy az Egyesült Királyságtól, amelyek ezzel ellentétesek, és fenntartja előzetes következtetését.

(377) A más tagállamok importjával szembeni, hátrányos megkülönböztetéssel járó bánásmód azt feltételezi, hogy a hasonló helyzeteket másképpen kezelik. A Bizottság ezért értékelte, hogy az import hasonló helyzetben van-e, mint a belföldi termelés. Ahogyan az a (34) preambulumbekezdésben szerepel, a rendszerösszekötők a 2015. évi második árverés óta jogosultak a kapacitáspiaci részvételre CMU-kként, a nagy-britanniai kapacitáséval egyenértékű feltételek mellett. Ezenkívül a jövőre nézve, ahogyan az a (200) preambulumbekezdésben szerepel, az Egyesült Királyság lehetővé fogja tenni a külföldi kapacitások közvetlen kapacitáspiaci részvételét.

(378) A Bizottság ezért megállapítja, hogy az intézkedés finanszírozási mechanizmusa nem vezet be olyan korlátozást, amely sértené a Szerződés 30. vagy 110. cikkét.

6.7. **Átláthatóság**

(379) Ahogyan az a (221) preambulumbekezdésben szerepel, az Egyesült Királyság vállalta, hogy alkalmazza a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás 3.2.7. szakaszában foglalt átláthatósági feltételeket, amennyiben azok alkalmazandók a kapacitáspiac keretében odaítélt támogatásra. Az iránymutatás ezért teljesül.

6.8. **Az összeegyeztethetőség értékelésének alkalmazhatósága**

(380) 2018. november 15-én a Törvényszék a T-793/14. sz., Tempus kontra Bizottság ügyben hozott ítéletében megsemmisítette a Bizottság 2014. július 23-án hozott határozatát. 2019. január 25-én a Bizottság fellebbezést nyújtott be a Törvényszék ítélete ellen (C-57/19. sz. ügy). Mivel a fellebbezésnek nem volt halasztó hatálya, a Törvényszék ítéletének való megfelelés érdekében a Bizottság úgy döntött, hogy ismételten értékeli a nagy-britanniai kapacitáspiacot, és 2019. február 21-én elindította az EUMSZ 108. cikkének (2) bekezdése alapján a hivatalos vizsgálati eljárást.

([71]) – A C-213/96. sz. Outokumpu ügyben hozott ítélet (1998., I-1777. o.) 30. pontja.

(381) A jogbiztonság érdekében fontos meghatározni e határozat státuszát, ha a Törvényszék úgy dönt, hogy visszavonja a Törvényszék T-793/14. sz. ügyben hozott ítéletét, amely esetben a 2014. július 23-i határozat az elfogadása napjától érvényesnek számítana. Ebben az esetben az e határozatban az e határozat elfogadásáig érvényben lévő intézkedésekkel kapcsolatban elvégzett összeegyeztethetőségi értékelés tárgytalanná válik, és elveszti joghatását. A kapacitáspiacnak a 2014. július 23-i bizottsági határozat által jóváhagyott mechanizmushoz képest bevezetett módosításaival kapcsolatban a Bizottság úgy véli, hogy ezek a módosítások, amelyek a (182), (187), (194), (197), (200) és (218) preambulumbekezdésben szerepelnek, az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 21-i 794/2004/EK bizottsági rendelet ([72]) 4. cikkének (1) bekezdése szerinti kapacitáspiaci módosításoknak minősülnek, amelyeket a Bizottság a Szerződés 107. cikkének (3) bekezdésével összhangban a belső piaccal összeegyeztethetőnek ítélt az e határozatban ismertetett értékelés alapján.

7. **KÖVETKEZTETÉS**

(382) A Bizottság megállapítja, hogy az intézkedés végrehajtásától annak 2018. november 15-i, a Törvényszék ítéletét követő felfüggesztéséig ([73]) az Egyesült Királyság jogellenesen működtette a kapacitáspiacot a Szerződés 108. cikkének (3) bekezdésével ellentétes módon, ahogyan az a (235) preambulumbekezdésben szerepel. Mindazonáltal a Bizottság úgy véli, hogy az intézkedés a Szerződés 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján összeegyeztethető a belső piaccal, különösen a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatás 3.9. szakaszában foglalt irányelvek alapján, az intézkedés 2014. évi első bevezetésétől (amely 2014. december 16., azaz az első kapacitáspiaci árverés időpontja) számított legfeljebb 10 évig ([74]),

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Egyesült Királyság által a 2013. évi energiatörvény alapján bevezetett kapacitáspiac formájában működő támogatási program („támogatási program") a Szerződés 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján összeegyeztethető a belső piaccal. A Bizottság a támogatási programot legfeljebb a 2014. december 16-tól számított 10 évre engedélyezi.

2. cikk

Amennyiben a Bíróság a Törvényszék T-793/14. sz. ügyben hozott ítéletében foglaltakkal ellentétes ítéletet hoz, és úgy dönt, hogy fenntartja a C(2014) 5083 határozatot, az 1. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*1. cikk*

A C(2014) 5083 határozat által összeegyeztethetőnek ítélt támogatási program javasolt módosításai, amelyeket 2019. szeptember 12-én jelentettek be a Bizottságnak, és amelyek e határozat mellékletében szerepelnek, a Szerződés 107. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján az e határozatra vonatkozó értesítés keltétől 2024. december 15-ig összeegyeztethetők a belső piaccal."

3. cikk

Ennek a határozatnak Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2019. október 24-én.

a Bizottság részéről
Margrethe VESTAGER
a Bizottság tagja

([72]) A Bizottság 794/2004/EK rendelete (2004. április 21.) az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról (HL L 140., 2004.4.30., 1. o.).
([73]) Lásd a (17) preambulumbekezdést.
([74]) Lásd a villamos energia belső piacáról (EU) 2019/943 rendelet 21. cikkének (8) bekezdését.

MELLÉKLET

A KAPACITÁSPIAC MÓDOSÍTÁSAI

1. Az Egyesült Királyság egyrészt vállalja, hogy:

   a) minden olyan árverés esetében, amelynek az előminősítése 2020 januárjától kezdődik, 1 MW-ra csökkenti a kapacitáspiacon való részvételhez szükséges minimális küszöbértéket az e határozat (30) és (31) preambulumbekezdésében foglaltak szerint; és

   b) 2021 októberéig ismételten értékeli ezt a küszöbértéket, hogy megvizsgálja a további csökkentésben rejlő potenciált.

2. Az Egyesült Királyság másrészt vállalja, hogy:

   a) elősegíti a külföldi kapacitások közvetlen részvételének lehetővé tételét azokon az árveréseken, amelyek előminősítési szakasza 2020 januárjától kezdődik, feltéve, hogy létezik együttműködési megállapodás azon szomszédos országok átvitelirendszer-üzemeltetőivel, amelyekben a részt vevő kapacitás található; és

   b) minden árverés esetében lehetővé teszi a külföldi kapacitások közvetlen részvételét attól fogva, hogy az ACER elfogadta az (EU) 2019/943 rendelet 26. cikkének (11) bekezdésében említett módszertanokat, közös szabályokat és vezetésrendet, azokat az említett rendelet 27. cikke alapján a honlapján közzététette, és azok hatályba léptek.

3. Az Egyesült Királyság harmadrészt vállalja, hogy minden szükséges szabályt (beleértve a csökkentő tényezőket is) megalkot annak érdekében, hogy biztosítsa az összes olyan új kapacitástípus hatékony részvételét, amely hatékonyan hozzá tud járulni a termelési kapacitás megfelelőségére vonatkozó probléma kezeléséhez, amint az adott kapacitásban van potenciál arra, hogy hozzájáruljon a termelési kapacitás megfelelőségére vonatkozó probléma kezeléséhez.

4. Az Egyesült Királyság negyedrészt vállalja, hogy:

   a) minden kapacitástípus (kivéve a rendszerösszekötők) számára lehetővé teszi, hogy jelentkezzenek a különböző, elérhető szerződéses futamidőkre való ajánlattételhez szükséges előminősítésre, ha bizonyítani tudják, hogy megfelelnek az e határozat (75) preambulumbekezdésében ismertetett tőkekiadási küszöbértéknek; és

   b) ezeket a tőkekiadási küszöbértékeket felülvizsgálja, hogy biztosítsa azok megfelelőségét.

5. Az Egyesült Királyság ötödrészt vállalja, hogy:

   a) az ugyanazon szolgáltatási évre vonatkozó négyéves árverés paraméter-meghatározó eljárásának részeként továbbra is az éves árveréseken fogja beszerezni a négy évvel korábban lefoglalt kapacitás legalább 50 %-át; és

   b) továbbra is használja az e határozat (62) preambulumbekezdésében ismertetett, 95 %-os konfidencia-intervallumon alapuló, „félretett mennyiségre vonatkozó” módszert a négyéves árverésre félreteendő minimális kapacitásmennyiség megállapításához.

6. Az Egyesült Királyság hatodrészt vállalja, hogy betartja az (EU) 2019/943 rendelet rendelkezéseit és különösen 2020 végéig olyan változtatásokat fogad el szabályozásában, amelyek biztosítják, hogy legkésőbb 2025. július 1-jétől ne kaphasson kifizetéseket és ne lehessen jövőbeli kifizetésre vonatkozó kötelezettségvállalások kedvezményezettje a kapacitáspiac keretében az a termelési kapacitás, amely 2019. július 4. előtt kezdte meg a kereskedelmi termelést, több mint 550 g fosszilis eredetű CO_2-t bocsát ki 1 kWh villamos energia után, és évente átlagosan több mint 350 kg fosszilis eredetű CO_2-t bocsát ki 1 kWe telepített villamosenergia-termelési kapacitás után.